

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΪΟΣ 1963

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την ύψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον
Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΕΥΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 — 1941

Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 18ον

ΜΑΪΟΣ 1963

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λυκαβηττοῦ 1, ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613.571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διευθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ίστρια 22

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Τιμὴ Φύλλου Δραχ. 1,50 — Ἐτήσια συνδρομὴ Ἑσωτ. Δραχ. 12. Ἐξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς: α) Τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην, β) ὅπως τὰ ἐμβάσματα ἀποστέλλωνται ἀπροσώπως ΕΕΣΝ, Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

	Σελίς	Page
Μήνυμα Προέδρου Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακοπούλου β) Πρόγραμμα ἑορτασμοῦ ἑκατονταετηρίδος Ε.Σ.	1	1
Ἀπὸ τὴν κίνησιν τοῦ Ε.Σ.	2	2
Τὰ 100 χρόνια τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Ὁ Στρατὸς τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Ἀγάπης	3	3
Νταβλιντ ντ' Ἀνζέρ Ε. Π. Φωτιάδης β) Ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ Συροφονίσσα, Κ. Παπαπαναγιώτου	4	4
Ἑρρίκος Ντυνάν, Κ. Κολοβοῦ	5	5
Ἡ Ε.Ο.Κ., Φ. Δεληγιάννη	6	6
Τὰ χίλια χρόνια τοῦ Ἁγίου Ὄρους, Μ. Νικολαΐδης	7	7
Ὁ Ἀερολιμὴν Shannon, Γ. Δ. Παππᾶ	8	8
Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος, Τ. Καλονάρου	9	9
Ἡ Δημοκρατία τῶν Φιλιππίνων Ν. Δημητροκάλλη, β) Καραβάκι (ποίημα), Μ. Στασινοπούλου, γ) Ὁ Μάιος, Μ. Παπαριστιδῆ	10	10
Ὁ Κεραυνός, Φ. Καραπιτέρη, β) Πύραυλοι καὶ Δορυφόροι, Ε. Σταμάτη	11	11
Φωτογραφίαι Δράσεως	12-13	12-13
Πρῶτες βοήθειαι: Ἀάγκμα φιδιού	14	14
Οἱ νέοι Ροβινσῶνες, Ἰουλίου Βέρν	15	15
Πῶς νὰ προλαμβάνετε τὰ δυστυχήματα, β) Τὰ σταφύλια	16	16
Τὸ τρίπτυχο πεπωμένο, Ν. Hawthorn	17	17
Ἀξιόπαινοι Πράξεις, β) Κίνησις ξένων Ε.Σ.Ν.	18	18
Κίνησις Ε. Ε. Σ. Ν.	19-21	19-21
Δράσις ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν.	22	22
Μαθητικὴ Συνεργασία	23-24	23-24
Τὸ νερό καὶ τὰ κουνέλια Στοιχοί - Σχίτσας Α-Β.	25	25
Ἐξώφυλλο: Ἑρρίκος Ντυνάν		
Ἑσωτ. Ἐξώφυλλο: Μέγας Βασίλειος-Ἑρρίκος Ντυνάν, Κ. Παπαπαναγιώτου.		
Ὁπισθόφυλλο: Στὴν Κατασκήνωσι: Στίχοι Δ. Βερίτη, Μουσικὴ Α. Παναγιωτοπούλου.		
Message by the President of G.R.C. Mr. C. Georgakopoulos b) Centenary Celebration Programme		
R. C. activities		
The 100th anniversary of the Red Cross (The Army of Peace and Love)		
David d'Angers by E.P. Photiades b) Jesus and the Syrophenician by K. Papapanayiotou		
Henry Dunant by K. Colovos		
The Common Market and Greece, by Ph. Deliyannis		
Millenium of the Holy Mountain «Aghion Oros» by M. Nicolaides		
Airport Shannon, by G. D. Pappas		
Constantinos Palaiologos, by T. Calonaros		
The Philippines Republic, by N. Dimitrocallis		
b) Little boat (poem), by M. Stassinopoulos c) May, by M. Paparistidis		
The Thunderbolt, by Ph. Karapiperis b) Rockets and Satellites, by E. Stamatis		
J.R.C. Activity in pictures		
First-Aid: Snake bite		
The New Robinsons, by J. Vernes		
How to prevent accidents: b) Grapes		
The triptych of destiny, by N. Hawthorn		
Praiseworthy Actions of Juniors b) Activities of Foreign J.R.C.		
H. J. R. C. Movement		
Activities of J.R.C. Groups		
Pupils' Contribution		
Water and the rabbits, by A. B.		
Front Cover: Henry Dunant		
Inside front cover: Basil the Great-Henry Dunant, by K. Papapanayiotou.		
Back Cover: Children's Summer camp, verses by D. Veritis, Music by A. Panayiotopoulos.		

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΝΤΥΝΑΝ

Ἡ πείνα, ὁ πόνος, τ' ἀδικο φαρμάκι, ὀχιά, σκολιή, σκορπιοὶ στοὺς συνανθρώπους τοὺς οἱ ἄνθρωποι καὶ λύκοι. Στῆς δυστυχίας τὸ κενὸ κάθε καρδιά βουλιάζει, καὶ ἡ ἀγωνία στῆς ψυχῆς τὸ ἔρβεος φωλιάζει.

Τῆς προσδοκίας τὸ ἀστροφῶς στοῦ Ναζωραίου μόνο, φέγγει, φωτίζει καὶ ὁδηγεῖ στῆς λύτρωσης τὸ θρόνο. Τὸ Σαμαρείτη τὸν Καλὸν ὅλοι σας μιμηθῆτε καὶ στῆς θυσίας τὸν σταυρὸν μὲ πίστιν ὑψωθῆτε.

Οἱ σταυρωτῆδες πέλαιος καὶ ἄμμος οἱ σταυρωμένοι, καὶ ἡ καλωσύνη χίμαιρα καὶ βούση στερεμένη. Αἱ τοὶ μονάχα οἱ διαλεκτοί, ποὺ ὑψώνουν ὡς τ' ἀστέρια τῆς εὐπορίας τὸν πυρὸς μὲ τ' ἅγια τοὺς τὰ χεῖρα.

Αἱ τοὶ τοῦ ἀρρώστου, τοῦ ὀρφανοῦ, τοῦ πανεμένου οἱ φίλοι, ποὺ γίνονται στῆς ἀδείας τοὺς ψυχῆς ἐλπίδων στυλοὶ: Ὁ Μέγας τῆς Ἑμμελείας ὁ γυιὸς ὁ δοξασμένος, πλάι ὁ Ντυνάν, παράδειγμα στ' ἄνθρωπο τὸ Γένος.

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

διὰ τὴν 8ην Μαΐου 1963

Σήμερον ἑορτάζεται ἡ Παγκόσμιος Ἡμέρα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἡ 135ῃ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ Μεγάλου Ἰδρυτοῦ αὐτοῦ, τοῦ Ἑλβετοῦ

ΕΡΡΙΚΟΥ ΝΤΥΝΑΝ

Ἑορτάζεται συγχρόνως, καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1963, καὶ ἡ Α' Ἑκατονταετηρίς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἀπὸ τοῦ 1863 μέχρι σήμερον ἡ Ἀνθρωπότης ἐδοκιμάσθη σκληρῶς καὶ σχεδὸν συνεχῶς ἀπὸ πολέμους, ἐμφυλίους συγκρούσεις, θεομηνίας, ἐπιδημίας, ὁμαδικὰ ἀτυχήματα καὶ παντοίας ἐπιβουλὰς, στρεφόμενας κατὰ τῆς ἐλευθερίας λαῶν καὶ ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων βαρύντατα ἐπλήγη, πλὴν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἡ ἀνήκουσα εἰς τὸν Ἀνθρώπον ἀξιοπρέπεια.

Ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τοὺς ὑπαιτίους τῶν πολέμων καὶ τῶν ἐπιβουλῶν τὸ αἶσθημα τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀμφιβολίας περὶ τῆς ἠθικῆς δυνάμεως Ἀρετῶν, ὡς ἡ Ἐλευθερία καὶ ἡ Δικαιοσύνη.

Καὶ ὁ φόβος καὶ ἡ ἀμφιβολία συνεχίζονται, ἀλλ' εὐτυχῶς μὲ παράλληλον καὶ ἐλπιδοφόρον προσπάθειαν ἀποτροπῆς τῶν πολέμων καὶ ἐκμηδενίσεως τῶν ἐπιβουλῶν.

Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς δοκιμασίας, τὰς ὁποίας προπαρασκευάσαν αἱ δυνάμεις τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀδικίας, καὶ τῆς Φύσεως αἱ καταστρεπτικαὶ ἐνίοτε διὰ θεομηνιῶν ἐκδηλώσεις, ἡ Ἀνθρωπότης ὑποφέρουσα ἐβλεπε μετ' ἀνακουφίσεως κατὰ τὰς ἀρχὰς μὲν τοῦ ἀρξαμένου ἀπὸ τοῦ 1863 αἰῶνος, μίαν τρομοσβήνουσαν φλόγα, προσπαθοῦσαν ἀπὸ τὴν Γενεὴν νὰ φωτίσῃ τὸν Κόσμον, συνεχῶς δ' ἔκτοτε ἐνισχυομένην καὶ σὺν τῷ χρόνῳ, μεταβαλλομένην εἰς τηλαυγὴ Φάρον ἐκπέμποντα ἀκτῖνας Ἑλπίδων καὶ χριστιανικῆς Ἀγάπης.

Ἐβλεπε καὶ βλέπει μετ' ἐμπιστοσύνης καὶ σεβασμοῦ τὸν ΕΡΥΘΡΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ.

Σήμερον ἑορτάζομεν τὰ ἑκατὸ χρόνια τῆς ὑπερεγγενοῦς Ἀνθρωπιστικῆς δράσεώς του.

Ἄνω σχῶμεν τὰς Καρδίας.

Μὲ πίστιν πρὸς ὃ,τι καλύτερον διακρίνει τὰς ψυχὰς τῶν Ἀνθρώπων ὡς συντονίσωμεν τὰς σκέψεις μας καὶ ὡς ἐνώσωμεν τὰς προσπάθειάς μας, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν ὃ,τι ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ζητεῖ:

«Διὰ τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ πρὸς τὴν ΕΙΡΗΝΗΝ». «PER HUMANITATEM AD PACEM».

Ἄς ἐγκλωπθῶμεν τὴν ἐννοίαν τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ, ὡς τὴν συνέλαβον καὶ τὴν προέβαλον οἱ πρόγονοί μας, δημιουργοὶ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ, ὡς βίωμα κυριαρχούμενον ἀπὸ τὸν σεβασμὸν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης δι' ὅλους καὶ καθοδηγούμενον ἀπὸ τὴν Ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον. Θὰ δικαιώσωμεν καὶ πάλιν τοὺς προγόνους μας πιστεύοντας:

«Ὡς χάριεν ἐστ' ἄνθρωπος, ὅταν ἄνθρωπος ᾖ».

Καὶ τότε θ' ἀπαλλαγῶμεν τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀμφιβολίας διὰ τὴν αὖριον, τῆς ὁποίας τὴν ἀνατολὴν θ' ἀναμένωμεν ὡς μίαν ἀκόμη εὐτυχίαν, ποὺ μᾶς παρέχει ἡ ζωὴ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἡ Α' Ἑκατονταετηρίς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ θὰ ἑορτασθῇ ἐν Ἑλλάδι τὴν 8ην Μαΐου ἔ.ε., Διεθνῇ Ἡμέραν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ 135ην ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ Ἑρρίκου Ντυνάν.

Ἐν Ἀθήναις ἡ ἑορτὴ θὰ τελεσθῇ εἰς τὸ Ὡδεῖον τοῦ Ἡρώδου Ἀττικοῦ, παρισταμένων ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Βουλῆς, τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, τῶν Ἀνωτάτων Δικαστηρίων καὶ πνευματικῶν Καθιδρυμάτων τῆς Πατρίδος μας, τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τῶν Δημάρχων τῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν περὶ αὐτὴν Δήμων, τῶν Δημοσίων ἐν γένει Ἀρχῶν, τῶν κ. κ. Ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, πολυτίμων Συνεργατῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος μετὰ ομάδων Μαθητῶν τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως, ὡς καὶ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μετὰ τῶν Ἀδελφῶν καὶ Σαμαρειτῶν αὐτοῦ.

Εἰς τὰς Πρωτευούσας τῶν Νομῶν ὡς καὶ εἰς τὰ Σχολεῖα Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως θὰ γίνωνται συγκεντρώσεις ἑορταστικαί, καθ' ὅς θὰ ἐκτεθῇ τὸ Ἔργον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Αἱ ἑορταὶ αὗται θὰ δώσουν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν νὰ ἐκφράσῃ τὰ αἰσθηματά του ἀφοσιώσεως εἰς τὰς Ἀρχὰς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν πολυτίμον βοήθειαν ἣν ἔλαβε παρ' αὐτοῦ κατὰ τὰς κρίσιμους στιγμὰς τοῦ Ἐθνικοῦ μας βίου.

ΔΩΡΕΑ 1. Τῶν 9

ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-85

ΑΡΙΘ. 36199

Κατόπιν έκκλησεως του Διεθνούς Έρυθρου Σταυρού όπως άποσταλεί παντασείδης βοήθεια εις τα 250.000 θύματα της νήσου Μπάλι (Ίνδονησια), ήτις υπέστη τρομακτική καταστροφήν εκ της έκρηξεως του κέι ήφαιστειού, ό Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός άπέστειλε την 29.4.63 εκ των άποθεμάτων του προς παραλαβήν του Ίνδονησιακού Έρυθρου Σταυρού άνθροσινισιακά και άπολυμαντικά φάρμακα, βάρους 700 περίπου χιλιογράμμων.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν, ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ἄφιξιν τῆς ἀποστολῆς εἰς τὸ ἀεροδρόμιον, διακρίνεται ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Σπ. Μαλασπίνας, παρ' αὐτὸν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀποστολῆς κ. Φωτίου, εἰς τὸ ἄκρον δεξιᾷ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Ε. Σπηλιωτópουλος καὶ εἰς τὸ βάθος δεξιᾷ οἱ Γεν. Δ/ται τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας καὶ τοῦ Τμήματος Παροχῆς βοήθειας ΕΕΣ. κ. κ. Κ. Ἀρβανίτης καὶ Κ. Κοδῆλας.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν θὰ γίνῃ καὶ ἑναρξῆς μαθημάτων Οἰκοὶ Νοσηλείας πρὸς τοὺς Γονεῖς καὶ Κηδεμόνας τῶν μαθητῶν. Τὸ πρῶτον μάθημα θὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς Κας Μ. Ἐλευθερίου, Γεν. Ἐπιθεωρητρίας τοῦ Σώματος Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Ε.Ε.Σ.

Τὸ Κέντρον Αιμοδοσίας Ε.Ε.Σ. ἐχορήγησεν εἰς ἀπόρους πάσχοντας 436 φιάλας αἵματος δωρεάν.

Τὸ νέον πλοῖον, τελευταίου τύπου, ἐτοίχισε περὶ τὰ δέκα τέσσαρα ἑκατομμύρια δραχμῶς, ἔχει μήκος περὶ τὰ πενήντα μέτρα καὶ δύναται ἀνα μεταφέρῃ ἕως ἑξακοσίους ἐπιβάτας εἰς τὰ τουριστικὰ ταξίδια ἐντὸς τῆς Λίμνης. Ἡ ἡμερομηνία καθέλκυσώς του συνέπεσε μὲ τὴν πρώτην συγκέντρωσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν πέντε (17 Φεβρουαρίου), ἣ ὅποια ἔθετε τὰ θεμέλια τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

(Ἀπὸ τὸ Δελτίον Πληροφ. Rapport et Nouvelles)

“Ὅποιος χάνει τὰ πλούτη του, χάνει πολλά.
 “Ὅποιος χάνει ἓνα καλὸ φίλο, χάνει περισσότε-
 ρα, ἀλλὰ ἐκεῖνος ποὺ χάνει τὸ θάρρος του,
 χάνει τὸ πᾶν.
 Cervantes

**Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΑΝΘΡΩ-
ΠΟ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΓΑΠΗΣ.
Η ΑΙΜΟΛΗΨΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΚΙΝΔΥΝΟΣ
ΚΑΙ ΑΝΩΔΥΝΟΣ.**

Προτού ακόμα συλλάβει την ωηληλήν ιδέα του Στρατού
αυτού στην ευγενική καρδιά του ο μέγας ανθρωπιστής Έρ-
ρίκος Ντυνάν· προτού ακόμα ο Στρατός αυτός διαμορφώσει
και ολοκληρώσει το μέγα νόημά του, ο Προμηθεύς είχε
προσφέρει σ' αυτήν την Ίδεια την πρώτη θυσία πάνω στον
πρώτο Σταυρό του κόσμου: τόν ωηλόκληρμον βράχο του Καυ-
κάσου· ή 'Αντιγόνη έκηρυξε πρώτ' το ύπεροχο νόημα (δέν
έγεννήθηκα για νά μισώ, αλλά για ν' αγαπάω), που το σφρά-
γισε με τόν ήρωικό και τραγικό της θάνατο· και ο Έρακλής
και ο Θησεύς υπήρξαν οι πρώτοι μαχητές, που αγωνίστηκαν
για νά λυτρώσουν τούς ανθρώπους από τά δεινά της κακίας
της εκδικήσεως, της σκληρότητας, του μίσους.

Juniors of Private School «Treis Iera rchai» Piraeus with writing material for the destroyed village «Micro Chorio».

Και αὐτὸν ἀκριβὸς τὸν μεγάλο καὶ ἱερὸ σκοπὸ ἐπιδιώκει καὶ ἐξυπηρετεῖ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς σὲ ὅλο τὸν κόσμο, προσπαθώντας ὄχι μόνο ν' ἀνακουφίσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τῆς συνέπειας τοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξερμίσῃ καὶ νὰ καταστρέψῃ τὴς φαρμακερὲς καὶ θανατηφόρες ρίζες του.

ΕΞΝ. Λυκεῖον «Ἑλλη-
νισμός» Πειραιῶς
μὲ δέματα γιὰ τὸ
Μικρὸ Χωριό.
Juniors of «Ellini-
smos» Piraeus with
parcels for Micro
Chorio.

NTABINT NT' ANZER

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Διευθ. τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης

Εἰς τὸ «Μουσεῖον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας», πού στεγάζεται τώρα εἰς τὴν Παλαιάν Βουλὴν, μεταξὺ τῶν ἄλλων κειμηλίων τοῦ Ἐθνους, θὰ εὕρωμεν μαρμαρίνην ἐπιτύμβιον πλάκα καὶ ἐπ' αὐτῆς ἀγαλμα μικρῆς ὥραιας κόρης, πού παρακολουθεῖ μὲ τὸ δάκτυλον τὰ γράμματα τῆς πλακῆς καὶ προσπαθεῖ νὰ συλλαβίσῃ τὴν ἐπιγραφήν «Μάρκος Μπότσαρης». Καὶ εἶναι ἡ παράστασις αὐτῆς ἀλληγορία τῆς Ἑλλάδος, πού ἀναγεννᾶται ἀπὸ τὸν θάνατον αἰῶνων δουλείας.

Ὅταν ὁ καλλιτέχνης ἐξημιούργησεν τὴν ἀγαπημένην του μικρούλαν — ὅπως τὴν ὠνόμαζε — ἐδῶρσεν αὐτὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ τεθῇ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Μάρκου Μπότσαρη, τοῦ «ἀγνοτέρου» ἥρωος τῆς Ἐπαναστάσεως, τοῦ ὁποῖου τὸν θρύλον εἶχαν ὑψώσει μέχρι τοῦ οὐρανοῦ οἱ φιλέλληνες ποιηταί, ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ, ὁ Λουδοβίκος ὁ Α' τῆς Βαυαρίας καὶ τόσοι ἄλλοι! Καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ Νταβίντ ντ' Ἀνζέρ — αὐτὸ ἦτο τὸ ὄνομα τοῦ καλλιτέχνου — ἐξετελέσθη εὐλαβῶς τὸ αὐτὸ ἔτος τῆς δωρεᾶς, 1837.

Πόση ὁμως ἡ συντριβὴ τοῦ καλλιτέχνου ὅταν τῷ 1852 ἦλθεν, ἐξόριστος, εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἶδε φρικωδῶς ἀφωτηριασμένον τὸ ἔργον ἀπὸ τὸ πετροβόλημα μικρῶν καὶ μεγάλων! Εὐτυχῶς σπεύδει ἡ Κυβέρνησις νὰ στελεχί τὸ ἀγαλμα μὲ τὰ σπασμένα τεμάχια εἰς τὴν Γαλίαν, ὅπου ἡ συγκόλλησις καὶ αἱ ἄλλαι ἐργασίαι θὰ γίνοντο μὲ τὴν ἐπιμέλειαν, ὥστε νὰ ἀποβῇ ἀπολύτως ἀφανὴς ἡ φθορά.

Ἀλλὰ συνεχίζονται οἱ περιπέτειαι τοῦ ἐξαισίου ἔργου. Μόλις ἐπιστράφῃ ἀπὸ τὴν Γαλίαν, τοποθετεῖται εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου. Ἐκεῖ θὰ μείνῃ εἰκοσι ἔτη. Καὶ οἱ ἀρμόδιοι θὰ ἀγνοοῦν καὶ τὴν παραρτίον τοῦ ἀκόμη. Τέλος ἀνακαλύπτεται τῷ 1883 ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Μπότσαρη, τὸν σπουδαῖον πρόεδρον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας, ἡ ὁποία πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἰδρυθῇ, παραδίδεται εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος καὶ ἐκτίθεται ἐκτοτε εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξετέθη — ἐπίσης τῷ 1883 — εἰς τὴν γενομένην Ἐκθεσὶν Κειμηλίων τοῦ Ἀγῶνος. Καὶ ἐξηγήθη μὲν ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Πόλιν τοῦ Μεσολογγίου τὸ ὥραϊον ἔργον, ἀλλὰ ἡ Ἑταιρεία ἠρνήθη τὴν ἀποστολὴν καὶ εἰς εὐγενὲς ἔγγραφον δικαιολογεῖ διὰ τοῖς λόγους πρὸς τὴν εἰς τὴν νὰ παραμείνῃ ὅπου, ἐν ἀσφαλείᾳ, εὐρίσκεται. Ἀντὶ τοῦτου ὁμως ἐστάλη εἰς τὸ Μεσολόγγι ἐξαιρετὸν ἀντίτυπον, μαρμαρίνον, ἔργον τοῦ λαμπροῦ γλύπτου Μπουάνου.

Ἀλλὰ πῶς ἐνεπνεύσθη τὴν «Ἑλληνίδα» τοῦ ὁ Νταβίντ; Ὅταν τῷ 1856 ἀπέθανεν, ὁ φίλος του ἀκαδημαϊκὸς Κλαρετὺ ἀφηγήθη: «Ἐνα πρωὶ ὁ Νταβίντ περιεφέρετο εἰς κάποιον νεκροταφεῖον.

Ἐκεῖ εἶδε ἕνα κοριτσάκι νὰ παρακολουθεῖ τὴν ἐπιγραφήν ἐνὸς τάφου μὲ τὸ δάκτυλόν του καὶ νὰ τὴν συλλαβίζῃ. Ἦυρα τὴν σύνθεσιν τοῦ ἔργου μου! — φωνάζει ὁ γλύπτης. Καὶ ἐνῶ ὀλίγας ἡμέρας ἔπειτα ἐπήγαγε νὰ γευματίσῃ μὲ τὸν Βίκτωρα Οὐγκώ, συναντᾷ ἕνα ὥραϊον καὶ ἀσθενικὸ κορίτσι, πού ἐφορούσε ράκη. Τὸ κορίτσι αὐτὸ — Κλημεντίνη ἦτο τὸ ὄνομά του — ὑπῆρξε τὸ «μοντέλλο» τοῦ καλλιτέχνου. Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἡ ἐνσάρκωσις τῆς ἀγωνιζομένης Ἑλλάδος. Τὸ πλάσμα αὐτὸ ἔπρεπε νὰ ζωντανεύσῃ εἰς τὸ μάρμαρον τὴν ἑλληνικὴν δόξαν καὶ νὰ τὴν διαλαλήσῃ εἰς τοὺς αἰῶνας...».

Ἀπὸ τὴν στιγμὴν πού ὁ μέγας αὐτὸς ἐξόριστος θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν χώραν μας, ἡ Ἑλλάς ἀρχεῖ πλέον εἰς τὸ πνεῦμα του, ἡ Ἑλλὰς τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀγαπήσει ὅσον καὶ τὴν Γαλίαν. Εἰς τὴν Ἑλ-

λάδα θὰ ἀφιερῶσθαι τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐνεργητικότητός του. Εἰς τὸν πενιχρὸν του οἶκον τῶν Ἀθηναίων καὶ εἰς τὴν Κηφισίαν, ὅπου διαμένει εἰς δύο δωμάτια χωρικοῦ οἰκίσκου, — ἐκεῖ ἔχει τώρα τὸ ἐργαστήριόν του ὁ ἐπιφανέστερος, ὁ ἀφροσπεφής γλύπτης τῆς Γαλλίας. Ἐκεῖ θὰ λάμψουν οἱ τελευταῖοι σπινθῆρες τῆς μεγαλοφυΐας του!

«Οἱ Ἕλληνες — γράφει ἕνας Γάλλος βιογράφος του — βλέπουν τὸν ἐξόριστον καὶ ἀρρωστον γέροντα νὰ στηρίζεται κατὰ τὸν περίπατον εἰς τὴν ἀφωσιωμένην του κόρην καὶ ἀναπολοῦν ἕνα ἀπὸ τοὺς θελκτικώτερους θρύλους τῆς ἑλληνικῆς Ἀρχαιότητος: τὸν Οἰδίποδα νὰ στηρίζεται εἰς τὴν κόρην του. Καὶ ὑποδέχονται καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ παντοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν Γάλλον καλλιτέχνην οἱ Ἕλληνες μὲ τὰ ζωηρότερα δειγμάτια σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης.

Τεραστία εἶναι ἡ ἐργασία τοῦ Νταβίντ ἐπὶ τῆς ἐπιτομῆς τοῦ ἔθνικου μας Ἀγῶνος, ἀλλὰ σχετικῇ καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους. Καὶ ἴσως κάποτε ἐπανέλθωμεν διὰ νὰ γνωρίσωμεν καλύτερα τὸν καλλιτέχνην. Πού ἔφαλε μὲ τὴν σμίλην του τὴν αἰωνίαν Ἑλλάδα!

Ἡ ΟΨΙΣ ΚΑΙ Η ΣΥΡΟΦΘΙΝΙΣΣΑ

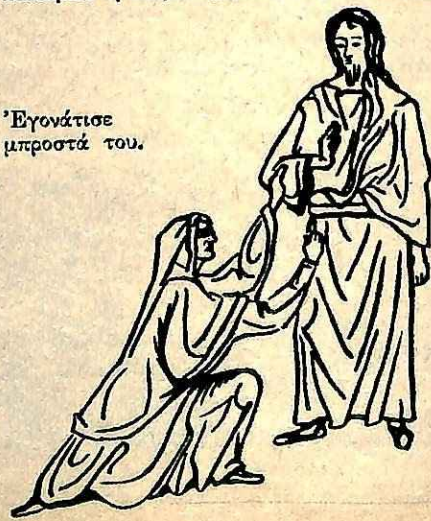
Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Γεν. Ἐπιθ. μέσ. Ἐκπ.

Ὁ Ἰησοῦς ἐπῆγε κάποτε εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος. Ἐκεῖ δολοκλήρῳ πλήθος ἔτρεχε νὰ ἀκούσῃ τὸ κήρυμά του, διότι ἡ φήμη του εἶχε φθάσει παντοῦ, καὶ τὰ θαύματά του τὸν εἶχαν ἐπιβάλλει. Μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους τὸν ἐπλησίασε καὶ μιὰ Χαναναία. «Κύριε, ἀπόγονε τοῦ Δαβὶδ, λυπήσου με καὶ κάμε τὸ ἔλεός σου. Ἡ θυγατέρα μου βασανίζεται φοβερά ἀπὸ τὸ δαιμόνιον, πού εἶναι μέσα τῆς» τοῦ εἶπε μὲ ἄπειραντό πόνον. Ὁ Ἰησοῦς τὴν ἀκούσε, ἀλλὰ ἔμεινε σιωπηλός. Λές κι ἔτρεχε ὁ νοῦς του ἄλλου. Ἡ πονεμένη μητέρα ἐξακολούθησε νὰ παρακαλῇ μὲ ὁση δυνάμιν εἶχε. Ἀμῆλητοι τὴν κοίταζαν καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Κυρίου. Σὲ μιὰ στιγμὴ ἔλυσαν τὴν σιωπὴν τοῦ καὶ τὸν ἐπλησίασαν. «Κύριε, τοῦ εἶπαν, λυπήσου τὴν. Ἡ ὁδὸν θερίζει τὰ σπλάχνα τῆς. Ἀξίζει τὸν κόπον νὰ τὴν προσέξῃς». «Δὲν με ἔστειλε, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, — σὰ νὰ μιλοῦσε μὲ τὸν ἑαυτὸν του, — ὁ Πατέρας μου ὁ ἐπουράνιος, παρὰ γιὰ νὰ σώσω τὰ χαμένα πρόβατα τοῦ Ἰσραὴλ». Ἀμῆλητοι τὸ ἀκροατήριον. Συγκεντρωμένος στὸν ἑαυτὸν τοῦ ὁ Χριστός. Μὰ ἡ Χαναναία δὲν εἶχε ἀπογοητευθῇ. Ἀκουσε τί εἶπε καὶ τί ἐδήλωσε ὁ Ἰησοῦς, χωρίς νὰ σταματήσῃ νὰ φωνάζῃ. «Σὲ μιὰ στιγμὴ μάλιστα, τὸν ἐπλησίασε πολὺ, ἐγονάτισε μπροστὰ του καὶ ἐκραξε μὲ ὁση φωνὴ εἶχε: «Κύριε, λυπήσου με. Κύριε βοήθησέ με». Τὰ δάκρυά τῆς ἔτρεχαν. Στὸ μέτωπό τῆς πλανιόταν σὺννεφο ἡ θλίψη. Σωστό ἐρείπειο.

Ὁ Ἰησοῦς ὡστόσο ἀπήντησε ἀποφασιστικά: «Δὲν εἶναι σωστό νὰ ἀφαιρέσῃ κανεὶς τὸ ψῆμιν, πού εἶναι προορισμένον γιὰ τὰ τέκνα του, καὶ νὰ τὸ ρίξῃ στὰ κύματα». Ὅλοι ἐνόμισαν ὅτι αὐτὸς ἦταν

ὁ τελευταῖος λόγος τοῦ Διδασκάλου καὶ ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἐκλείσει. Οἱ ἴδιοι οἱ Ἀπόστολοι ἔπαυσαν νὰ παρακαλοῦν. Πολλὰς φορὰς εἶχαν ἀκούσει ὅτι ὁ Ραββὶ εἶχε σταλῇ νὰ λυτρώσῃ τοὺς Ἰσραηλῖτας ἀπὸ τὴν ἀμαρτία. Ὅλα τὰ θαύματά του τὰ ἔκανε γι' αὐτοὺς καὶ ἄς μὴν τὸ ἀξίζαν. Ἰσραηλῖται ἦσαν ἐξ ἄλλου ὅλοι τοὺς καὶ ἐνιωσαν ὑπερηφάνεια γι' αὐτό. Ἦσαν ὁ περιούσιος λαὸς τοῦ Γιαχβέ. Ἡ Χαναναία ἦταν ἀλλόφυλη. Ἦταν εἰδωλωλάτριάς. Δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ παρακαλῇ. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἀπομακρυνθῇ. Ἡ Χαναναία δὲν ἔπαυε νὰ ἐπιμένῃ. «Μάλιστα, Κύριε, σωστό εἶναι αὐτό, ἀλλὰ καὶ τὰ κυνάρια δὲν ψοφοῦν τῆς πείνας. Τρέφονται καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὰ ψίχουλα, πού πέφτουν ἀπὸ τὸ τραπέζιν τῶν Κυρίων τῶν», ἐφώναζε ἀπελπισμένη.

Οἱ Ἀπόστολοι ἀπόρησαν μὲ τὴν ἐνστοχὴν ἀπάντησιν τῆς γυναίκας. Ὁ Ἰησοῦς τὴν κοίταζε κατὰματα καὶ τὰ χεῖλη του σάλεψαν. Τὴν καρδίαν του πλημύρισε ἡ συγκίνησις καὶ ὁ θαυμασμός. «ὦ, γυναίκα, ἐκραξε, μεγάλη εἶναι ἡ πίστις σου! Ἄς γίνῃ τὸ θέλημά σου». Ἀπὸ τὴν στιγμὴ ἐκείνην ἀκριβῶς ἐθεραπεύθηκεν ἡ δαιμονιζομένη θυγατέρα τῆς.

Ἐγονάτισε
μπροστὰ του.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΚΑΙ ΕΦΗΒΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΙΔΕΟΛΟΓΟΥ

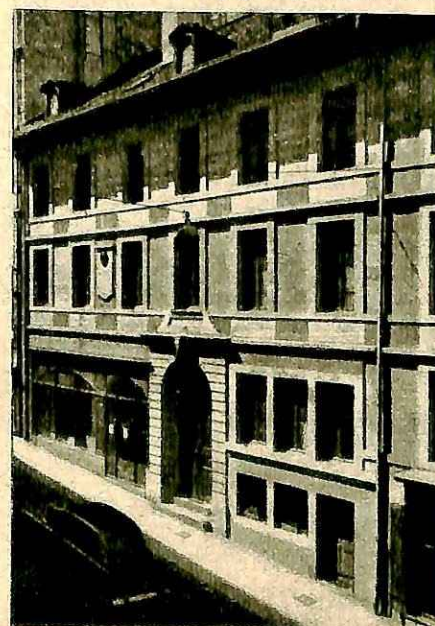
Κ. Δ. ΚΟΛΟΒΟΥ, Ἐπιθ. Διευθ. Σχολείων

Βρισκόμαστε στὰ πρῶτα χρόνια τοῦ 19ου αἰῶνος. Στὴ δεξιὰ ὁχθὴ τοῦ Ροδανοῦ ποταμοῦ ἀπλώνεται μιὰ φτωχοσυνοικία μὲ χαμηλά, ἰσόγεια σπιτάκια, μὲ σκοτεινὲς εἰσόδους καὶ ξύλινες σκάλες, πού οδηγοῦν σ' ἐργαστήρια ὠρολογιοποιῶν. Τὰ στενὰ δρομάκια καὶ τὰ χαμηλά σπιτάκια περιβάλλουν τὴ μοναδικὴ πλατεία τῆς συνοικίας.

Ἐδῶ, σ' αὐτὴ τὴν συνοικία, ὁ μικρὸς Ἑρρίκος Ντυνάν, πού εἶχε γεννηθῇ ἀπὸ γονεῖς μὲ βαθεῖα πίστι πρὸς τὸν Θεὸ καὶ ἀγάπῃ πρὸς τοὺς πάσχοντας, κι εἶχε διδαχθῇ ἀπὸ τὰ πρῶτα παιδικὰ του χρόνια τὴ θεοσέβεια καὶ τὴν καλωσύνη πρὸς τοὺς συνανθρώπους του, γνώρισε γιὰ πρώτη φορὰ τὸν ἀνθρώπινον πόνο καὶ δυστυχία. Μ' ὅλο πού ζοῦσε μὲ ἄνεσι καὶ δὲν εἶχε γνωρίσει στερήσεις, γιατί οἱ γονεῖς του ἦταν πλούσιοι, ποτὲ του δὲν εἶδε ὑπερηφάνεια ἢ ἐγωισμό, ἀλλὰ μέσα στὴν τρυφερὴ καρδίαν του ρίζωνε καὶ βλάστεινε ἡ καλωσύνη, ἡ συμπάθεια καὶ ἡ εὐγένεια, χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῶν ἀνθρώπων, πού πιστεύουν στὸν προορισμὸν τους. Τὸ παιδί αὐτό, πού ζοῦσε σ' ἕνα εὐχάριστο οἰκογενειακὸ περιβάλλον, εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἔχῃ μητέρα ἑναν ἀληθινὸ ἄγγελον καλωσύνης καὶ παρηγορίας γιὰ ὅλους, μὰ ἰδιαίτερα γιὰ ἐκείνους πού γιὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο λόγον δοκίμαζαν στερήσεις καὶ πόνο.

Ἡ μητέρα του, πολλὰς φορὰς τὴν ἐβδομάδα, ἀφήνοντας τ' ἀρχοντικὸ της, ἔμπαινε στὶς σκοτεινὲς πόρτες τῶν φτωχόσπιτων γιὰ νὰ φέρῃ λίγη χαρὰ καὶ νὰ δώσῃ κουράγιο, παρηγορίαν καὶ ἀνακούφισιν σὲ κάθε ἀναξιοπαθῆ. Μαζὶ πάντα καὶ ὁ μικρὸς Ἑρρίκος. Ἐτοί γιὰ πρώτη φορὰ ἀπέκτησε τὴν πείρα τῆς ζωῆς. Μόνο του κατόπιν προσπαθοῦσε νὰ ἀνακου-

Ἡ ἐπὶ τῆς οδοῦ Verdaine ἀρ. 30 οἰκία, ἐν Γενεύῃ, ὅπου ἐγεννήθη ὁ Ἑρρίκος Ντυνάν.

φίξῃ τοὺς φτωχοὺς τῆς συνοικίας, δίνοντάς τους λίγα χρήματα καὶ παρηγοριὰς τοὺς μ' ἕνα χαμόγελο.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ τὸ δέντρο τῆς καλωσύνης ἀρχισε νὰ μεγαλύνῃ καὶ δὲν ἔργαζε νὰ δώσῃ τοὺς πλούσιους καρποὺς στὴν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρη.

Σὲ ἡλικία 18 χρόνων, σωστὸς ἐφηβος πιά, ὁ Ἑρρίκος Ντυνάν, ὅχι μόνον δὲν εἶχε ἀλλάξει σὲ τίποτε, ἀλλ' ἀντίθετα

Ἑρρίκος Ντυνάν 1828 - 1910

συνέχισε τὸ ἔργον του τὸ χριστιανικόν. Δὲν τὸν ἀπασχολοῦσαν οὔτε τὸν συγκινοῦσαν οἱ διασκεδάσεις καὶ τὰ ξεφαντώματα τῶν νέων τῆς ἡλικίας του. Ἐκεῖνο πού συγκινοῦσε τὴν τρυφερὴν καρδίαν του καὶ ἀπασχολοῦσε τὴ σκέψιν του, ἦταν πῶς θὰ μπορέσῃ ν' ἀνακουφίσῃ περισσότερον τοὺς φτωχοὺς καὶ δυστυχισμένους συνανθρώπους του καὶ νὰ μοιρασθῇ μαζί τους τὸν πόνον καὶ τὴν πείναν τους. Ἐπειτα ἀπὸ μιὰ ἐπίσκεψιν τοῦ σ' ἕνα φτωχόσπιτον, πού ἴσως ἡ μεγάλη ἀθλιότητι νὰ τὸν συγκλόνισε περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ, ἔγραφε: «Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἀρχισα νὰ γνωρίζω σιγά-σιγά τὴν δυστυχίαν, τὴ φτώχεια καὶ τὴν ἀθλιότητι σὲ στενά, σκοτεινὰ δρομάκια, σὲ σπιτάκια πού ἐμοιάζαν μὲ σταύλους. Ἐβλεπα ἀνθρώπινα πλάσματα, κάθε ἡλικίας, πού δὲν εἶχαν τίποτε δικό τους, πού δὲν γνώρισαν ἀγάπην καὶ καλωσύνην, πού δὲν ἐνοιώσαν λίγη χαρὰ καὶ ἀνακούφισιν ἀπὸ τὴν συμπάθειαν τοῦ πλησίον τους. Τότε κατάλαβα γιὰ πρώτη φορὰ, ὅτι ἕνας ἀνθρώπος μόνος εἶναι ἀνίκανος νὰ ἀντιμετωπίσῃ μιὰ τέτοια τρομερὴ δυστυχία καὶ ὅτι, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ βοηθήσῃ ἀκόμα καὶ λίγο, ἔπρεπε ὁλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητι νὰ ἐνωθῇ καὶ νὰ ἀγωνισθῇ ἐναντίον τῆς τρομερῆς αὐτῆς δυστυχίας.»

Μὲ τὰ τελευταῖα αὐτὰ λόγια τοῦ Ἑρρίκου πρῶτος, γιὰ πρώτη φορὰ, τὴν ἰδέαν τῆς ἐνώσεως ὁλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητος γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ πόνου καὶ τῆς δυστυχίας τῶν ἀνθρώπων. Ἦταν τὸ ὑψηλὸ ἰδανικόν του, πού μὲ τὸ

ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΛΙΓΟ ΑΙΜΑ :

• ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΜΕ

• ΔΕΝ ΠΟΝΟΥΜΕ,

ΑΛΛΑ ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΕΣΤΕΡΑ ΠΡΑΞΙ ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ
ΣΩΖΟΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΥ ΜΑΣ.

πέρασμα τοῦ χρόνου θὰ γινόταν πραγματικότης. Γι' αὐτὸ τὸ ἰδανικὸ ἀγωνίστηκε σ' ὅλην τὴν ζωὴν, ἀγῶνα σκληρὸν, χωρίς ποτὲ νὰ δειλιάσῃ, χωρίς νὰ ἀπογοητευθῇ, χωρίς νὰ παραιτηθῇ μπροστὰ στὰ ἀνυπερβλήτα ἐμπόδια, πού συναντοῦσε στὸ δρομάκι, πού σιγά-σιγά χάραζε γιὰ νὰ γίνῃ λεωφόρος σὲ εὐαίσθητες καρδιὰς ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων τοῦ πλανήτη μας.

Κι ὅταν, φοιτητὴς ἀκόμα, ἱδρυε τὴν «Χριστιανικὴν Ἐνωσιν τῶν νέων τῆς Γενεύης» εἶχε γιὰ κύριον σκοπὸ νὰ προσφέρῃ, ὅχι πιά μόνον, ἀλλὰ μὲ τοὺς συμφοιτητάς του, μεγαλύνει βοήθειαν στοὺς πάσχοντας καὶ νὰ στρέψῃ σιγά-σιγά τὴν προσοχὴν τῆς κοινῆς γνώμης πρὸς τὸ ἰδανικὸ τῆς ζωῆς του. Εἶναι ἡ πρώτη προσπάθεια συστηματικῆς φιλελευθρίας πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς. Εἶναι ὁ πρῶτος σπόρος τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, πού ἔφευγε στὶς γόνιμες εὐγενεῖς καρδιὰς τῶν νέων τῆς Γενεύης γιὰ νὰ βλαστήσῃ καὶ νὰ γίνῃ τὸ πελώριον δέντρο, πού ἀπλώνει σήμερα τοὺς εδεργετικούς κλάδους του σὲ κάθε γωνίαν τῆς γῆς καὶ προσφέρει τὴν παρηγορίαν σὲ δυστυχεῖς καὶ τὴν ἐλπίδα γιὰ ἕνα καλύτερον μέλλον.

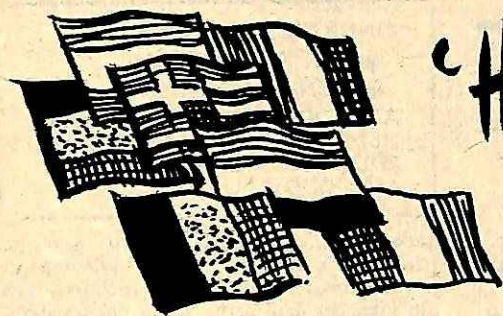

Ὁ μεγάλος φιλέλληνας Ἰωάννης Γαβριήλ Εὐνάρδος (εἰς τὸ μέσον) καὶ δεξιὰ αὐτοῦ, καθήμενος, ὁ Ἑρρίκος Ντυνάν, εἰς νεαρὰν ἡλικίαν.

Ἡ ἀξία τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ δὲν ἔγκειται εἰς τὴν δόξαν τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ εἰς τὰς δυνατότητας, πού ἐδημιούργησε γιὰ τὸ μέλλον, εἰς τὰ μαθήματα, πού μᾶς ἐδίδαξε καὶ εἰς τὰς λεωφόρους, πού ἀνοιξε στὴν ἀνθρώπινην προσπάθειαν γιὰ μιὰ καλλίτερην αὐρίον.

ΚΛΑΡΑ ΜΠΑΡΤΟΝ

Ἰδρυτριά τοῦ Ἀμερ. Ε.Σ.

(6) τελευταίον

Νέοι δρίζοντες ανοίγονται στη Ναυτιλία και στον Τουρισμό

Κλείνοντας τη σειρά των κατατοπιστικών αυτών άρθρων, δεν πρέπει να παραλείψω να κάνω λόγο για τις ευεργετικές επιπτώσεις, που θα έχει η σύνδεσμάς με την Ε.Ο.Κ. πάνω σε δυο σπουδαιότατους παράγοντες της εθνικής μας οικονομίας: στη ναυτιλία και τον τουρισμό.

Είναι γνωστό πόσο ζωτική σημασία έχουν για την εθνική οικονομία της Ελλάδος οι θαλάσσιες μεταφορές. Αποτελούν μια σημαντικώτατη πηγή πλούτου και άπασχολούν χιλιάδες εργατικά χέρια.

Πρόσφατα στατιστικά στοιχεία, που έδημοσιεύσαν η Τράπεζα της Ελλάδος, ανεβάζουν το ναυτιλιακό συνάλλαγμα, που εισέφερε στην Ελλάδα από τον Ιανουάριο ως το τέλος Νοεμβρίου 1962, σε 99.177.000 δολάρια. Το ποσόν αυτό είναι κατά 5.981.000 δολάρια μεγαλύτερο, από εκείνο που εισέφερε κατά την αντίστοιχη περίοδο του 1961, το όποιο ανήλθε συνολικά σε 93.196.000 δολάρια. 'Ολόκληρο το 1962' υπολογίζεται ότι το συνάλλαγμα, που εισήχθη στην Ελλάδα προερχόμενο από τις θαλάσσιες μεταφορές, πρέπει να ανήλθε σε 108 εκατομμύρια δολάρια, δηλαδή εισήχθη συνάλλαγμα κατά 6.000.000 δολάρια περισσότερο από το 1961.

Η άνοδική αυτή διαφορά, που χαρακτηρίζει το χρόνο, που πέρασε, αποκτά ακόμη πιο μεγάλη βαρύτητα, αν ληφθεί υπ' όψιν η κρίση, που περνούσαν οι ναυτιλιακές επιχειρήσεις σ' όλο τον κόσμο.

Υπάρχει όμως κι άλλο ένα στοιχείο, που επιβεβαιώνει τη βαρύνουσα θέση, που έχει για την εθνική μας οικονομία η ναυτιλία μας και που εξάπτει δικαιολογημένα την εθνική μας υπερηφάνεια. Τό στοιχείο αυτό είναι παρμένο από πρόσφατη ανακοίνωση του κ. Υπουργού Ναυτιλίας προς τον Σύνδεσμο των εν Αθήναις ξένων ανταποκριτών. Σύμφωνα

1. 'Ο υπολογισμός έγινε κατ' αναλογίαν — και είναι παρμένο από ειδική μελέτη — γιατί δεν έχω υπ' όψιν μου νεώτερες έπίσημες ανακοινώσεις.

2. Σύμφωνα με ανακοίνωση του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, (5 Φεβρ.) τα Έλληνικά πλοία, που έμειναν άχρησιμοποίητα άνηρχοντο την 31η Ιανουαρίου σε 298 και είχαν χωρητικότητα 1.919.077 τόννων. Από τα πλοία αυτά, τα 161 είναι κάτω από ελληνική σημαία και τα 137 κάτω από ξένες σημαίες.

Η Κοινή Ευρωπαϊκή Άγορά και η Ελλάδα

Φ. Ε. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ, Β.Α. του Άμερ. Πανεπ. Βηρυττού

φωνα με την ανακοίνωση αυτή, η Έλληνική ναυτιλία κατέχει την έκτη θέση στον παγκόσμιο πίνακα των «σημειών» με 1242 σκάφη, που έχουν όλική χωρητικότητα 6.832.733 κόρων.⁹

Ουσιαστικά όμως έρχεται τρίτη στη σειρά, αν υπολογισθούν και τα ελληνικά πλοία, που ταξιδεύουν με ξένες σημαίες.

Με μια τέτοια θαλάσσια δύναμη, δικαιολογημένα κάθε λαός θα ατένιζε με έμπιστοσύνη και αισιοδοξία το μέλλον. Οι θαλάσσιες μεταφορές όμως — όπως ανέφεραμε παραπάνω — πέρασαν και περνούν μια σοβαρά κρίση. Κρίση που προέρχεται από τον έλευθερο συναγωνισμό, από τους πυκνούμενους τελωνειακούς περιορισμούς, από το ότι απέκτησαν αὐτάρκεια σε θαλάσσια μέσα μεταφορών χώρες, που στο παρελθόν κατέφευγαν στις υπηρεσίες της Έλληνικής ναυτιλίας. Και τίποτε στο μέλλον δεν προμηνα πώς η κρίση θα παρέλθι γρήγορα, όριστικά, ή πώς δεν θα επανέλθι.

Ας μη λησμονούμε ότι οι χώρες, που διαθέτουν τους πιο αξιόλογους εμπορικούς στόλους σ' όλο τον κόσμο, έχουν θεσπίσει κατά τα τελευταία μεταπολεμικά ιδίως χρόνια, ποικίλα μέτρα, που έμποδίζουν την έλευθερη διακίνηση του θαλάσσιου εμπορίου. Τα μέτρα αυτά, που ύπαγορεύονται συνήθως από ένα είδος ναυτιλιακού σωβινισμού, έχουν πολύ συχνά την άφετηρή τους σε άπρόβλεπτα και άσάθμητα κίνητρα. Π.χ. άμυντικοί λόγοι ύπαγορεύουν στις Ηνωμένες Πολιτείες τον άποκλεισμό της Κούβας του Φιντέλ Κάστρο — και αυτό έχει σαν συνέπεια να κλείνει για τον έμπορικό μας στόλο μια σημαντική ναυτιλιακή άγορά. Κι άλλο: Οι χώρες του Ανατολικού Συνασπισμού, για λόγους γοήτρου — παράλληλα προς τους καθαρά οικονομικούς, μόνον σε ειδικές σπάνιες περιπτώσεις μπορεί να καταφύγουν στις υπηρεσίες της Έλληνικής ναυτιλίας. Τό πιθανώτερον είναι να προτιμήσουν τις ναυτιλιακές μονάδες της ιδεολογικής περιοχής των, κλπ. κλπ.

Με τέτοιες συνθήκες είναι βέβαιο πώς η τρίτη ναυτιλιακή δύναμη του κόσμου, άποκλεισμένη από τη δυνατότητα να κινηθί σε διεθνή πεδία και άναγκασμένη να περιορίση τη δραστηριότητά της στις καθαρά έθνικές μεταφορές, θα αντιμετώπιζε πολύ δύσκολες μέρες.

Αὐτός άκριβώς, ό κίνδυνος έχει όριστικά άποτραπή για την Ελλάδα, με τη σύνδεσμάς με την Κοινή Άγορά. Η ελληνική ναυτιλία έχει τώρα τη σπουδαιότατη άποστολή να υπηρετή τις θαλάσσιες μεταφορές μεταξύ των χωρών, που άπαρτίζουν την περιοχή της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας. Και είναι βέβαιο πώς δεν είναι μακριά ή μέρα, που θα καθιερωθί από όλες τις χώρες της Ε.Ο.Κ. κοινή ναυτιλιακή πολιτική, για να αντιμετωπίσουν τελεσφόρα την όγκούμενη άπειλή του έλευθερου θαλάσσιου ανταγωνισμού, που έξαπολύεται από τις έκτός της Ε.Ο.Κ. χώρες. Έτσι ή Ελλάδα δε θα βρεθί άναγκασμένη να αντιμετωπίση μόνη της τους φραγμούς και τα έμπόδια, που έχουν όρθώσει στις θαλάσσιες μεταφορές οι λοιπές χώρες, που διαθέτουν μιάν αξιόλογη έμπορική ναυτιλία. Τό αντίθετο, ή ναυτιλιακή θέση της Ελλάδος ενισχύεται έναντι των τρίτων χωρών, που βρίσκονται έξω από την Ε.Ο.Κ., άφου αυτόμάτως της άνοίγονται οι πύλες μιās άπείρανης άγοράς έκατόν έβδομήντα έκατομμυρίων πλουσίων πελατών, όσοι είναι περίπου οι κάτοικοι των χωρών της Ε.Ο.Κ., που έχουν συνολικό έθνικό εισόδημα 150 δις έκατομμυρίων δολλαρίων.⁴

Από τα παραπάνω καταφαίνεται ότι ή σύνδεσμάς με την Ευρωπαϊκήν Οικονομική Κοινότητα άποβαίνει τελικώς ώφέλιμη για την ελληνική ναυτιλία, γιατί την προστατεύει από τους όλοένα πληθυνόμενους κινδύνους, που την άπειλούν, ενώ παράλληλα της έξασφαλίζει μιάν έπίζηλη θέση μέσα στους κόλπους μιās σταθερά άναπτυσσομένης οικονομίας.

Και τώρα λίγα λόγια για τον Τουρισμό. Μ' όλο τον κίνδυνο να κατηγορηθούμε για σωβινισμό και προγονοπληξία, τολμούμε να διακηρύξουμε πώς ή Ελλάδα είναι ή μοναδική χώρα σ' όλη τη γή, που συγκεντρώνει άπερίόριστο σε ποσότητα και ποικιλία τουριστικό πλούτο. Η προσπάθεια του έπισήμου Κράτους να καταστήση την Ελλάδα μιάν διεθνώς άκτινοβολούσαν τουριστική άγοράν, άποδίδει σε συνεχώς αύξανόμενο ρυθμό πλούσιους τους καρπούς της. Τό ποσοστό της τουριστικής μας κινήσεως έχει

3. Τις πέντε προηγούμενες θέσεις κατέχουν κατά σειρά: Μεγάλη Βρετανία, οι Ηνωμένες Πολιτείες, ή Νορβηγία, ή Λιβερία και ή Ιαπωνία.

(Συνέχεια εις σελίδα 14)

3. Τις πέντε προηγούμενες θέσεις κατέχουν κατά σειρά: Μεγάλη Βρετανία, οι Ηνωμένες Πολιτείες, ή Νορβηγία, ή Λιβερία και ή Ιαπωνία.

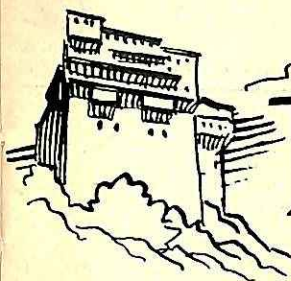
3. Τις πέντε προηγούμενες θέσεις κατέχουν κατά σειρά: Μεγάλη Βρετανία, οι Ηνωμένες Πολιτείες, ή Νορβηγία, ή Λιβερία και ή Ιαπωνία.

3. Τις πέντε προηγούμενες θέσεις κατέχουν κατά σειρά: Μεγάλη Βρετανία, οι Ηνωμένες Πολιτείες, ή Νορβηγία, ή Λιβερία και ή Ιαπωνία.

3. Τις πέντε προηγούμενες θέσεις κατέχουν κατά σειρά: Μεγάλη Βρετανία, οι Ηνωμένες Πολιτείες, ή Νορβηγία, ή Λιβερία και ή Ιαπωνία.

3. Τις πέντε προηγούμενες θέσεις κατέχουν κατά σειρά: Μεγάλη Βρετανία, οι Ηνωμένες Πολιτείες, ή Νορβηγία, ή Λιβερία και ή Ιαπωνία.

3. Τις πέντε προηγούμενες θέσεις κατέχουν κατά σειρά: Μεγάλη Βρετανία, οι Ηνωμένες Πολιτείες, ή Νορβηγία, ή Λιβερία και ή Ιαπωνία.

Τα Χίλια Χρόνια Του Αγίου Όρους

Φάρος Χριστιανικής Πίστewς και έθνικό και πνευματικό Κέντρον

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Χίλια χρόνια έχουν συμπληρωθί άφ' ότου ένας εὐσεβής και μορφωμένος μοναχός, ό Άθανάσιος Άθωνίτης, με την ενίσχυσι του Νικηφόρου Φωκά, το δοξασμένου αυτοκράτορα της Κωνσταντινουπόλεως, έβαλε τις βάσεις του μοναστικού βίου στον Άθωνα.

Ό Άθανάσιος είχε γεννηθί στην Τραπεζούντα από έπιφανείς γονείς, αλλά έμεινε όρφανος σε ήλικία έπτά έτών και όδηγήθηκε στην Κωνσταντινούπολι, όπου έζησε και άνατράφηκε σε άρχοντικό συγγενικό σπίτι. Σε λίγα χρόνια όμως, άκολουθώντας τις παρορμήσεις της ψυχής του, άπαρνήθηκε τα έγκόσμια και έγινε μοναχός στο μοναστήρι του Κομινί στη Βιθυνία.

Έκεί τον έγνωρίσε ό τότε στρατηγός Νικηφόρος Φωκάς, που είχε και αυτός βαθύ θρησκευτικό συναίσθημα και θερμή Χριστιανική πίστι, ζούσε άσκητική ζωή και έγραφεν έκκλησιαστικούς ύμνους. Γι' αυτό είχε συμπάθει και έκτιμήσει τον Άθανάσιο για το άνώτερο χριστιανικό του ήθος και πνεύμα, και όταν άργότερα ό Άθανάσιος είχε άποσυρθί στον Άθω και ζούσε ως άσκητής, ό Νικηφόρος τον βοήθησε οικονομικά, για να κτίση τό 963 την πρώτη Μονή της Αγίας Λαύρας.

Μαζί με λίγους μοναχούς εργάστηκε προσωπικά και ό ίδιος, προσφέροντας με άνεξάντλητο ζήλο και μόχθο τις πιο δύσκολες χειρωνακτικές εργασίες, για να κτισθί όχι μόνο ή έκκλησία της Μονής, αλλά και τα κελλιά των μοναχών, νοσοκομείο και ξενώνας, και να φυτευθούν άμπελώνες, κήποι και δέντρα, έμπνέοντας έτσι με τό παράδειγμά του τους συντρόφους και συνεργάτες του.

Και αυτά άκριβώς υπήρξαν τα γερά, στερεά και άκλόνητα θεμέλια, πάνω στα όποια στηρίχθηκε και στηρίζεται από τότε, χίλια χρόνια τώρα, και θα στηρίζεται αίώνια τό μέγα και σεπτό εκείνο όρος της προσευχής και της λατρείας, της άφιέρσεως και της έξάρσεως της ψυχής του ανθρώπου προς τον Θεό.

Γύρω από τον ιερών εκείνο πυρήνα έκτισθθηκαν με τον καιρό και άλλες μονές, και έσχηματίσθηκε έτσι ή μοναδική στον κόσμο μοναστική πολιτεία, που με την αγιότητά της έδωσε στον Άθωνα τό ύψηλό και σεπτό όνομα «Άγιον Όρος», που τό καθιέρωσε και έπίσημα κατά τό 1144 ό αυτοκράτωρ της Κωνσταντινουπόλεως Άλέξιος Α' ό Κομνηνός με «χρυσόβουλλον» προς την Μονή της Μεγίστης Λαύρας.

Είναι άφάνταστες οι δυσκολίες και οι κίνδυνοι, που αντιμετώπισε τό Άγιον Όρος κατά τό διάστημα των χιλίων αυτών χρόνων. Πανίσχυροι έξωτερικοί έχθροί τό έπλητταν από παντού· άλλόποιστοι βάρβαροι και άπληστοι πειραταί ένεργούσαν έναντίον του άλλεπάλληλες και φοβερές έπιδρομές· ξένοι κυρίαρχοι τό κατέκτησαν και τό κράτησαν κάτω από τον ζυγό τους· και τό Άγιον Όρος δεν είχε ν' άντιτάξει παρά πνευματικά μόνον όπλα: την πίστι του στον Θεό, την εὐλάβεια και την προσευχή του. Άλλά με αυτά άκριβώς τό όπλα μπόρεσε ν' άντεπεξέλθι στις δυσκολίες και στους κινδύνους, να έπιζήση και να συνεχίση την πνευματική άποστολή του. Άληθινόν θαύμα, που όφείλεται στη δύναμη της πίστewς και στην έλογία του Θεού.

Δέν έλειψαν ακόμα και οι έσωτερικοί έχθροί, που, με ύπουλα και έπιτήδεια μέσα, προσπάθησαν να ύπονομεύσουν και ν' άνατινάξουν την ιερή πολιτεία. Άλλά και πάλι τό θαύμα της πίστewς και ό θεός Λόγος του Χριστού έθριάμβευσε, και τό Άγιον Όρος έμεινε άνέπαφο κι εξακολουθίσε να σκορπίζει από τό ύψος του τη ζωογόνο άκτινοβολία του.

Και ή άκτινοβολία αυτή δεν ήταν μόνο θρησκευτική, αλλά και έθνική και πνευματική. Διότι κατά τους χρόνους της δουλείας του Έλληνικού Έθνους, τό Άγιον Όρος δεν ήταν μόνο ένας τηλαυγής φάρος της Χριστιανοσύνης, αλλά και μέγα έθνικό κέντρο, και πολύτιμο φυτάριο γραμμάτων και τέχνης.

Οί μοναχοί του Αγίου Όρους υπηρετούσαν όχι μόνο τη Θρησκεία, αλλά και την Πατρίδα. Και ενώ προσεύχονταν με βαθύτατη πίστι και κατανυκτική εὐλάβεια στον Θεό, δεν έδίσταζαν ν' άγωνίζονται μ' ένθουσιασμό και αὐτοθυσία για την έθνική έλευθερία, συμμετέχοντας πρόθυμα στις διάφορες έπαναστάσεις του Έλληνικού Έθνους έναντίον των τυράννων και προσφέροντας άδίστακτα τό αίμα τους για την άπελευθέρωσί του. Έκεί επίσης εύρισκαν καταφύγιο, αλλά μαζί και όρμητήριο πολλοί ήρωες και μάρτυρες της Πατρίδος.

Άλλά εκεί επίσης κατέφευγαν και πολλοί Έλληνες λόγιοι, οι όποιοι, μαζί με τους μορφωμένους μοναχούς, έκαλλιέργησαν στο Άγιον Όρος τα γράμματα, ίδρυσαν στοιχειώδη σχολεία και έκορύφωσαν την πνευματική τους προσπάθεια με την περίφημη «Άθωνιάδα

Σχολή», ή όποία, όπως καθορίζει τό σχετικό πατριαρχικό «σιγίλλιο», ήταν «φροντιστήριον Έλληνικών μαθημάτων, παιδείας τε και διδασκαλίας παντοδαπής εν τε λογικαίς, φιλοσοφικαίς τε και θεολογικαίς έπιστήμαις». Σ' αυτήν την περίλαμπρη Σχολή, που δίκαια όνομάσθηκε άργότερα και Άκαδημία, έδίδεξαν μεγάλοι και σοφοί διδάσκαλοι, όπως ό Νεόφυτος Κausοκαλυβίτης και ό Εὐγένιος Βούλγαρις, που άνύψωσαν και έπέβαλαν την Άθωνιάδα ως μεγάλο κέντρο Χριστιανικής και Έλληνικής Παιδείας.

Από τότε τό Άγιον Όρος απέκτησε και εξακολουθεί να κατέχει στις διάφορες μονές του, μεγάλες και πολύτιμες βιβλιοθήκες με άνεκτίμητα έντυπα ή χειρόγραφα έργα, κλασσικά ή θρησκευτικά. Ένα μεγάλο μέρος από τον πνευματικό αυτό θησαυρό έχει δυστυχώς λεηλατηθί από άρπαγες ξένους, που τό σκόρπισαν σε όλες σχεδόν τις μεγάλες βιβλιοθήκες της Ευρώπης και της Αμερικής. Άλλά και παρ' όλην αυτήν την άρπαγή, ύπόρχουν ακόμη στο Άγιον Όρος αξιολογώτατα βιβλία και χειρόγραφα, που, έπειτα από συστηματική καταγραφή, είναι τώρα πιά προφυλαγμένα, όπως ύπάρχουν έπίσης πολύτιμα και θαυμάσια έργα τέχνης. Οί είκοσι μονές του Αγίου Όρους, είναι πρώτα-πρώτα αυτές οι ίδιες, με τη μεγαλόπρεπη άρχιτεκτονική τους και τους πλουσιώτατα εικονογραφημένους και διακοσμημένους ναούς τους, ώραία και έπιβλητικά έργα τέχνης, που αποτελούν όλες μαζί ένα μεγάλο και περίλαμπρο Βυζαντινό μουσείο. Άλλά ύπάρχουν επίσης τοιχογραφίες (καμωμένες οι περισσότερες από τον διάσημο ζωγράφο Πανσέληνο), ώραιώτατες εικόνες, φορητές

Έσωτερικόν Καθολικού Λαύρας

Ιερά Μονή Γρηγορίου

(Φωτ. Λυκίδη - Θεσ/νίκη)

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

Ο αερολιμήν Σάννον, όρμητήριον διά τόν Νέον Κόσμον.
Γ. Δ. ΠΑΠΠΑ

Πρό τριάκοντα ετών άμφεβαλλον άκόμη και οι ειδικοί επί των αεροπορικών πτήσεων επί της δυνατότητος κανονικών αεροπορικών υπερατλαντικών δρομολογίων. Τήν εποχήν όμως εκείνην ή τεχνική άπέιχε πολύ της σημερινής τελειοποίησης των υπερπόντιών αεροπορικών συγκοινωνιών.

Σήμερα, πού υπάρχει ή δυνατότης να εύρίσκεται κανείς εις 7 έως 8 ώρας επί άμερικανικού έδραφους, θεωρείται ως σπατάλη χρόνου αι 33 1/2 ώρας, πού έχρειάσθη ο Λίντμπεργκ, διά να διανύση με τό αεροπλάνον του, διά πρώτην φοράν εις τήν Ιστορίαν, τόν Μάιον του 1927, τήν έξ 6.000 χιλιομέτρων άπόστασιν μεταξύ της Ν. Υόρκης και Παρισίων, μέσω Ιρλανδίας. Καί όμως αυτή ή επίδοσις του πρώτου έκείνου υπερατλαντικού αεροπόρου άπέτέλεσε συνταρακτικόν γεγονός. Τόν έθλον αυτόν ήκολούθησαν κατόπιν και άλλοι τολμηροί αεροπόροι.

Με μεγάλον διαταγμόν, έν τούτοις, έπραγματοποιούντο τά κανονικά αεροπορικά δρομολόγια μεταξύ ΗΠΑ και Εύρώπης.

Τό 1937 έλαβον χώραν 11 δοκιμαστικά υπερπτήσεις του 'Ατλαντικού 'Ωκεανού με όρμητήριο έν Εύρώπη τόν αερολιμένα Foynes εις τας έκβολάς του ποταμού Σάννον (Shannon).

Ένα έτος προηγουμένως ίδρύθη ο αεροαδιοσταθμός του Σάννον. 'Ο σταθμός αυτός ήρχισε τήν λειτουργίαν του με δοκιμαστικές ανταλλαγάς Δελτίων καιρού μεταξύ των 2 ήπειρών, σύν τω χρόνω όμως άπέκτησε και σύστημα άσυρμάτου καθοδηγήσεως των αεροπορικών πτήσεων. Γεγονός είναι ότι μετά τόν τελευταίον Παγκόσμιον Πόλεμον κατέστη ο αερολιμήν του Σάννον τό σπουδαιότερον κέντρον τηλεπικοινωνιών διά μετάδοσιν ειδήσεων σχετικών με τήν έναέριον συγκοινωνίαν υπεράνω του 'Ατλαντικού.

Ο σταθμός του Σάννον θεωρείται ενδιάμεσον κέντρον έλέγχου των ανταλλασσομένων ειδήσεων μεταξύ Εύρώπης και ΗΠΑ, των Άζορών και του Καναδά κλπ. Έκεί καταλήγουν όλοι αι πληροφορίαι και ανακοινώσεις διά τόν έλεγχον των αεροσυγκοινωνιών και συμβουλές ως προς τόν καιρόν, πού διαβιβάζονται εις όλα τά υπεράνω του 'Ατλαντικού εύρισκόμενα αεροσκάφη.

(πάνω σε σανίδες και εξαίρετα γλυπτικά έργα (κιονόκρανα, ανάγλυφες εικόνες, όρειχάλκινα ή ξυλόγλυπτα θυρόφυλλα, θωράκια Φιαλών και άλλα κειμήλια).

Όλην αυτήν τή μεγάλη και γόνιμη θρησκευτική, έθνική και πνευματικήν Ιστορία των χιλίων χρόνων, πού είναι γεμάτη από τήν πνοή της Πίστεως, τόν παλμό της Πατρίδος και τό φώς του Πνεύματος, χαιρετίζει και γιορτάζει τό 'Ελληνικό Έθνος και μαζί μ' αυτό ή 'Ορθοδοξία και όλη ή Χριστιανοσύνη με βαθειά έκτίμησι και είλικρινή σεβασμό.

Μ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Η συμβολή του διεθνούς αυτού κέντρου πληροφοριών εις τας υπερατλαντικές αεροσυγκοινωνίας έκφράζεται διά χαρακτηριστικών αριθμών.

Τό έτος 1962 π.χ. τό ραδιοκέντρον αυτό έλαβε, έπεξεργάσθη και διεβίβασε συνολικώς 4,5 εκατομμύρια ειδήσεις - ανακοινώσεις. Όμοι μετά των μετεωρολογικών πληροφοριών 212 εκατομμύρια λέξεις διήλθον διά του Τηλετυπικού* μηχανήματος.

Επίτα χειριστάι έπιτηρούν νυχθημερόν τόν Σταθμόν, πού έχει 16 διαφόρους συχνότητας μεταδόσεως των ραδιοκυμάτων. Οι υπάλληλοι αυτοί λαμβάνουν έντός 24 ώρων περίπου 1400 ανακοινώσεις, τούτέστιν 80 περίπου καθ' ώραν.

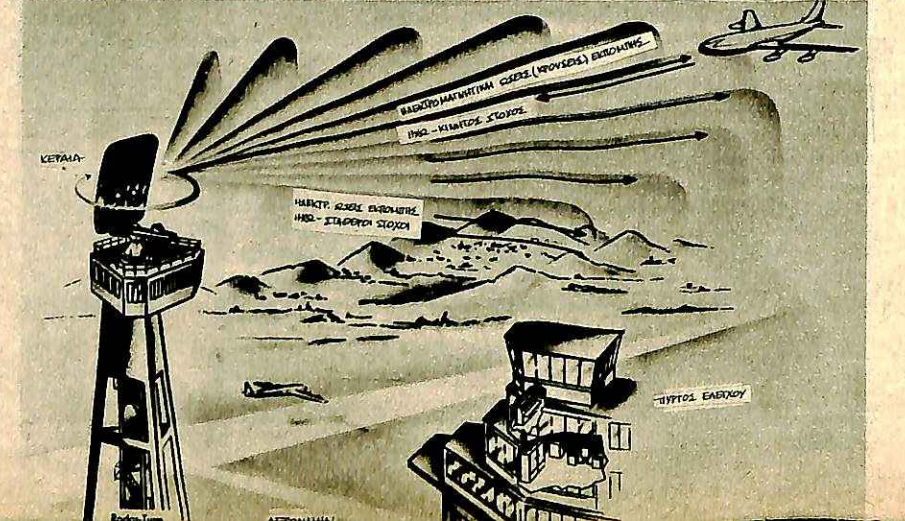
Έκτός όμως αυτού διαβιβάζουν άδιακόπως σήματα έλέγχου ασφαλείας πτήσεως προς τά πληρώματα των αεροσκαφών ως και εις τας αεροπορικές 'Εταιρίας και τούς μετεωρολογικούς σταθμούς. Κατ' έτος πλέον των 25.000 αεροπλάνων έξυπηρετούνται με τεχνικάς οδηγίας από τόν αερολιμένα του Σάννον.

Επειδή έτος κατ' έτος ή μεταφορά έπιβατών αεροπορικώς έμφανίζει αύξησιν, ως και ο αριθμός των υπερατλαντικών αεροπορικών γραμμών, ο αερολιμήν του Σάννον έξοπλίζεται συνεχώς με νέας συσκευές και εγκαταστάσεις, αεροναυτικής, ώστε να ανταποκρίνεται προς τας σημερινάς ηύξημένας αξιώσεις ασφαλείας και έξυπηρετήσεως του κοινού.

Τό 1948 έθεωρείτο ως υπερήφανον άπόκτημα ο έφοδιασμός του αεροδρομίου Σάννον με συσκευήν τυφλής προσγείωσης, όταν δηλ. ο καιρός είναι τόσοσν αντίξοος -ώστε να μην διακρίνονται τά φώτα και σήματα του διαδρόμου προσγείωσης.

* Τηλέτυπον ή Τηλετυπωτής: Είναι σύστημα (μηχάνημα) μεταβιβάσεως τηλεγραφημάτων ή κειμένων εις μεγάλην άπόστασιν, άσυρμάτως κατά τρόπον αυτόματον, ή διά πλήκτρων χειριζόμενων διά των χειρών, όπως εις τήν γραφομηχανήν. Τά διαβιβαζόμενα κείμενα λαμβάνονται άπ' εύθείας επί ταινιών ή φύλλων χάρτου και είναι έτοιμα προς άνάγνωσιν.

Σχηματική αναπαράστασις μιας εγκαταστάσεως Radar - Αεροδρομίου. Η έμβέλεια (περιοχή δράσεως) της συσκευής Radar είναι 81 αεροσκάφη εύρισκόμενα μέχρι άποστάσεως 90 χιλιομ. και ύψους 6.000 μ. Τά ραδιοκύματα, πού εκπέμπονται από τήν Κεραίαν (άριστερά), προσπίπτουν επί του αεροπλάνου (όνω δεξιά) και ανακλώμενα επί της μεταλλικής του επιφανείας επιστρέφουν. Τήν ήχώ των συλλαμβάνει έν νέου ή Κεραία. (Φωτογρ. Τελεφούκην)

Έκτοτε όμως έπυκνώθησαν αι πτήσεις τόσοσν πολύ ώστε ή εγκατάστασις αυτή να μην έπαρκη πλέον. Άλλωστε σήμεραν υπάρχουν τόσοσν πολλοί έναέριαι διασταυρώσεις, ώστε να θεωρηται ως εύτύχημα ή άπόκτησις μιας μοντέρνας συσκευής Ραντάρ. Η συσκευή αυτή, με τά χαρακτηριστικά στοιχεία «PAR-2», έξυπηρετεί τήν άκριβή καθοδήγησιν εις τόν άέρα και τήν άσφαλή προσγείωσιν 5 διαφόρων αεροσκαφών πού πλησιάζουν τόν αερολιμένα εκ 5 διαφόρων διευθύνσεων.

Εάν τό περιιπτάμενον αεροπλάνον, πού πρόκειται να προσγειωθί έντός όλίγου, έχει παρεκκλίνει τής πορείας και του διαδρόμου προσγείωσης του, ο χειριστής της συσκευής Ραντάρ παρατηρεί παρακολουθών τής κινήσεις του αεροπλάνου επί της όθόνης της συσκευής, πληροφορεί τόν πιλότον να διορθώση τήν πορείαν με τά εις τήν διάθεσιν του μηχανήματα, ώστε ή προσγείωσις να γίνη όμαλώς.

Αι χιλιάδες χιλιάδων έπιβατών, πού έπιβιβάζονται και άποβιβάζονται εις τό αεροδρόμιον Shannon, δεν ρίπτουν ούτε μία ματιά εις τας τεχνικάς εγκαταστάσεις του, χάρις εις τας όποίας κατορθούται ή άσφαλής μεταφορά των. Προφανώς τά έντονα συναισθήματα άγωνίας και ταραχής, πού τούς δημιουργούται εκ της ιδέας ότι θα πετάξουν υπεράνω του άχανούς 'Ατλαντικού 'Ωκεανού άνευ σταθμού, τούς άποστερεί της ήρεμίας δι' άλλας παρατηρήσεις.

Τό γεγονός ότι ο αερολιμήν Σάννον έχει τόν τελειότερον τεχνικόν έξοπλισμόν όλων των άλλων αεροδρομίων είναι προφανώς και ο λόγος ότι μέχρι σήμεραν ούδέν άτύχημα συνέβη εις αυτόν.

Ο αερολιμήν του Shannon κείτι εις τό ΝΔ άκρον της Ιρλανδίας παρά τας έκβολάς του όμυνόνμου ποταμού μήκους 560 χιλμ. Όσον γνωστός είναι ο ποταμός εις τούς έρασιτέχνους άλιείς ιδίως, λόγω των περιφήμων σολομών, έξ ίσου είναι και ο αερολιμήν εις όλους έκείνους, πού πετούν επάνω από τόν 'Ατλαντικόν 'Ωκεανόν. Όποιος ταξιδεύει αεροπορικώς από Εύρώπης εις 'Αμερικήν ή αντίθέτως εύρίσκεται εις ασύρματον έπικοινωνίαν με τό Shannon. Ο αερολιμήν του είναι ο τελευταίος σταθμός της Εύρώπης και ή πύλη διά τόν Νέον Κόσμον. Άντιστρόφως διά τούς άμερικανούς ταξιδιώτας άποτελεί τόν πρώτον έπίγειον σταθμόν της εύρωπαϊκής ήπειρου.

Γύρω από τήν άποφράδα επέτειο της 29ης Μαΐου

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ
Τ. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΚΑΙ ΘΥΛΟΙ
ΤΟΥ «ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ»

Η λαϊκή μουσα για τόν ήρωικό τελευταίο Αυτοκράτορα των Ελλήνων.

«Ω Κωνσταντίνε Βασιλεϋ, Δραγάτη το 'πινώμ, λέγουν ότι απέθανες επάνω στο σπαθί σου' ήκουσα πάλιν λέγουνσι ότι είσαι κεκοιμημένος υπό χειρός της πανθενούς της δεξιάς Κυρίου μακαρί να 'σαι ζωντανός και όχι πεθαμένος...».

Τό παλιό αυτό Ποντιακό τραγούδι, για τόν ήρωικό τελευταίο Αυτοκράτορα του Βυζαντίου Κωνσταντίνο ΙΑ' τόν Παλαιολόγον, μάς λέει και τήν πραγματικότητα και τόν θρύλο, πού δημιούργησε ή λαϊκή ψυχή, και τόσο πικραμένη ύστερα από τήν έθνική καταστροφή του 1453.

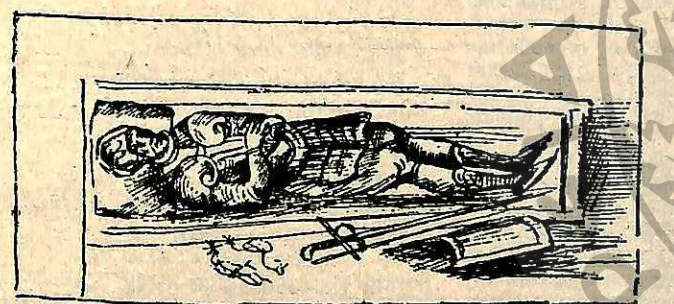
Η μόν Ιστορία βεβαιώνει ότι ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος έπescε σάν άγνωστος στρατιώτης κι οι χρονογράφοι λένε ότι τό σώμα του βρέθηκε, ανάμεσα στους άμέτρητους νεκρούς, τήν επομένη της 'Αλώσεως της Πόλης, τήν 29η Μαΐου του 1453: 'Ημέρα από τις πιο σημαντικές της παγκοσμίου Ιστορίας, τήν πιο άποφράδα δέ της έλληνικής.

Η λαϊκή φαντασία, όμως, δεν θέλησε να παραδεχθί ότι πραγματικά σκοτώθηκε ο αυτοκράτορας, όπως κι επί χρόνια όλόκληρα ο έλληνομύθος δεν παραδεχόταν ότι χάθηκε για πάντα ή Βασιλεύουσα, λέγοντας: «πάλι με χρόνια, με καιρούς, πάλι δικά μας θάναν».

Διαδόθηκε λοιπόν ο θρύλος ότι ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος σώθηκε από έναν άγγελο, πού τόν άρπαξε μέσα από τήν μάχη και τόν μετέφερε στα υπόγεια της 'Αγίας Σοφίας. Εκεί, λέει ο θρύλος, ότι είναι κρυμμένος ο Βασιλιάς, «μαρμαρωμένος», ή έτοιμος να ξαναζωντανένη μόλις ή Πόλη ξαναγίνη έλληνική. Τήν παράδοσι αυτή έπίστευαν άλλοτε και αυτοί οι Τούρκοι...

«Στην Πόλην, όταν ώριζεν ο 'Ελλην Κωνσταντίνον στην Πόλην, την 'Αγιάν Σοφίαν, τό Μέγαν Μοναστήριον με τετρακόσια σήμαντρα κι έξηνταδ'ο καμπάνες έρθιν εκεί ο Βασιλέας, ο 'Ελλην Κωνσταντίνον επήρεν άλαφρόν σπαθιν κι έλληνικόν κοντάριον λιανά λιανά τούς έκοβεν και ύστερον έχάθην...».

Αυτό τό τραγούδι του Πόντου σχετίζεται με μία άλλη λαϊκή παράδοσι, πού φέρει τόν Αυτοκράτορα άμυνόμενο άκριβώς μπροστά στην 'Ωραία Πύλη της 'Αγίας Σοφίας,

Θάνατος Κωνσταντίνου Παλαιολόγου. Μικρογραφία του Κρητός Γ. Κλόντζα (1490).

όπου, άφού έπολέμησε, σώμα με σώμα, με μυριάδες εισβολείς, τελικά διασώθηκε από τή θεία δύναμι, ή όποία τόν έκαμε άφαντο και τόν έκρυψε.

Γιά τό σπαθί του τραγουδιού, οι Τούρκοι λένε ότι σώζεται στην Κωνσταντινούπολι, στο Στρατιωτικό Μουσείο. Σώζεται όμως και στο Τουρνίνο ένα σπαθί, πού λέγεται ότι άνήκε στον τελευταίο Βυζαντινό Αυτοκράτορα, κι άλλα άκόμη σπαθιά υπάρχουν σε διάφορα μέρη, θεωρούμενα κι αυτά ότι ήσαν του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου. Άγνωστο, ποιό άπ' όλα μπορεί να θεωρηθί τό γνήσιο.

Οι ιστορικοί και χρονογράφοι της 'Αλώσεως γράφουν ότι ο Σουλτάνος Μαμάθ ο Κατακτητής, μετά τήν σφαγή και τήν γενική λεηλασία και αιχμαλωσία, έκαμε συστηματική έρευνα στην Πόλη και ανέκαλύψε τόν νεκρό του Αυτοκράτορα. Γύρω στο ζήτημα αυτό πολλά έχουν γραφή, τίποτε όμως δεν είναι άπόλυτα βέβαιο.

Άγνωστος έμεινε και ο τάφος του Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου. Σχετική είναι μία παράδοσις, πού λέει ότι ο Αυτοκράτορας σκοτώθηκε από έναν 'Αράπη, τόν όποιο άπεκεφάλισε ο Μωάμεθ. Ύστερα ο Αυτοκράτορας κι ο 'Αράπης έθάφτηκαν σε δύο μνήματα πλάι-πλάι. Παλαιότερα μάλιστα, έδειχναν στην Κωνσταντινούπολι, σε μιάν αλλη ένός έρειπωμένου σπιτιού κοντά στο τζαμί Βερά Μειντάν, τά δύο αυτά μνήματα. Παραμυημένο ήταν τό μνήμα του Κωνσταντίνου, μ' ένα καντήλι μόνο κρεμασμένο άπ' τά κλαδιά ενός δέντρου, ένω του 'Αράπη τό μνήμα ήταν στολισμένο με τάπητες και πολλά καντήλια.

Από τά λιγώτερο γνωστά είναι τό άκόλουθο έλληνικό τραγούδι της Άνατολής, πού έξιτορεί τήν 'Αλωσι της Πόλης και τόν θάνατο του Αυτοκράτορα:

«Καράβιν έταξίδευεν στα μέρη της Τενέδου και κάτεργον άπήντησε, στέκει κι άναρωτά το: —Καράβιν, πόθεν έρχεσαι και πόθεν κατεβαίνεις; —Από τήν Πόλην έρχομαι τήν άστρατοκαμμένην και φέρονω για τούς Χριστιανούς κακά μικρά μαντάτα: Οι Τούρκοι έχαλάσασιν, επήρασι τήν Πόλην. Κλάψετε άδέσφια, Χριστιανοί και μαύρα να ντυθίτε. Τό Βασιλιά μας σκότωσαν, τόν Κύρη Κωνσταντίνον, τόν άξιο Βασιλέα μας, τό φθός των Ρωμαίων, τόν φρόνιμον, τόν δυνατόν και τόν άντρωμένον, ποδχε καρδιά λεονταριού και δύναμι του δράκον. Μά ήταν θέλημα Θεού ή Πόλη τά τσεγκένη...»

«Θέλημα Θεού» χαρακτηρίζουν τήν 'Αλωσι και οι χρονογράφοι της εποχής. Αναφέρουν μάλιστα ως χαρακτηριστική για τό μοιραίο του γεγονότος τήν έξής σύμπτωσι: Μάιο εκκαινιάσθηκε ή Κωνσταντινούπολις (11 Μαΐου 330) από τόν Μέγα και Άγιο Κωνσταντίνο, γνιο της 'Αγίας 'Ελένης και Μάιο έπεσε, με βασιλέα πάλι Κωνσταντίνο, γνιο της 'Ελένης Δραγάτη.

Ι. ΠΟΛΕΜΗ

ΜΑΪΟΣ

Και πάλι, νά, ο Μάιος για νάλλη ξεκινά, και διασκελίζει θάλασσες και κάμπους και βουνά. Κρατεί άνθους στα χέρια του τριγύρω τούς σκορπίζει κι όπου περάση και διαβή παντού μοσχομυρίζει.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Άετοκορυφής Κομοτινής φυτεύουν δένδρα. Juniors of Elem. School Aetokoryphe Komotini planting trees.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΙΠΠΙΝΩΝ

Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

Κατά τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1517 δύο Πορτογάλοι πρόσφυγες παρουσιάσθηκαν στὸν βασιλέα τῆς Ἰσπανίας Κάρολο τὸν Ε'. Ὁ ἕνας ὠνομαζόταν Φερδινάνδος Μαγγελάνος, γνωστός θαλασσοπόρος. Ὁ ἄλλος, Ρουί Φαλέρο, ἀστρονόμος.

Οἱ δύο ξένοι ἀπέδειξαν στὸν Ἰσπανὸ βασιλιά, μὲ μιὰ σφαῖρα ποὺ κρατοῦσαν στὰ χέρια τους, ὅτι θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ φθάσῃ στὰ νησιά τῶν Ἰνδιάν, ἀκολουθώντας νοτιοδυτικὴ κατεύθυνση, περνώντας δηλαδὴ ἀπὸ τὴ θάλασσα ποὺ βρίσκεται στὸ νοτιότερο ἄκρο τῆς Ἀμερικής, ἀντὶ νὰ κἀν τὸ γύρο τῆς Ἀφρικής.

Στὶς 22 Μαρτίου 1518 ὁ Μαγγελάνος ἔλαβε τὴν ὑπόσχεσι τοῦ Καρόλου ὅτι 5 πλοία θὰ ἦταν στὴ διάθεσί του, γιὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ ταξίδι, ποὺ εἶχε προτείνει.

Ἔτσι στὶς 20 Σεπτεμβρίου 1519 ὁ Μαγγελάνος ἐξεκίνησε ἀπὸ τὸ Σάν-Λουκάς τῆς Ἰσπανίας μὲ 5 πλοία καὶ πληρωμα 265 ἀνδρῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ περισσότεροι ἦταν Ἰσπανοί. Ὑπῆρχαν ὅμως ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς καὶ Πορτογάλοι, Ἰταλοὶ καὶ Γάλλοι. Οἱ πυροβολητὲς ἦσαν Γερμανοί.

Ἀφοῦ ἐπὶ ἑνα χρόνον καὶ πλέον ἐταξίδεψε κατὰ μῆκος τῶν ἀκτῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικής, στὶς 21 Ὀκτωβρίου 1520 ἐπρόχωρησε σ' ἑνα στενὸ καὶ βαθὺ πορθμό, ποὺ βρίσκεται στὸ νοτιότερο ἄκρο τῆς ἀμερικανικῆς ἡπείρου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τότε ἐπῆρε τὸ ὄνομα τοῦ τολμηροῦ θαλασσοπόρου: τὸν πορθμὸ τοῦ Μαγγελάνου. Δεξιὰ τοῦ βρισκόταν ἡ στεριά, ποὺ ὠνόμασε Γῆ τοῦ Πυρός.

Διαπλέοντας τὸν πορθμὸ ἐκεῖνο, ἀνάμεσα σὲ πολλοὺς κινδύνους ἀπὸ τίς τρικυμίες, στὶς 27 Νοεμβρίου ἐβγήκε στὴν ἀνοιχτὴ θάλασσα, σ' ἑναν ἀπέραντο ὠκεανό, μὲ γαλῆνια νερά. Ὁ Μαγγελάνος διέταξε τὰ καράβια τοῦ νὰ ρίξουν μερικὲς ὀμβροντίες καὶ ἐβάφτισε τὸν ὠκεανὸ ἐκεῖνο Εἰρηνικό.

Ὅταν διέπλεαν τὸν πορθμὸ, ποὺ τοὺς ἐπέτρεψε τὴ διάβασι ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ

Ἀριστερά: Ἰθαγενὲς τῆς Γῆς τοῦ Πυρός, ὅπως τὸν ἐσχέδιασαν ἕνας σκιτσογράφος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Δεξιὰ: Φιλιππίνος πολεμιστὴς, ὅπως τὸν εἶδεν ἕνας

στὸν Εἰρηνικὸ ὠκεανό, ἀραγμένοι κάποια μέρα σ' ἑνα ὑψηλὸ μέρος, ἐδέχθηκαν τὴν ἐπίσκεψιν ἐνὸς ἰθαγενούς. Ὁ Μαγγελάνος τοῦ προσέφερε μερικὰ δῶρα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἑνα μικρὸ καθρέφτη. Ὅταν ὁ ἰθαγενὴς ἐκεῖνος εἶδε τὸ πρόσωπό του μέσα στὸ γυαλί, ἐδοκίμασε τέτοια ἐκπλήξι καὶ ἄρχισε νὰ ὀπισθοχωρῇ τόσο τρομαγμένος, ὥστε ἐρρίξε κάτω τέσσαρες ναῦτες ἀπὸ ἐκείνους, ποὺ τὸν εἶχαν περικυκλώσει γιὰ νὰ τὸν ἰδοῦν ἀπὸ κοντά.

Συνεχίζοντας τὸ ταξίδι τοῦ ὁ Μαγγελάνος στὸν Εἰρηνικὸ ὠκεανὸ ἀνεκάλυψε, τὸ Σάββατο τοῦ Λαζάρου τοῦ ἔτους 1521 ἑνα μεγάλο σύμπλεγμα νησιῶν, τὰ ὁποῖα ὠνόμασε νησιά τοῦ Ἁγίου Λαζάρου. Τὰ νησιά αὐτὰ ἀργότερα ἐπῆραν τὸ ὄνομα Φιλιππίναι, πρὸς τιμὴν τοῦ τότε διαδόχου τῆς Ἰσπανίας Φίλιππου, ὁ ὁποῖος διαδέχθηκε τὸν πατέρα του Κάρολο Ε' στὸν Ἰσπανικὸ θρόνον μὲ τὸ ὄνομα Φίλιππος ὁ Β'.

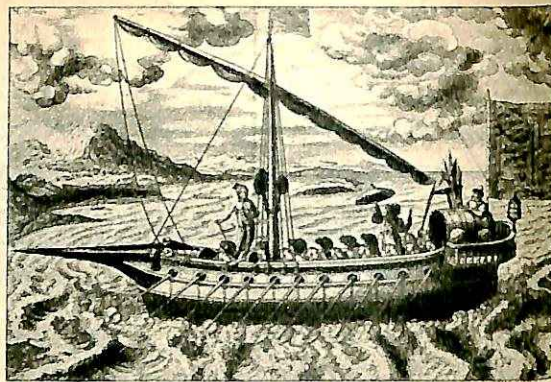
Ὁ Μαγγελάνος κατῴρθωσε νὰ γίνῃ φίλος μὲ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἡγεμόνες τῶν διαφόρων νησιῶν τοῦ συμπλέγματος ἐκείνου καὶ νὰ κἀν μερικοὺς Χριστιανούς. Δὲν ἐπρόφθασε ὅμως νὰ δλοκληρωσῇ τὸ ἔργο του οὔτε καὶ νὰ γυρίσῃ στὴν Ἰσπανία. Ἐσκοτώθηκε στὶς 27 Ἀπριλίου 1521 πολεμώντας ἐναντίον τῶν ἰθαγενῶν τῆς νήσου Ματάν.

Αἱ Φιλιππίναι ἔμειναν στὴν ἐξουσία τῶν Ἰσπανῶν ὡς ἀποικία τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1565 μέχρι τοῦ 1898, ὅταν ἡ Ἰσπανία ἐπούλησε τίς Φιλιππίνες στοὺς Ἀμερικανούς ἀντὶ 20 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Κατὰ τὸ διάστημα ποὺ οἱ Φιλιππίνες ἀνῆκαν στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες, εἶχαν κάποια αὐτονομία. Μόνο ὁ γενικὸς διοικητὴς καὶ ὁ ὑποδιοικητὴς ἦταν Ἀμερικανοί. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ὑπουργοὶ καθῶς καὶ οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ γερουσιαστὲς ἦταν Φιλιππῖνοι. Μετὰ τὸ δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ὁποῖου οἱ Φιλιππίνες κατελήφθησαν ἀπὸ τοὺς Ἰάπωνες, οἱ Φιλιππίνες ἔγιναν ἀνεξάρτητο κράτος ἀπὸ τὸ 1946 καὶ μέλος τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Οἱ Φιλιππίνες ἀποτελοῦν ἑνα σύμπλεγμα ἀπὸ 7000 περίπου μικρὰ καὶ μεγάλα νησιά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ μεγαλύτερα εἶναι ἡ Λουζὸν πρὸς τὰ βόρεια καὶ ἡ Μιντανάο πρὸς τὰ νότια τοῦ συμπλέγματος. Ἡ ἑκτασίς των φθάνει τίς 300.000 τετρ. χιλιόμετρα (2 ½ φορές ὅση ἡ ἑκτασίς τῆς Ἑλλάδος) καὶ ὁ πληθυσμὸς των τὰ 22 ἑκατομμύρια.

Τὸ κλίμα εἶναι ὑγρὸ καὶ θερμὸ. Τὰ περισσότερα νησιά εἶναι ὀρεινά, ἀλλὰ εὐφορα, καὶ οἱ σεισμοὶ συχνότατοι. Ἡ θάλασσα, ἐνῶ κοντὰ στὰ παράλια δὲν εἶναι βαθεῖα, στὰ ἀνοιχτὰ βαθύνεται ἀπὸτομα. Μάλιστα ἀνατολικά τῆς Μιντανάο ἔχει ἀνακαλυφθῇ τὸ βαθύτερο σημεῖο τῆς θάλασσας, ποὺ εἶναι γνωστὸ μέχρι σήμερα, ὅπου τὸ βάθος φθάνει τὰ 10.898 μέτρα.

Τὰ γεωργικὰ προϊόντα εἶναι ἄφθονα

Πλοῖο τῆς ἐποχῆς τοῦ Μαγγελάνου.

ἰδίως ρύζι, καλαμπόκι, ζάχαρι, κλπὸς καὶ κοκκοφοίνικες. Πλούσιο εἶναι καὶ τὸ ὑπέδαφος σὲ πολὺτιμα ὀρυκτά, ὅπως χρυσάφι, ἀσῆμι, σίδηρος, χαλκὸ, ἄνθρακες καὶ πετρέλαιο.

Οἱ περισσότεροι κάτοικοι τῶν Φιλιππίνων εἶναι Χριστιανοί, ὑπάρχουν ὅμως καὶ λίγοι μωαμεθανοί, βουδιστὲς καὶ εἰδωλολάτρες.

Ἡ Ἐκπαίδευσιν εἶναι ἀρκετὰ προωδευμένη, ὑπάρχουν δὲ τέσσερα Πανεπιστήμια. Σὲ ἑνα ἀπ' αὐτὰ, τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Μανίλλας, εἶναι καθηγητὴς καὶ ἕνας Ἑλληνας.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου στὴ θάλασσα τῶν Φιλιππίνων ἔγιναν μεγάλες ναυμαχίες μεταξὺ τοῦ Ἀμερικανικοῦ καὶ Ἰαπωνικοῦ στόλου, ποὺ εἶχαν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν τελεία καταστροφή τῶν Ἰαπώνων.

ΜΙΧ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΡΑΒΑΚΙ

Μὲ τοῦ δειλινοῦ τὸ θάμπος,
καραβάκι, караβάκι,
μὲς στὸ ἔρημο ἀκρογιάλι,
σὲ προσμένει ἑνα παιδάκι.

Μὲ περήφανη τὴν πλώρη
καὶ μὲ τὰ πανιά ἀπλωμένα,
ἔμπα μέσα στὸ λιμάνι,
καραβάκι ἀπὸ τὰ ξένα.

Φέρε τὴ χαρὰ καὶ πάλι
στὴ φαμίλια τὴ θλιμένη,
φέρε θησανροὺς καὶ χάρες
στὸ παιδί, ποὺ σὲ προσμένει.

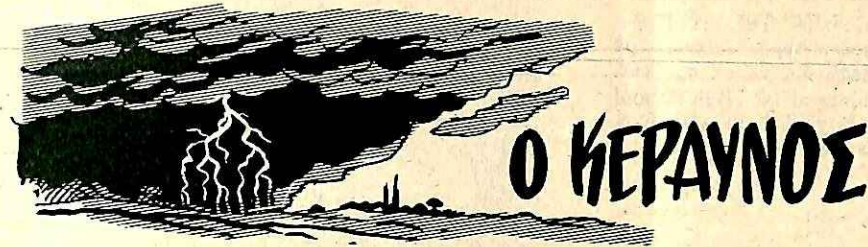
(Ἀπὸ τὴν Συλλογὴν Παιδικῶν Ποιημάτων
ἢ «Ἀρμονία»)

Μ. ΠΑΠΑΡΙΣΤΕΙΔΗ Ο ΜΑΗΣ

—Μᾶς ἦρθ' ὁ Μᾶης μὲ δροσιεῖς
μᾶς ἦρθε μὲ λουλούδια,
μὲ κρίνα, μὲ τριαντάφυλλα,
μὲ πρόσχαρα τραγούδια.

—Τὸ Μᾶη ἄς γιορτάσωμε,
παιδάκια ἀγαπημένα.
Ἐμπρός! στεφάνια ἄς πλέξωμε
μὲ ἀνθὴ μυρωμένα.

«Μὴ χάνεσθε μὲ θεωρίες. Καταρτίσατε ἑνα σχέδιο, βάλετε ἑνα σκοπὸ καὶ ἐργασθῆτε μὲ ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονὴ γιὰ νὰ τὸν πραγματοποιήσετε».

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΗΡΗ, Ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ὅταν ἀπὸ μετεωρολογικῆς ἀπόψεως ὁμιλοῦμεν περὶ κεραυνοῦ, ἐννοοῦμεν τὴν ἠλεκτρικὴν ἐκκένωση, ἡ ὁποία λαμβάνει χώραν μεταξὺ νέφους καὶ ἐδάφους. Πρόκειται περὶ φαινομένου παρομοίου μὲ ἐκεῖνο τῆς ἀστραπῆς, τὸ ὁποῖον ὅμως προκαλεῖ εἰς ὅλους μας τὸν φόβον, διότι δημιουργεῖται παρὰ τὸ ἔδαφος καὶ δύναται νὰ προκαλέσῃ τὸν θάνατον καὶ ἄλλας καταστροφάς.

Ὁ κεραυνός, ὅπως καὶ ἡ ἀστραπή, ἐκδηλοῦται δι' ἠλεκτρικῆς ἐκκένωσης, τὴν ὁποίαν ἀντιλαμβάνομεθα διὰ πολυκλάδου συνήθως φωτεινῆς γραμμῆς ἡ ταινίας. Ὁ ἰσχυρὸς κρότος, ἐξ ἄλλου, ὁ ὁποῖος τὴν συνοδεύει, ἀποδίδεται, ὅπως καὶ ἐκεῖνος τῆς ἀστραπῆς, εἰς βίαιαν μετακίνησιν μεγάλων μαζῶν ἀέρος.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι οἱ κεραυνοὶ προσβάλλουν, κατὰ προτίμησιν, φυσικὰ ἢ τεχνικὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα προεξέχουν ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ περιφήμου Ἐμπάιρ Στάιτ Μπίλντινγκ (Empire State Building) τῆς Νέας Ὑόρκης, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ὑψηλότερον οἰκοδόμημα τοῦ κόσμου καὶ τὸ ὁποῖον, ὅπως ἀναφέρεται, προσβάλλεται ἀπὸ κεραυνούς 200 περίπου φορές τὸ ἔτος. Παρὰ ταῦτα, ἔχει ἐπικρατήσει κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ γνώμη, ὅτι ὁ κεραυνὸς προσβάλλει ὠρισμένας περιοχὰς τῆς ὑδρογείου, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἀπαραίτητως καὶ αἱ ὑψηλότεραι. Κατὰ τὴν γνώμην ταύτην τῶν εἰδικῶν, σπανίως ὁ κεραυνὸς πῖπτει εἰς ἀσβεστολιθικά ἐδάφη, ἐν' ὧ τουναντίον προσβάλλει ἐδάφη γρανιτικά ἢ πλούσια εἰς μεταλλεύματα ὡς ἐπίσης καὶ πυριτικούς βράχους. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τῶν πυριτικῶν βράχων καὶ ἐπίσης τῶν ἀμμοδῶν ἐκτάσεων, ἀνευρίσκονται μετὰ τὴν πτώσιν κεραυνοῦ στρώματα ὕλης, ποὺ ὁμοιάζουν μὲ ὕαλον. Πρόκειται περὶ στερεοποιήσεως ἐκ νέου καὶ ἐνώσεως μορίων ἄμμου, τὰ ὁποῖα ἔττηεν ὁ κεραυνός.

Τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἐπιφέρει στὸ ζωικὸ καὶ φυτικὸ βασίλειο ἡ πτώσις κεραυνοῦ, εἶναι πολλὰ καὶ διάφορα. Πρόκειται περὶ ἐνὸς ἰσχυροῦ καὶ συνεχοῦς βομβαρδισμοῦ, τὸν ὁποῖον δέχεται ὁ πλανήτης μας. Εἶναι εὐχάριστον, ὅτι οἱ περισσότεροι κεραυνοὶ πῖπτουν εἰς ἀραιὰ κατωκημένως ἢ καὶ ἐντελῶς ἀκατοικήτους περιοχὰς, τῶν τροπικῶν κυρίως, ὅπου ἡ συχνότης τῶν κεραυνῶν υπερβαίνει τοὺς 200 κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ἔτους. Εἰδικότερον διὰ τὸν ἄνθρωπον, τὰ ἀποτελέσματα τοῦ κεραυνοῦ περιλαμβάνονται μεταξὺ τοῦ ἀπλοῦ φόβου καὶ τοῦ ἀκαριαίου θανάτου.

Ὁ ἀστρονόμος Φλαμπαριόν, γνωστός διὰ τὰς ἐκλαϊκευτικὰς ἀστρονομικὰς ἐργασίας του, ἡσχολήθη ἰδιαίτερως καὶ μὲ

τὸ πρόβλημα τοῦ κεραυνοῦ καὶ εἰς τὸ σύγγραμά του ἡ «Ἀτμόσφαιρα», περιγράφει περιέργως πτώσεις κεραυνῶν. Ἀναφέρονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον περιπτώσεις ἀνθρώπων, κατὰ τὰς ὁποῖας ὁ κεραυνὸς ἀφῆρεσε τελείως τὰ ἐνδύματα καὶ τὰ ὑποδήματα των, τὰ ὁποῖα μετέφερον εἰς μεγάλην ἀπόστασιν χωρὶς οἱ ἴδιοι νὰ πάθουν τὴν παραμικρὰν βλάβην. Ἀντιθέτως ἀναφέρονται περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποῖας οἱ κεραυνοὶ πῖπτουν εἰς σωρὸν κόνεως καὶ ἐπίσης ἄλλαι, κατὰ τὰς ὁποῖας ἐπέρχεται ἀκαριαῖος ὁ θάνατος, χωρὶς νὰ δημιουργηθῶν εἰς τὸ σῶμα τῶν θυμάτων πληγαὶ ἢ ἑγκαύματα.

Εἰδικότερον περὶ τῶν λεγομένων σφαιροειδῶν κεραυνῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἀκίνδυνοι, ἔχει δημιουργηθῇ ἑνα εἶδος θρύλου μετὰ διακεδαστικῶν περιστατικῶν. Εἶναι πράγματι περίεργος ἡ ἀναφερομένη διαδρομὴ ἐνὸς σφαιροειδοῦς κεραυνοῦ, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1885 εἰσῆλθε ἀπ' τὸ ἀνοικτὸ παράθυρον μιᾶς οἰκίας στὴν Κωνσταντινούπολι. Ὁ κεραυνὸς αὐτός, ποὺ ὁμοία

Σκέψεις διὰ τὸ μέλλον

ΕΥΑΓ. Σ. ΣΤΑΜΑΤΗ

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ἐντὸς τῶν προσεχῶν 20 ἔτων θὰ ἔχουν εὐρεθῇ καλύτερα καύσιμα καὶ θὰ ἔχωμεν κατορθώσει τὴν ἐπικοινωνίαν μὲ τὴν Σελήνην καὶ τοὺς ἄλλους πλανήτας τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος. Ἡ ἐπίσκεψις τῆς Σελήνης, λέγεται, ὅτι θὰ ἔχῃ καθαρὸς ἐπιστημονικὸν χαρακτῆρα καὶ ὅχι πρακτικόν. Καὶ τοῦτο, διότι κατ' ὅσον τοῦλάχιστον γνωρίζομεν, εἰς τὴν Σελήνην δὲν ὑπάρχει ζωὴ, δηλαδὴ δὲν ὑπάρχουν ζῶα καὶ φυτὰ, ὥστε νὰ δύνανται οἱ ἄνθρωποι νὰ μεταφέρουν ἀπὸ ἐκεῖ μὲ τοὺς ἐμπορικὺς καὶ φορητοὺς πυραύλους των ἀρκετὰ τρόφιμα, τῶν ὁποίων θὰ ἔχῃ ἀπαραίτητον ἀνάγκην ἡ Γῆ. Πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς Γῆς αὐξάνεται κατ' ἔτος κατὰ 60 περίπου ἑκατομμύρια ἀνθρώπων. Μετὰ 20 ἔτη οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς Γῆς θὰ εἶναι σχεδὸν 4,5 δισεκατομμύρια καὶ θὰ ἔχῃ δη-

ζε μὲ χρυσὸ μῆλο, κατηυθύνθῃ πρὸς τὸ τραπέζι, πέρασε ἀνάμεσα ἀπ' τοὺς οἰκέλους, ὑψώθη καὶ ἤγγισε τὸ πολυφωτὸ καὶ τέλος μετὰ τὸν γύρον του, ἐξήλθεν ἀπὸ τὸ ἴδιο παράθυρον καὶ κατήλθε στὸ ἔδαφος διὰ νὰ διαρραγῇ ἐκεῖ μὲ ἰσχυρὸν θόρυβον καὶ χωρὶς νὰ θίξῃ κανένα.

Λόγω τῆς ἐξαιρετικῆς σημασίας, τὴν ὁποῖαν ἔχουν διὰ τὸν ἄνθρωπον οἱ κεραυνοί, καταβάλλονται, κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίᾳ ἔτη, προσπάθειαι πρὸς συστηματικὴν αὐτῶν μελέτην ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔχουν διαιερεθῇ οἱ κεραυνοὶ εἰς τὸν «θερμὸν» καὶ εἰς τοὺς λεγομένους «ψυχροὺς» κεραυνούς. Ἐκ τούτων οἱ θερμοὶ προκαλοῦν ἀνάφλεξιν εὐφλέκτων ὕλιν, ἐν' ὧ οἱ ψυχροὶ κεραυνοὶ προκαλοῦν μηχανικὰ μόνον ἀποτελέσματα χωρὶς νὰ προκαλοῦν ἀναφλέξεις κυρίως, αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦν τεραστίας καταστροφάς.

Διὰ τὴν προστασίαν ἀπὸ τοὺς κεραυνούς τῶν κτιρίων κυρίως καὶ τῶν ἐντὸς αὐτῶν ἐμφύλων καὶ ἀψύχων ἔχουν ἐπινοηθῇ εἰδικὰ συσκευαί, τὰ λεγόμενα ἀλεξικέραυνα. Διὰ τῶν ἀλεξικεραυνῶν, ἡ λειτουργία τῶν ὁποίων στηρίζεται κυρίως εἰς τὴν λεγομένην δύναμιν τῶν ἀκίδων, εἶναι δυνατόν νὰ προληφθῇ ἡ πτώσις κεραυνοῦ ἢ νὰ τὸν δεχθῇ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀλεξικέραυνον μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προστατευθοῦν τὰ πέραν αὐτοῦ ἀντικείμενα καὶ τὰ ἐμφυλὰ ὄντα. Ἡ τιμὴ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ ἀλεξικεραυνῶν ἀνήκει εἰς τὸν Βενιαμῖν Φραγκλῖνον, περὶ τοῦ ὁποῖου λέγεται χαρακτηριστικῶς ὅτι «ἀφῆρπασεν ἀπὸ τοὺς τυράννους τὸ σκῆπτρον καὶ τὸν κεραυνὸν ἀπὸ τὸν οὐρανόν».

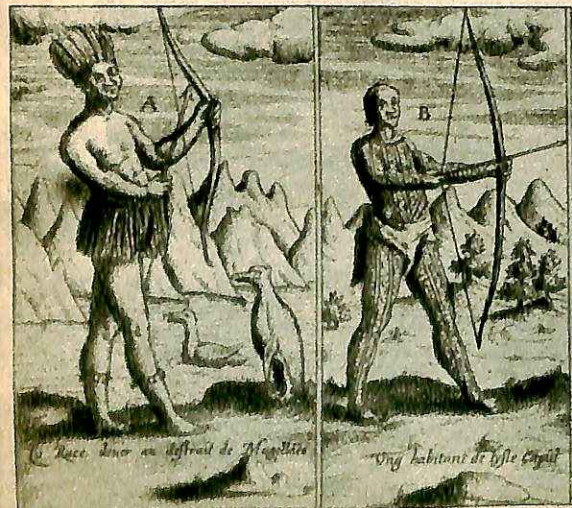
μιουργηθῇ δξύτατον ἐπισιτιστικὸν πρόβλημα εἰς τὴν Γῆν.

Ἔστω τώρα ὅτι μετὰ τὴν Σελήνην κατορθώνομεν, νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸν πλανήτην Ἀρην, ὁ ὁποῖος εἶναι κατὰ τὸ μέγεθος μικρότερος τῆς Γῆς. Εἶναι πιθανόν ὅτι εἰς τὸν Ἀρην ὑπάρχουν ἄνθρωποι, διότι ἐκεῖ ἐπικρατοῦν συνθηκαὶ ὅμοιαι μὲ τὰς συνθήκας τῆς Γῆς, αἱ ὁποῖαι δηλ. εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν καὶ διατήρησιν τῆς ζωῆς.

Πρῶτα-πρῶτα πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει εἰς πόσον χρόνον θὰ εἶναι δυνατόν νὰ μεταβαίνωμεν εἰς τὸν Ἀρην καὶ νὰ ἐπιστρέφωμεν ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν Γῆν. Ὁ Ἀρην ἀπέχει ἀπὸ τὴν Γῆν περίπου 70 ἑκατομ. χιλιόμετρα. Ἐάν τὸ διαστημόπλοϊόν μας τρέχῃ μὲ ταχύτητα 30 χιλιομέτρων κατὰ δευτερόλεπτον (ὅσον τρέχει ἡ Γῆ κατὰ τὴν ἐτησίαν περιφορὰν τῆς περὶ τὸν Ἥλιον) θὰ χρειάζωμεθα 30 περίπου ἡμέρας διὰ τὴν μετάβασιν καὶ ἄλλας τόσας διὰ τὴν ἐπιστροφὴν. Χρόνος δηλ. ταξιδίου ἴσος πρὸς τὸν χρόνον ἐνὸς ἱστιοφόρου τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς ἐκτελοῦντος τὴν συγκοινωνίαν Εὐρώπης-Ἀμερικής. Αὐτὰ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι θὰ ἔχουν λυθῇ πολλὰ ἄλλα τεχνικὰ προβλήματα τοῦ διαπλανητικοῦ ταξιδίου.

Ἄς ἀφήσωμεν τὴν φαντασίαν μας νὰ προχωρήσῃ ὀλίγον. Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ἔχομεν ἀποκαταστήσῃ ἐπικοινωνίαν μὲ ὅλους τοὺς πλανήτας τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος καὶ ὅτι τυχὸν ἄνθρωποι

(Συνέχεια εἰς σελίδα 14)

Ε.Σ.Ν. (Α' Τάξ.) Α' Πρώτ. Γυμν. 'Αρρ. 'Αθηνών με δέματα διὰ ἄπορα σχολεία.
Juniors of 1st High School for Boys Athens with parcels for needy schools.

Ε.Σ.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. Κορίνθου με δώρα δι' ἄπορους συμμαθητὰς των.
Juniors of 3rd Elem. school Korinth with gifts for needy schoolmates.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ξηροκάμπου Καλαμπάκας καθαρίζουν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου.
Juniors of Elem. school Xyrocampas, Kalampaka cleaning the playground.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ράξης ↑ Τρικάλων διορθώνουν τὸν δρόμον τοῦ χωρίου.
Juniors of Elem. school Raxi-Tricala repairing the village road.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παγουριῶν Κομοτινῆς ἀνοίγουν τὰ θεμέλια ἀποθήκης τοῦ Σχολείου.
Juniors of Elem. School Pagouria Thrace helping in the reconstruction of their school.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ριόλου Πατρῶν ἐπισκευάζουν τὸν δρόμον τοῦ χωρίου.
Juniors of Elem. school Riolon, Patras repairing the village road.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βερβεράτου Χίου καθαρίζουν τὸ προαύλιον τοῦ σχολείου.
Juniors of Elem. school Ververatos, Chios clearing the playground.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αγίας Τριάδος Λοκρίδος δειροφυτεύουν τὸ χωρίον.
Juniors of Elem. school Aghia Trias Locris planting trees.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αρδάκτου Ρεθύμνης ἐπισκευάζουν τὴν ὁδὸν τοῦ χωρίου.
Juniors of Elem. school Ardaktos, Rethymnon repairing the village road.

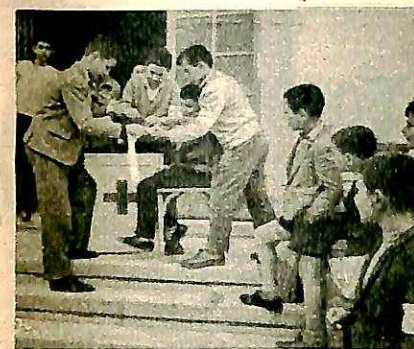
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αμαρίου Ρεθύμνης ↑ βοηθοῦν εἰς τὸν ἔρανον τοῦ Ε.Ε.Σ.
Juniors of Elem. School Amariou Rethymnon helping in the Red Cross annual Collection.

Ε.Σ.Ν. Δ' Τάξ. 'Ιδιωτ. Σχολ. «Ἡ 'Αθηνά» Γ. Ζηρίδου, με δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Τσέρια Καρδαμύλης, τὸ ὁποῖον υιοθέτησαν.
Juniors of private school «Athina» with gifts for needy schools.

↑ Ε.Σ.Ν. 48ου Δημ. Σχολ. Θεσσαλονίκης προσφέρουν γλυκίσματα εἰς τοὺς τροφίμους τῆς Σχολῆς Τυφλῶν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 100τηρίδος τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ.
Juniors of 48th Elem. school Salonica offer candies to the inmates of «the school for the Blind».

↑ Ε.Σ.Ν. Β' Δημ. Σχολ. Ξάνθης προσφέρουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τραυματισθέντα συμμαθητὴν των
Juniors of 2nd Elem. school Xanthe rendering First Aid to a wounded schoolmate.

↑ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μονολιθίου 'Ιωαννίνων ἀσχοῦνται εἰς τὰς πρώτας βοηθείας.
Juniors of Elem. school Monolithion Jannina, practicing in First Aid.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πολυκαστάνου Βοΐου καθαρίζουν τὸ προαύλιον τοῦ σχολείου των ἀπὸ τὰ χιόνια.
Juniors of Elem. school Polykastanon, Voion, clearing the playground from the snow.

Ε.Σ.Ν. 'Ιδιωτ. Σχολῆς Γ. Δριμιλιώτου, Περισοῦ εἰς τὸ 'Ασκληπιεῖον Βούλας.
Juniors of Private School Drymiliotou, Perissos, at the R. C. children's hospital in Voula.

Ε.Σ.Ν. 7ου Δημ. Σχολ. Κομοτινῆς ψάλλουν τὰ κέλαντα ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.
Juniors of 7th Elem. school Komotini singing the carols to raise money for the needy.

ΠΥΡΑΥΛΟΙ ΚΑΙ ΔΟΥΡΥΦΟΡΟΙ

(Συνέχεια από σελίδα 11)

υπάρχοντες εκεί είναι κατωτέρως ποιότητας από τους ανθρώπους της Γης (ότι δηλ. δεν υπάρχει φόβος να μᾶς καταλάβουν αυτοί). Ως ανώτεροι λοιπόν άνθρωποι έστω ότι εγίναμεν κύριοι του πλανητικού μας συστήματος. Τώρα πλέον ή φαντασία μας έχει αφηνιάσει και ή όρεξίς μας πρὸς κατάκτησιν τοῦ σύμπαντος δὲν έχει όρια. Τὸ πλησιέστερον πρὸς ἡμᾶς ἡλιακὸν σύστημα ἀπέχει 4 ἔτη φωτός. Διὰ τὴν μεταβίῃ δηλ. τὸ φῶς ἀπὸ ἡμῶς ἕως ἐκεῖ χρειάζεται 4 ἔτη, τρέχον με ταχύτητα 300.000 χιλιομέτρων κατὰ δευτερόλεπτον. Ἐμπρὸς λοιπὸν διὰ τὰς νέας κατακτήσεις. Ἐάν ή ταχύτης τοῦ διαστημοπλοίου μας εἶναι 100 χιλόμετρα κατὰ δευτερόλεπτον, θὰ χρειασθῶμεν διὰ τὴν φθάσασιν εἰς τὸ πλησιέστερον πρὸς ἡμᾶς ἡλιακὸν σύστημα 37.000 χρόνια. Καὶ ἄλλα τόσα διὰ τὴν ἐπιστρεψόμεν! Ὡστε τὸ ταξίδι αὐτὸ εἶναι ἀπραγματοποίητον με τὴν ταχύτητα τῶν 100 χιλιομέτρων κατὰ δευτερόλεπτον. Ἀς κάμωμεν τώρα τὴν πλέον τολμηρὰν ὑπόθεσιν. Ὅτι ἔχομεν λύσει ὅλα τὰ τεχνικὰ προβλήματα τοῦ εἰς τὸν ἑναστρον χώρον ταξιδίου καὶ ὅτι τὸν ἑναυλὸς μας — διαστημόπλοιοι κινεῖται με τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός. Θὰ χρειάζωμεθα τότε 4 ἔτη διὰ τὴν μετάβασιν καὶ 4 ἔτη διὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἀπὸ τὸ πλησιέστερον πρὸς ἡμᾶς ἡλιακὸν σύστημα. Ἐφ' ὅσον βέβαια θὰ ἔχη καὶ αὐτὸ πλανήτας, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἔχη νόημα ν' ἐπισκεφθῶμεν τὸν ἡλιον του, ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς κατακάψῃ. Μετὰ τὸ ἡλιακὸν αὐτὸ σύστημα, ἀκολουθεῖ τὸ ἡλιακὸν σύστημα (τοῦ Σειρίου), τὸ ὁποῖον ἀπέχει ἀπὸ ἡμᾶς 9 ἔτη φωτός. Τὸ ταξίδιον μας μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς θὰ χρειάζεται 18 ἔτη. Ἀς ὑποθέσωμεν ὅτι καὶ τὸ ταξίδιον αὐτὸ εἶναι πραγματοποιήσιμον. Θὰ εἶναι κατόπιν αὐτοῦ δυνατόν νὰ μεταβῶμεν ἀπὸ τὸ ἑν ἄκρον τοῦ Γαλαξίου μας εἰς τὸ ἄλλο; Ἀπάντησις: Ὁχι. Διότι θὰ χρειάζωμεθα 100.000 ἔτη ταξιδίου. Καὶ ὁ Γαλαξίας μας εἶναι εἰς ἀπὸ τὰ πολλὰ διδεκατομμύρια Γαλαξίων, οἱ ὁποῖοι ὑπάρχουν εἰς τὸν οὐρανόν. Ὡστε δὲν θὰ εἶναι δυνατόν νὰ διερευνήσωμεν τὸ σύμπαν καὶ νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὴν περιέργειάν μας.

Συμπέρασμα: Ὁ Θεὸς ἔχει δώσει εἰς τὸν ἄνθρωπον ὀλίγον θεῖον σπινθήρα, με τὸν ὁποῖον σκεπτόμεθα καὶ ἐνεργοῦμεν. Πέραν αὐτοῦ δὲν ἔχει δώσει τίποτε. Ἡ κατανόησις τοῦ Θεοῦ θὰ παραμείνῃ διὰ τὸν ἄνθρωπον μυστήριον. Ἡ συνεχὴς πρόοδος ὅμως τὴν ὁποίαν κάμνει ὁ ἄνθρωπος, μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὸ νὰ θαυμάζωμεν περισσότερο τὸν Δημιουργόν τοῦ κόσμου καὶ τὸ ἀσύλληπτον διὰ τὸ ἄνθρωπον πνεῦμα μεγαλείου του. Κάθε νέον τεχνικὸν ἐπίτευγμα τοῦ ἀνθρώπου φέρει εὐλόγως εἰς τὴν μνήμην μας τὰ σοφὰ λόγια τοῦ Προφητάνакτος Δαυὶδ: Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Ε. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΗΜ. Ἀπὸ ἑλλειψι χώρου πολλῆ ὕλη, δρᾶσις ομάδων, φωτογραφίαι ὡς καὶ μαθητικὴ συνεργασία, παρέμειναν διὰ τὰ τεύχη τοῦ προ-σεχοῦς σχολ. ἔτους.

Η ΚΟΙΝΗ ΕΥΡΩΠ. ΑΓΟΡΑ

(Συνέχεια από σελίδα 6)

υπολογισθῇ πὼς αὐξάνεται κατὰ 20-25% κάθε χρόνο. 350.000 ἔξενοι ἀφῆσαν τὸ 1960 στὸν τόπο μας 52 ἑκατομμύρια δολάρια. Τὸ ποσὸν αὐτὸ αὐξήθηκε πέρυσι σὲ 68.500. 000 δολάρια, καὶ οἱ τουρίστες, πού περᾶσαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἐφθασαν τὶς 450.000.

Ὁ τουρισμὸς εἶναι μιὰ ἰδιότυπη μορφή βιομηχανίας. Ἀν ὁργανωθῇ σὲ στερεὰ θεμέλια, ἀποδίδει κέρδη πολὺ ταχύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλη μορφή ἐπιχειρήσεως. Καὶ ή χώρα μας εἶναι ἀκόμη ἀνεξερεύνητη τουριστικῶς ἀπὸ τὶς πλατεῖες μᾶζες τοῦ κόσμου. Παρουσιάζει δὲ ἕνα μοναδικὸ ἀρχαιολογικὸν ἐνδιαφέρον, ἐνῶ παράλληλα προσφέρει τὸ πῶς χαμηλὸ κόστος ζωῆς στὸν τουρίστα.

Τὸ τουριστικὸ συνάλλαγμα δὲν περιόριζεται μόνον στοὺς ξενοδόχους, στοὺς ἐστιατορίους καὶ στοὺς ἐμπόρους ἀρχαιο-λογικῶν ἀπομιμήσεων καὶ ἔργων λαϊκῆς τέχνης. Ὑπολογίσθηκε ὅτι ἕνας ἔξενος περιηγητὴς ξοδεύει γιὰ ξενοδοχεῖα 26,5 %, γιὰ φαγητὸ 27,2 %, γιὰ μεταφορικὰ μέσα 21,5 %, γιὰ ψυχαγωγία 17,2 % καὶ γιὰ ἀγορὴς διαφόρων ἀναμνηστικῶν κ.ἄ. ἀντικειμένων 7,6 %. Ἀπ' ὅλα αὐτὰ τὸ Κράτος εἰσπράττει ἀπὸ ἔμμεση ἢ ἀμεση φορολογία, τὸ 10 %.

Τώρα ή σύνδεσίς μας με τὴν Ε.Ο.Κ. ἀνοίγει νέες προοπτικὲς διακινήσεως στὶς πλατεῖες μᾶζες τοῦ κόσμου. Μὲ τὴν ταυτότητα στὸ χέρι, ὁ μέσος περιηγητὴς βρίσκει ἀνοιχτὴς τὶς πύλες πρὸς ὅλες τὶς χώρες τῆς Ε.Ο.Κ. Καὶ εἶναι φυσικὸ νὰ προτιμῇ ἐκεῖνες, πού συνδυάζουν τὸ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον με τὸ μικρότερο κόστος.

Αὐτὰ εἶναι με λίγα λόγια τὰ ἀγαθὰ, πού θὰ ἀποκομίσῃ ὁ τόπος μας ἀπὸ τὴν σύνδεσίς μας με τὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινὴ Ἀγορά. Στὴ σύντομη αὐτὴ ἐπισκόπησι, περιορισθῆκαμε στὴν ἐξέτασι τῶν ἐπιδράσεων, πού θὰ ἔχη ή σύνδεσις πάνω στοὺς πῶς ζωτικὸς οικονομικοὺς τομεῖς τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Στὸ λαὸ μας ἐναπόκειται νὰ ἀξιοποιήσῃ τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν εὐκαιρία, νὰ ἀνυψωθῇ ὕψικα καὶ πνευματικὰ σὲ ἐπίπεδα εὐρωπαϊκά, νὰ σταθῇ ἄξιος καὶ ἰσότημος πλάι στὰ ἄλλα μέλη τῆς μεγάλης Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος.

Φ. Ε. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολεῖον Κερᾶς Πεδιάδος Ἡρακλείου Ἰσοπεδώνουν τὸ προαύλιον τοῦ σχολεῖου.

Juniors of Elem. school Kera, Krete level ling the playground.

ΠΡΩΤΑ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

ΔΑΓΚΑΜΑ ΦΙΔΙΟΥ

Τὰ περισσότερα φίδια δὲν εἶναι δηλητηριώδη: Μερικὰ ὅμως ὅπως ή ἔχιδνα, εἰς τὸν τόπον μας, εἶναι δηλητηριώδη, ὥστε τὸ δάγκαμά τους νὰ προκαλῇ σοβαρὴν κατάστασι ή καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὸν θάνατον, ἂν τὸ δάγκαμα ἐγινε κυρίως κοντὰ στὸ πρόσωπον καὶ ἂν τὸ θῦμα δὲν πάῃ ἀμέσως στὸ γιατρό.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΩΜΕ ΕΩΣ ΟΤΟΥ ΦΘΑΣΗ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ

α) Νὰ βάλωμε τὸν ἄρρωστον ἀμέσως νὰ ξαπλώσῃ καὶ νὰ μείνῃ ἀκίνητος, διότι κάθε κίνησις προσάθεια κάνει τὸ δηλητήριον νὰ ἐξαπλωθῇ γρηγόρα εἰς ὅλον τὸ σῶμα. Γι' αὐτὸ ή ἀμεσὸς ἀκίνησις εἶναι ἀπαραίτητος.

β) Νὰ κάνωμε ἔνεσι ἀντιτοξοβόλου ἰού. γ) Νὰ δέσωμε γύρω ἀπὸ τὸ πόδι ή τὸ χέρι 3-5 ἑκατοστὰ ψηλότερα ἀπὸ τὴν πληγὴ ἕνα πιεστικὸν ἐπίδεσμον (ὄχι βέβαια ἐπὶ ὥρες). Πρὸς τοῦτο μπορούμε νὰ χρησιμοποιήσωμε μιὰ λωρίδα ὑφάσματος, ἕνα μαντήλι, ἕνα λαιμοδέτη ή κατὶ παρόμοιο.

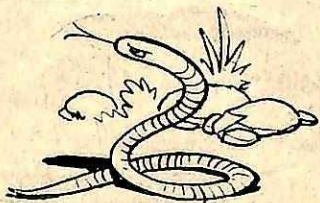
δ) Νὰ κάνωμε ἀρκετὲς ἐντομὲς εἰς τὸ δέρμα γύρω-γύρω ἀπὸ τὸ τραῦμα καὶ εἰς βάθος 1/2 - 1 1/2 ἐκατ. Τὸ μαχαίρι, πού θὰ χρησιμοποιήσωμε, πρέπει ν' ἀποστειρωθῇ, εἴτε βουτώντας τὸ μέσα εἰς ἀντισηπτικὸ, οἰνόπνευμα ή βάμμα τοῦ ἰωδίου ή, προτιμότερον, περνώντας τὸ ἐπάνω ἀπὸ φλόγα.

ε) νὰ ἀπορροφήσωμε τὸ αἷμα τοῦ τραύματος. Τοῦτο μπορεῖ νὰ γίνῃ με βεντούζα, ἂν τὸ μέρος εἶναι κατὰλληλον, ποτὲ ὅμως με τὸ στόμα. Ἐπίσης μπορούμε νὰ κάνωμε καὶ καυτηρίασι ή ὀξείδωσι με περμαγκανὰτ, ὀξυζενὲ κλπ.

στ) Νὰ καλέσωμε ἀμέσως γιατρό. Αὐτὸς θὰ περιποιηθῇ καλύτερα τὸ τραῦμα καὶ θὰ ἐφαρμόσῃ τὴν εἰδικὴ θεραπεία με ὀρρούς γιὰ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὸ δηλητήριον.

Ἐάν τὸ δάγκαμα δὲν εἶναι εἰς τὰ ἄκρα, δὲν μπορούμε, φυσικὰ, νὰ ἐφαρμόσωμε πιεστικὸ ἐπίδεσμον, θὰ κάνωμε ὅμως ὅλα τὰ ἄλλα, πού ἀναφέραμε προηγουμένως.

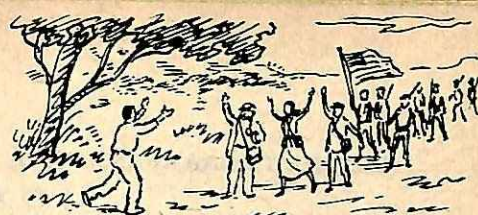
Ἡ ταχύτης τῆς παροχῆς τῶν πρώτων βοηθειῶν καὶ τῆς ἱατρικῆς βοήθειας ἔχουν βασικὴν σημασίαν εἰς τὴν διάσωσιν τοῦ παθόντος.

Ἀναψαν τὴ φωτιά καί...

Οἱ νέοι Ροβινσῶνες

Μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Βέρν

Ἐτρεξε νὰ τοὺς συναντήσῃ.

(8)

Ἦσαν πλαστό.

—Ἐ, ἡσύχασε, καλὲ Μανταλάκη, φώναξε ὁ Τζῶν. Τί κάνεις ἔτσι; Ἡσύχασε κι ὁκου. Ἐκεῖνο πού πρέπει νὰ κάνωμε, γιὰ ν' ἀποφύγωμε ἕναν τέτιο κίνδυνον, εἶναι ν' ἀνάψωμε τὴ νύχτα φωτιά, πρᾶμα πού φοβοῦνται ὅλα τὰ θηρία, καὶ νὰ φυλάξωμε ἐγὼ κι ὁ Ἄντονυ σκοτοί.

—Κι ἀπὸ αὔριο κι ὕστερα;

—Αὔριο θὰ πάω με τὸν Ἄντονυ νὰ ἐξακριβώσωμε ἂν ὑπάρχουν κι ἄλλοι κροκόδειλοι. Κι ἂν ὑπάρχουν, θὰ τοὺς παραφυλάξωμε καὶ σὲ μιὰ-δυὸ μέρες θὰ τοὺς ἐξοντώσωμε. Γιὰ νὰ μὴν τοὺς ἔχωμε δὴ τὸσον καιρὸ, δὲ θὰ εἶναι πολλοί.

Μ' αὐτὰ τὰ λόγια ὁ καυμένος ὁ δάσκαλος συνῆλθε λιγάκι. Κι ἅμα σκοτείνιασε, οἱ τρεῖς φίλοι μας ἐδείπνησαν κάπως πρόχειρα, ἀναψαν μιὰ φωτιά κι ἄρχισαν οἱ δυὸ νὰ φρουροῦν, πότε ὁ ἕνας πότε ὁ ἄλλος ἀπὸ ἕνα δῖωρον, ἐνῶ ὁ Μανταλάκης χωμένος στὸ βάθος τῆς κατοικίας πλάγιασε, ἀλλά... πού νὰ τὸν πάρῃ ὁ ὕπνος. Τέλος ἀργὰ πολὺ κοιμήθηκε. Μὰ με τὸ πρῶτο λάλημα τῶν πετεινῶν πετάχτηκε ἀπάνω καὶ ὅπως ἦταν νηστικός, χωρὶς νὰ βάλῃ οὔτε μπουκιά στὸ στόμα του, ἄρχισε ν' ἀνεβαίνει πρὸς τὴν κορυφὴ τοῦ δέντρου, μέσα στὸ ὁποῖο κατοικοῦσαν. Τὸν ἔτρωγε ή ἀνυπομονησία νὰ ἐρευνήσῃ ἀπὸ κει τὴν περιοχὴ, μήπως καὶ διακρίνῃ πουθενὰ κανένα τέρας...

Ἀρχισε νὰ ἀνεβαίνει

Τὰ πελώρια αὐτὰ δέντρα εἶναι ὡς ἀπάνω κούφια καὶ ἀπὸ μέσα ἔχουν ὀλόγυρα προεξοχές, πού μοιάζουν σὰν νὰ εἶναι καμωμένες ἐπίτηδες γιὰ ν' ἀνεβαίνει κανεὶς ὡς τὴν κορυφή. Ὁ δάσκαλος εἶχεν ἀνεβῇ ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν ἐσωτερικὴ αὐτὴ σκάλα, κι ἔτσι δὲν ἐδυσκολεύτηκε νὰ βρεθῇ σὲ λίγο ἐκεῖ ψηλά.

Ἀλλά τί τὸν περίμενε... Μόλις πρόβαλε τὸ κεφάλι του ἀπὸ μιὰ τρύπα τοῦ δέντρου κι ἔρριξε ὀλόγυρα τὸ βλέμμα του, «ἀλλοίμονό μας» φώναξε. Καὶ σκύβοντας ἀμέσως πρὸς τὰ κάτω:

—Ἐ, παιδιά... Ἐλάτε γρηγόρα νὰ δῆτε. Εἶμαστε χαμένοι.

—Τί εἶδες, Μανταλάκη μου; ρώτησε ὁ Τζῶν.

—Ἀνθρωποφάγοι στὸ νησί μας. Καννίβαλοι...

—Κάτι θὰ ἔπαθε ὁ καυμένος, εἶπε ὁ Τζῶν στὸν Ἄντονυ. Πετάξου πάνω νὰ δῆς.

Οὔτε ἀτομικὸς πύραυλος νὰ ἦταν ὁ μικρός, δὲ θάφτανε στὴν κορυφὴ τόσο γρηγόρα. Χώθηκε στὸ δέντρο καὶ φρρρρρ... —Νά, γεμάτη ἀπὸ τέτοιους εἶν' ἐκείνη ή βάρκα, μουρμούρισε ὁ Μανταλάκης.

Ἀνθρωποφάγοι... Καννίβαλοι...

—Γιατί ἀπλούστατα δὲν ἐναυαγήσατε

Κι ὁ μικρὸς μούτσος βγάζοντας τὸ κεφάλι του ἀπ' τὴν τρύπα, μόλις ἔρριξε μιὰ ματιά, ξεφώνησε πρὸς τὰ κάτω:

—Ἀφεντικόσοο, μιὰ βάρκα ἔχει φτάσει στὸ λιμανάκι κι ἀπὸ μέσα βγαίνουν ἕνα σωρὸ ἄνθρωποι.

—Κι εἶναι καννίβαλοι, ἀληθινὰ, καννίβαλοι;

—Μά... δὲν μπορῶ νὰ τοὺς διακρίνω, εἶναι πολὺ μακριὰ. Ἀλλὰ γιὰ στὰ... στὰ-στὰ-στάσου, ἀφεντικό... Ἀααα!... τί χαρά, τί χαρά!..., φώναξε σὰ νὰ τρελλάθηκε ξεφαντικά ὁ μικρός.

—Τί εἶναι, καλέ;!

—Τώρα πήρανε μιὰν Ἀμερικάνικη σημαία κι ἐρχονται κατὰ δῶ! Ζήτω, ζήτω!... Νά, ὅλο καὶ καλύτερα τοὺς διακρίνω τώρα.

Ὅσο μπόρεσε πῶς γρηγόρα ἀνέβηκε στὴν κορυφὴ κι ὁ Τζῶν, καί, μόλις κοίταξε, ξεσπασε σὲ φωνὲς κι αὐτός:

—Μὰ ναι, ναι, εἶναι οἱ δικοί μας! Νά ή Φάιν, νά κι ὁ θεῖος Κόλντεροπ, νά κι ὁ πλοίαρχος, νά κι οἱ ναῦτες μας, νά καὶ δύο κατάρτια πού ξεφυτρώνουν πίσω ἀπὸ τὰ μεγάλα βράχια.

Καὶ με φωνὲς τρελλῆς χαρᾶς, κατέβηκε μεμιάς Ζήτω, Ζήτω... ἀπὸ τὸ δέντρο κι ἔτρεξε νὰ συναντήσῃ τὰ ἀγαπητά του πρόσωπα. Τὸ τί ἐγινε, ἅμα σὲ λίγο ἔφτασε ἐκεῖ, δὲ λέγεται, Ἡ σκηνὴ ξεπερνοῦσε σὲ συγκίνησι κάθε φαντασία!

Σὲ λίγο ἔφτασαν, ἐννοεῖται, κι ὁ χοροδιδάσκαλος με τὸν Ἄντονυ, πού ή συνάντησί τους με τοὺς νεοφερμένους ἦταν κι αὐτὴ γεμάτη ἐγκαρδιότητα.

—Μὰ πὼς καταφέρατε νὰ μᾶς βρῆτε ἐδῶ πού ναυαγήσαμε; ρώτησε ἀνυπόμονα ὁ Τζῶν.

—Αὐτὸ τὸ καταφέραμε, ἀγαπητέ μου ἀνψιέ, εἶπε ὁ κύριος Κόλντεροπ, γιατί ἀπλούστατα... δὲν ἐναυαγήσατε.

—Πῶς;!!! ἔκαναν κι οἱ τρεῖς Ροβινσῶνες μαζί.

—Τὸ ναυάγιο ἦταν πλαστό. Ἐγὼ εἶχα ἀναθέσει στὸν ἀγαπητὸ πλοίαρχο νὰ σὲ ξεγελάσῃ, γιὰ νὰ σὲ κάνω νὰ δοκιμάσης, χρυσέ μου Τζῶν, αὐτὲς τὶς ταξιδιωτικὲς περιπέτειες, πού τόσο πολὺ ποθοῦσες.

—Ἀ!... Ἐτοῖ λοιπόν, θεῖε μου!... Ὡστε καὶ τοὺς δυὸ καλοὺς συντρόφους μου δὲ μοῦ τοὺς ἔστειλε ή τύχη. Καὶ τὰ κατοικίδια ζῶα καὶ τὸ περίφημον κιβώτιο... Θεῖε Κόλντεροπ, τὸ πλαστό σας ναυάγιο ἦταν μιὰ θαυμασία ἐμπνευσι!

—Ἐμπνευσι ὑπερεξαιρετικὴ!... πρόσθεσε κι ὁ Μανταλάκης. Ἐγὼ, πού ἔζησα ὅλη αὐτὴ τὴν περιπέτεια, εἰμαι... κατενθουσιασμένος! Μόνο ἐκεῖνο τὸ χθεσινὸ ἐπεισοδιάκι με τὸν κροκόδειλο με τρόμαξε λιγάκι, ἀλλά...

—Μὲ τὸν κροκόδειλο;! ἔκανε ὁ θεῖος. Καλά, πὼς βρέθηκε κροκόδειλος σ' αὐτὸ τὸ νησί;

(Συνέχεια εἰς σελίδα 16)

ΟΧΙ ΤΡΕΧΑΜΑΤΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Πρέπει, παιδιά μου, πάντοτε υπ' όψι σας να έχετε, μέσα στο σπίτι παίζοντας ποτέ σας να μην τρέχετε. Γιατί είναι πιθανώτατο, αν ξάφνου σκουντουφλήσετε, σε κάποιες πόρτας πόμολο, ως πούμε, να χτυπήσετε, στην κώχη κάποιου τραπέζιου, ή σ' ένα έπιπλο άλλο, και τότε, αγαπημένα μου θάν' το κακό μεγάλο.

Εάν κρατάτε κάποτε κανένα μαχαιράκι, είτε τρυπάνι, είτε σουγιά, ή ένα ψαλιδάκι, ποτέ σας να μην τρέχετε, σιγά να περπατήτε, μήπως τυχόν σκοντάψετε και πέφτοντας κοπήτε.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ

(Συνέχεια από σελίδα 15)

— Μά ποιό είν' αυτό το νησί; ρώτησε ο Τζών.
— Είναι το νησί Σπένσερ. Το νησί που αγόρασα πριν έξη μήνες από την Κυβέρνηση, με τη διαβεβαίωση πως δεν έχει ούτ' ένα θηρίο.

Τότε, αφού του διηγήθηκαν όλο το τραγικό επεισόδιο του κροκοδείλου, ο θεός εξήγησε να δη αυτό το τέρας και τον ώδηγησαν άμέσως εκεί, που ήταν το πτώμα του. «Περίεργο μου φαίνεται» είπε. Ξάφνου, ενώ το κοίταζε, κάπου μέσα στα λέπια του, είδε ένα τσαλακωμένο χαρτί. Έσκυψε, το πήρε και διάβασε:

Κύριον Ι. Τάσκιναρ. Είς Στόκτον.
(Αποστολεύς Ρ. Χάγκεν. Αμβούργον)

— Α, τώρα λοιπόν, ξεσκεπάζεται το μυστήριο, είπε γελώντας ο ζάπλουτος επιχειρηματίας. Ο αντίπαλός μου Ι. Τάσκιναρ, ο νικημένος συναγωνιστής μου στον πλειστηριασμό του νησιού, γιά να μ' έκδικηθι αγόρασε ένα ή και περισσότερους ίσως κροκοδείλους από το γνωστό προμηθευτή των θηριοτροφείων Χάγκεν, και τους ξεφόρτωσε κάποια νύχτα εδώ, γιά να μολύνη το κτήμα μου.

— Δεν τον συγχαίρω καθόλου τον κ. Τάσκιναρ, είπε ο Τζών. Άλλ' έννοια σας, θείε, κι αν είναι κι άλλοι κροκοδείλοι θα τους ξεκάνωμε εύκολα.

Και πραγματικά, το ίδιο απόγευμα ο Τζών με τους ναύτες του «Ονείρου» πήγε στη λίμνη. Έξω στις όχθες κοιμόνταν δυο μικροί κροκοδείλοι. Με λίγες τουφεκίες τους έστειλαν κι αυτούς στον άλλο κόσμο κι ύστερα, αφού έκαναν μια προσεκτική έρευνα, βεβαιώθηκαν πως δεν υπήρχαν άλλοι.

Έτσι, κατευχαριστημένος πιά ο κ. Κόλντεροπ, έμεινε εκεί με όλη τη συντροφιά ακόμα τρεις μέρες γιά να γνωρίση το νησί του και την τρίτη μέρα αναχώρησαν όλοι μαζί γιά τον Άγιο Φραγκίσκο, όπου μετά δυο μήνες έγιναν με μεγάλη πολυτέλεια οι γάμοι της Φάιν με τον Τζών.

Όσο γιά τον αγαπητό Μανταλάκη, ο Τζών τον έκράτησε γιά πάντα κοντά του, με τον τίτλο του οικογενειακού χοροδιδασκάλου, και τον συμπαθέστατο Άντονι τον έβαλε σε μια ναυτική σχολή κι έγινε ένας καλός και άξιος καπετάνιος.

ΔΙΑΣΚΕΥΗ Β.

ΤΕΛΟΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

ΤΑ ΣΤΑΦΥΛΙΑ

Είν' τα σταφύλια ένας καρπός απ' τους άφθονωτέρους, που βγαίνουνε στον τόπο μας, και τους ωραιότερους.

Έχουν θερμίδες άφθονες και όλα τα στοιχεία, που εξασφαλίζουν άντοχή στο σώμα και υγεία. Άλλ' όμως τα χοντρόφλουδα είναι βαριά. Γι' αυτό να προτιμάτε πάντα αυτά, που έχουν φλοιό λεπτό.

Τριάντα-σαράντα ημερών σταφυλοθεραπεία σε κάνει να αισθάνεσαι μεγάλη εύεξία. Η θεραπεία δε αυτή και τους αρθρικούς τους ωφελεί αφάνταστα και τους φυματικούς.

Η ΓΙΑΓΙΑ

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Βελτιστού καθαρίζουν το προαύλιο του σχολείου. Juniors of Elem. School Vapiston clearing the playground.

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Μεγάρων με δέματα διά φιλανθρωπικά Ίδρύματα Αθηνών. Juniors of High School Megara with gifts for Welfare Institutions.

Ε.Σ.Ν. 5ου δημ. Σχολ. Ν. Ιωνίας Β. Αθηνών με είδη ρουχισμού και τροφίμων διά το δημ. όξυās Μουσείο. Juniors of 5th Elem School N. Ionia Athens with gifts for a needy school.

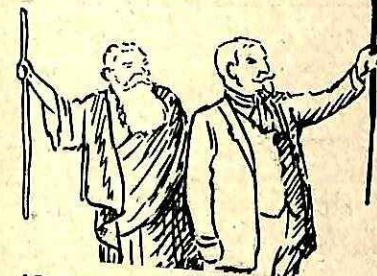

ΤΟ ΤΡΙΠΤΥΧΟ ΠΕΡΠΟΜΕΝΟ

ΝΑΘΑΝΑΗΛ ΧΩΘΟΡΝ

IV

Αφού είπαν μερικές λέξεις ακόμα, ο έντιμος κύριος Χώκγουντ και οι σύντροφοί του έφυγαν. Στη φαντασία όμως του Γκράνφελντ οι εικόνες τους έμεναν ακόμα και τον περιτριγύριζαν όλο και περισσότερο με το σκοτεινό δέος των μορφών, που του είχαν παρουσιασθι γιά πρώτη φορά στ' όνειρό του, κι είχαν μετά φανερωθι τη στιγμή, που ξυπνούσε παίρνοντας κοινές μορφές ανάμεσα σε γνωστά πράγματα. Το μυαλό του σταμάτησε στα χαρακτηριστικά του κ. Χώκγουντ, έως ότου αυτά μπερδεύτηκαν με τα χαρακτηριστικά του σοφού των όραμάτων του και ο ένας φαινόταν ή σκιά του άλλου. Το ίδιο πρόσωπο, σκεπτόταν τώρα, τον είχε κυττάξει απ' την πυραμίδα του Χέοπος. Η ίδια μορφή είχε σκύψει και του είχε γνέψει ανάμεσ' απ' τις κιονοστοιχίες της Άλάμπρας. Η ίδια μορφή είχε αποκαλυφθι συγκεχυμένα μέσα απ' τον ατμό, που ανέβαινε απ' τη μεγάλη θερμότητα. Σε κάθε προσπάθεια της μνήμης του ανέγνριζε κάποιο χαρακτηριστικό του όνειρεμένου Άγγελιαφόρου του πεπρωμένου σ' αυτόν τον κομπώδη, τον θορυβώδη, το μικρό και μεγάλο άνδρα του χωριού. Τριγυρισμένος από τέτοιους ρεμβασμούς, έμεινε όλη την ημέρα στην καλύβα, μόλις ακού-

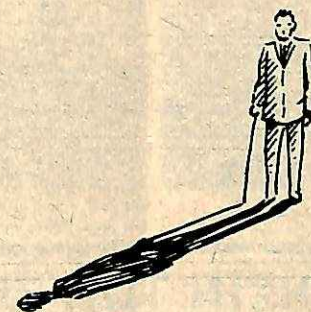
Ο ένας φαινόταν ή σκιά του άλλου

οντας τις χίλιες δυο ερωτήσεις της μητέρας του γιά τα ταξίδια του και τις περιπέτειές του, και απαντώντας άοριστα σ' αυτές. Με τη δύση του ήλιου σηκώθηκε να κάμη μια βόλτα και καθώς περνούσε ιη γέρικη φτελιά το μάτι του σταμάτησε πάλι στην ομοιότητα του χεριού, που έδειχνε προς τα κάτω τη μισοσβυσμένη επιγραφή.

Καθώς ο Γκράνφελντ κατέβαινε το δρόμο του χωριού, οι άκτινες του ήλιου, που βασιλευε, έριχναν τον ίσκιό του μακριά μπροστά του. Και σκέφθηκε ότι καθώς ο ίσκιος του περπατούσε ανάμεσα σε μακρινά αντικείμενα, έτσι υπήρχε μέσα του κι ένα προαίσθημα, που βάδιζε άγέρωχα μπροστά του σ' όλη του τη ζωή. Και μόλις έρχόταν κοντά σε κάθε τι όπου ο ψηλός του ίσκιος είχε φθάσει προηγουμένως, αυτό δεν ήταν παρά μια γνωστή ανάμνησι απ' τα παιδικά του χρόνια και τα νιάτα του. Θυμόταν κάθε

καμπύλη στο μονοπάτι. Ακόμη και τα πιο περαστικά χαρακτηριστικά της σκηνής ήταν τα ίδια όπως τις μακρινές εκείνες ημέρες. Μερικές αγελάδες έβροσκαν στις χορταριασμένες άκρες του δρόμου, και τον δρόσιζαν με τη μυρωδάτη αναπνοή τους.

«Είναι γλυκύτερη», σκέφθηκε, «αυτή ή μυρωδιά, απ' το άρωμα που ξεχνόταν στο πλοίο μας απ' τα Νησιά των Μπαχαρικών». Από μια πόρτα ξετράπωσε το στρογγυλό προσωπάκι ενός παι-

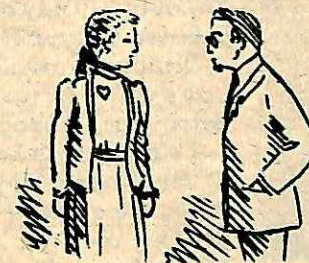
Είδε τον ίσκιό του μακριά μπροστά του

διού, που ξαπλώθηκε γελώντας, σχεδόν μπροστά στα πόδια του Γκράνφελντ. Ο μελαγχός κι επιβλητικός άνδρας έσκυψε κάτω και σηκώνοντας το παιδί το ξανάβαλε στα χέρια της μητέρας του. Τα παιδιά — είπε μέσα του κι αναστέναξε χαμογελώντας — τα παιδιά πρόκειται να είναι ή φροντίδα μου! Κι ενώ ένα κύμα από φυσικό αίσθημα ξεχνόταν όρμητικά απ' την καρδιά του, ήρθε σ' ένα σπίτι όπου ελεύθερα μπορούσε να μπη. Μιά γλυκειά φωνή, που φαινόταν να βγαίνει από βαθειά και τρυφερή ψυχή, κελάιδαζε ένα μικρό παραπονεμένο τραγουδάκι μέσα.

Έσκυψε το κεφάλι και πέρασε κάτω απ' τη χαμηλή πόρτα. Μόλις το πόδι του ακούσθηκε στο κατώφλι, μια νέα γυναίκα προχώρησε απ' το θαμπό έσωτερικό του σπιτιού, στην αρχή βιαστικά, μετά μ' ένα πιο διστακτικό βήμα, έως ότου βρέθηκαν ο ένας απέναντι στον άλλο. Μιά παράξενη αντίθεσι υπήρχε στις μορφές τους: Αδύς ήταν μελαγχός και καλοφτιαγμένος, άνθρωπος, που είχε αγωνισθι με τον κόσμο, που άπάνω του είχαν λάμψει όλοι οι ήλιοι και φουήξει όλοι οι άνεμοι, όταν ταξίδευε. Αυτή άγνη, χαριτωμένη και ήσυχη-ήσυχη ακόμα κι όταν ήταν ταργμένη, σα να είχαν ύποταχθι όλες οι συγκινήσεις της στην ήρεμη πορεία της ζωής της. Έν τοις, τα πρόσωπά τους αν και δεν έμοιαζαν, είχαν μια έκφρασι, που δεν φαινόταν τόσο ξένη, μια λάμψι από όμοιο αίσθημα που ξεπετιόταν από μισοσβυσμένη στάστι.

— Καλώς ώρισεσ στο σπίτι μας! είπε ή Φαίθ Έγκερτον. Άλλά ο Γκράνφελντ δεν άπήνησε άμέσως, γιαι το βλέμμα του είχε προσηλωθι σ' ένα κόσμημα σε

σχήμα καρδιάς, που ή Φαίθ φορούσε γιά καρφίτσα στο στήθος της. Είχε άκριβώς το σχέδιο εκείνου, που φορούσε ή κόρη των όραμάτων του.

Είχε προσηλωθι σ' ένα κόσμημα.

Ο όραματιστής ήταν ζύπνιος πιά. Γιά να βρθ το μυστηριώδη θησαυρό έπρεπε να σκάψη τη γή γύρω απ' το σπίτι της μητέρας του και να θερίση τα προϊόντα της. Αντι γιά πολεμική προσταγή ή βασιλική ή θρησκευτική έξουσία, θα κυβερνούσε τα παιδιά του χωριού. Και τώρα ή κόρη των όραμάτων του είχε ξεθαρώσει μέσα στη φαντασία του, και στη θέσι της έβλεπε τη συντροφισσα των παιδικών του χρόνων. Άν όλοι όσοι τρέφουν τέτοιες άγριες επιθυμίες κυττούσαν γύρω τους θα εύρισκαν συχνά τη σφαίρα του καθήκοντος, της εθιμείας και της ευτυχίας τριγύρω τους, εκεί όπου τους έλαχε ο κληρός απ' τη Θεία Πρόνοια. Ευτυχισμένοι εκείνοι, που λύνον το αίνιγμα χωρίς κουραστική αναζήτησι στον κόσμο, και χωρίς να χάσουν άδικα ούτε μια στιγμή!

(Μετάφρασις Κ. Παπαντωνοπούλου)

Ε.Σ.Ν. Πυθαγ. Γυμν. Σάμου με δώρα διά το Νοσοκομείο της πόλεως. Juniors of Pythagorean High School Samos with gifts for the town Hospital.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Έλάτης Τρικάλων με δέματα δι' άπόρους οικογενείας. Juniors of Elem. School Elati Trikala with gifts for needy families.

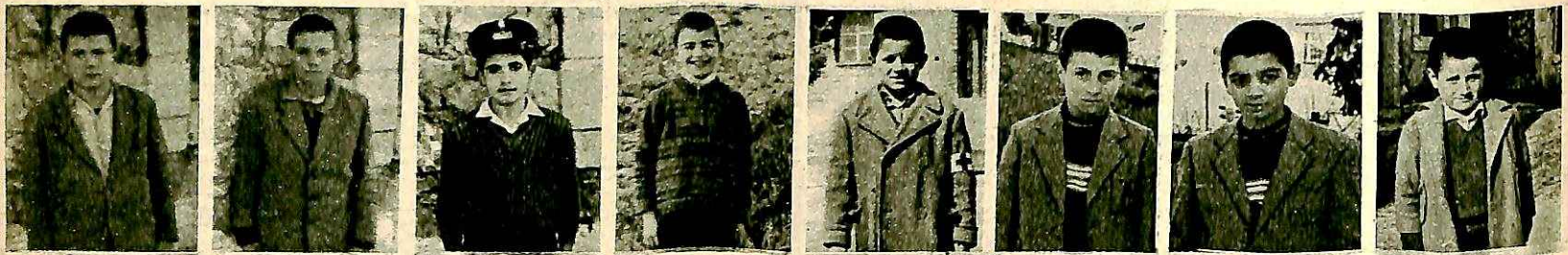

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Εξαίρομεν την πράξιν του έρυθροσταυρίτου μαθητού του Γ' Δημ. Σχολείου Σαλαμίνος Τραντάκη Έμμανουήλ (Α) όστις με κίνδυνον της ζωής του έσωσε εκ βεβαίου πνιγμού μικράν μαθήτρίαν της Α' τάξεως και συγχάιρομεν τοῦτον θερμῶς.

Επίσης επαινούμεν τους ακόλουθους 9 έρυθροσταυρίτας μαθητάς, οί όποιοι παρέδωσαν εις την Αστυνομίαν, εις τόν Διευθυντήν του Σχολείου των η άπ' ευθείας εις τους δικαίους, διάφορα χρηματικά ποσά και αντικείμενα άξίας, τά όποια άνεύρον, ήτοι :

1) Σ. Μεντζελοπούλου Α' Δημ. Σχολ. Αιγίου, 2) Διονύσιον Παρασκευόπουλον, 3) Θεόδωρον Τόγκαν, 4) Σπύρον Ψιάχαν του Γυμν. Λαγκαδίων Άρκαδίας, 5) Χαρ. Δρακάκην του Δημ. Σχολείου Παλαιοχώρας Χανίων, 6) Αθανάσιον Λελετζήν του Δημ. Σχολείου Σκοπιάς Λαρίσης, 7) Φώτιον Ούζουνίδην και Βασίλειον Γεωργίου του Έθνικου Οικοτροφείου Άρρένων Γρεβενών, 8) Παναγιώτην Κατσιβέλην του Δημ. Σχολείου Μαντζαβινάτων Κεφαλληνίας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ Ε.Σ.Ν.

Σουηδοί Έρυθροσταυρίται ψυχαγωγούν άρρωστα παιδιά.

Swedish Juniors helping their disabled friends to enjoy themselves.

Άγγλοι Έρυθροσταυρίται διδάσκον-ται «Οίκοι Νοσηλείαν»

British Juniors attending home-nursing courses.

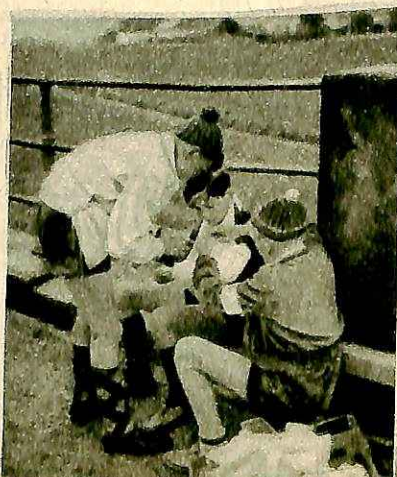
Ίρλανδοί Έρυθροσταυρίται οδηγούν ανάπηρα παιδιά εις τόν ζωολογικόν κήπον.

Irish Juniors helping handicapped children to visit the Zoo.

Γερμανοί Έρυθροσταυρίται παρέχουν πρώτας βοηθείας.

German Juniors rendering first aid.

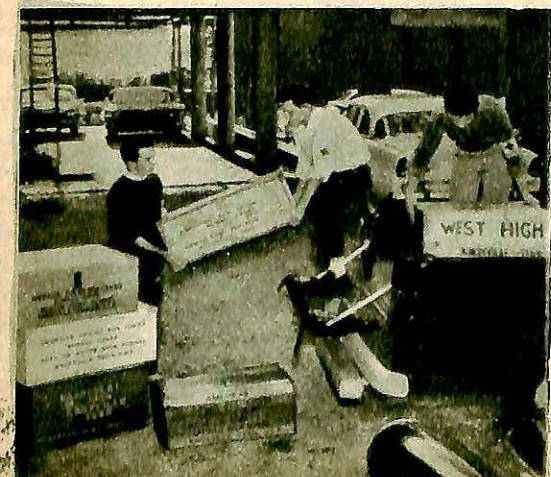

Καναδοί Έρυθροσταυρίται ετοιμάζουν παιχνίδια γιά τά άρρωστα παιδιά.

Canadian Juniors made toys for children in hospitals.

Άμερικανοί Έρυθροσταυρίται βοηθούν εις την συσκευασίαν καί μεταφοράν των σχολικών δώρων διά τους συναδέλφους των του έξωτερικού.

American Juniors helping in the international friendship and mutual-help program of the A.R.C.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕ

ΝΟΡΒΗΓΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΟΣΛΟ, 4 Άπριλίου 1963

Κύριον Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΝ
Πρόεδρον Ε.Ε.Σ.
ΑΘΗΝΑΣ

Άγαπητέ κ. Πρόεδρε,

Ο σύζυγός μου και εγώ επιθυμούμεν να σας εύχαριστήσωμεν θερμότατα διά την εγκάρδιον υποδοχήν, την όποιαν μάς επεφύλαξεν ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός.

Είμεθα εύτυχεις, Κύριε Πρόεδρε, να συναντήσωμεν Υμās, τόν εξαίρετον εκπρόσωπον αυτού τούτου του Έρυθροσταυρικού πνεύματος. Μās έδώσατε πολύτιμους πληροφορίας περί του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού, της ώραιάς χώρας σας και της υπεργήφανου Ιστορίας της.

Νομίζω, σας τό είπον, ότι τό να έπισκεφθώμεν την Έλλάδα ήτο δι' ήμās μία λαμπρά εύκαιρία να ίδωμεν κατά ένα πλέον συγκεκριμένον και ζωντανόν τρόπον τόν πολιτισμόν, όστις έδωσε αιωνίας άξίας εις όλόκληρον τόν κόσμον.

Είμεθα και οι δύο βαθύτατα συγκεκινημένοι διά την φιλοξενίαν και τās περιποιήσεις, τās όποιās επεδεικνύσατε εις ήμās και έλπίζομεν, ότι θα έχωμεν μίαν ήμέραν την εύτυχίαν και την εύχαρίστησιν να σας δείξωμεν με την σειράν μας, την μικράν μας χώραν την όποιαν τόσοσιν αγαπώμεν. Υπό την ιδιότητα της Προέδρου του Έρυθρού Σταυρού Νεότητος της Νορβηγίας, δύναμαι να είπω ότι μου έκαμεν ιδιαιτέραν έντύπωσιν τό έργον του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού Νεότητος και τά αποτελέσματα, τά όποια ούτος επέτυχεν και αι εύχαριστίαι μου δι' αυτό λαμβάνουν την μορφήν άποτίσεως φόρου τιμής προς τόν Έλληνικόν Έρυθρόν Σταυρόν και τόν Έλληνικόν λαόν, οι όποιοι έθεμελίωσαν ζωήν και εργασίαν επί ενός πολιτισμού, όστις είναι και σήμερα οδηγός των πολιτισμένων λαών της εποχής μας.

Είναι πάντοτε εύχάριστον και πολύ διδακτικόν να συναντά τις φίλους του Έρυθρού Σταυρού.

Ο σύζυγός μου και εγώ είμεθα εύτυχεις και εύγνώμονες, που είχομεν την εύκαιρίαν πολλάκις να έπισκεφθώμεν την χώραν σας.

Αγαπώμεν την Έλλάδα εκ βάθους καρδίας και έλπίζω ότι αι έπαφαί τās όποιās έσχον με τόν Έλληνικόν Έρυθρόν Σταυρόν και την Έλληνικήν νεότητα θα δυνηθούν να γίνουν βαθύτεραι.

Η νεότης της σήμεραν θα δώση τās γυναίκας και τούς άνδρας της αύριον.

Κατ' αυτόν τόν τρόπον ο Έρυθρός Σταυρός Νεότητος θα δυνηθή να βοηθήση την έπέρχομένην γενεάν να ζήση κατά τά ιδέωδη του Έρυθρού Σταυρού, να έλευθερωθή από τόν φόβον και να σεβασθή την ανθρωπίνην άξίαν. Επίσης σας εύχαριστούμεν διά την τόσοσιν μεγάλην άβρότητα σας προς ήμās και επιτρέψατέ μας, αγαπητέ μου κ. Πρόεδρε, εύχόμενοι εις τόν Ε.Ε.Σ. κάθε δυνατήν έπιτυχίαν εις τό μελλοντικόν του έργον, να σας παρακαλέσωμεν να δεχθήτε την διαβεβαίωσιν των καλύτερων και πλέον διακεκριμένων αίσθημάτων μας.

MIMI NIELSEN

Πρόεδρος του Νορβηγικού Έρυθρού Σταυρού Νεότητος

Από την έπίσκεψιν της Κας Nielsen εις τό Κολλέγιον Άθηνών. Είς την φωτογραφίαν έξ άριστεράν προς τά δεξιά: Ο κ. Χρ. Παπαδόπουλος Γεν. Γραμματέυς Ε.Σ.Ν., ή Κ. Nielsen, ή κ. Κ. Λαλόπουλος, Δ/τής του Κολλεγίου, ή Κ. Παπαδοπούλου, ή κ. Nielsen ή κ. Δεληγιάννης, Δ/τής του Κολλεγίου, ή καθηγητής κ. Γ. Τρυφανόπουλος, υπεύθυνος διά τόν Ε.Σ.Ν.

ΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

(Άποστολαί διά του Γραφείου Μεταφορών Ε.Ε.Σ.).
Άναγγελλείσθαι μέχρι 9-4-63

1) Η Ίδιωτική Σχολή Α.Γ. Τυχοπούλου Άθηνών, 4 πλήρης έπίτοια σχολ. φαρμακεία, ανά έν διά τά Δημ. Σχολεία Άνω Καλεντινής Άρτης, Γαλατινής Βοίου, Πυλαίας Άλεξανδρουπόλεως και Μακρυχώρας Θεσπρωτίας.

2) Τό 30όν Δημ. Σχολείον Άθηνών, 1 πλήρες έπίτοιον σχολ. φαρμακείον διά τό Δημ. Σχολείον Γρεβεντίου Ζαγορίου - Μετσόβου.

3) Τό 21ον Δημ. Σχολείον Άθηνών, 1 πλήρες έπίτοιον σχολ. φαρμακείον, διά τό Δημ. Σχολείον Άναρράχης Έορδαίας.

4) Τό 3ον Δημ. Σχολείον Ν. Ίωνίας Άθηνών, 1 πλήρες έπίτοιον σχολ. φαρμακείον διά τό Δημ. Σχολείον Άκρινής Έορδαίας.

5) Τό 3ον Δημ. Σχολείον Βύρωνος Άθηνών, 2 σάκκους με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Κάτω Ραφτοπούλου Εύρυτανίας.

6) Τό Γ' Δημ. Σχολείον Εάνθης, 240 δραχμές διά την αγοράν αίματος δι' άπορον άσθενή.

7) Τό Δημ. Σχολείον Σολωμού Κορινθίας, 1 δέμα με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Άγ. Εύθυμίας Φωκίδος.

8) Τό 1ον Δημ. Σχολείον Σαλαμίνος, 7 δέματα με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Άγ. Εύθυμίας Φωκίδος.

9) Τό Δημ. Σχολείον Κρυονερίου Κορινθίας, 1 σάκκον με ιματισμόν διά τό Δημ. Σχολείον Σταυρού Καρδίτσας.

10) Τό Ζ' Γυμνάσιον Άρρένων Άθηνών, 11 σάκκους με ιματισμόν διά τά Δημ. Σχολεία Άμαξάδων Κομοτηνής, Κλεισούρας Φιλippiάδος, Πλατανίων (Τσεριτσάνων) Ίωαννίνων και Βράχας Εύρυτανίας.

11) Τό Οικονομικόν Γυμνάσιον Θηλέων Άθηνών, 1 δέμα με ιματισμόν διά τό Δημ. Σχολείον Σταυροποτάμου Καστορίας.

12) Τό 78ον Δημ. Σχολείον Άθηνών, 4 σάκκους και 1 χαρτόδεμα με είδη βοηθείας, διά τό Δημ. Σχολείον Πληκατίου Κονίτσας.

13) Τό 2ον Δημ. Σχολείον Δάφνης Άθηνών, 2 χαρτοδέματα με είδη βοηθείας ανά έν διά τά Δημ. Σχολεία Γαλατίας Έορδαίας και Δρυώνος Άρτης.

14) Τό Δημ. Σχολείον Ίσραηλιτικής Κοινότητος Άθηνών Π. Ψυχικού, 3 χαρτοδέματα με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Στροφυλής Κερκύρας.

15) Η Ίδιωτική Σχολή Χαρ. Παναγοπούλου Πατησίων Άθηνών, 12 χαρτοκιβώτια με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Σουλίου Πατρών.

16) Τό Ζ' Γυμνάσιον Άρρένων Άθηνών, 7 σάκκους και 1 χαρτοκιβώτιον με είδη ιματισμού και γραφικήν ύλην διά τό Γυμνάσιον Άγ. Άννης Εύβοίας.

17) Τό Ζάννειον Όρφανοτροφείον Άρρένων Πειραιώς - Έκάλης, 7 σάκκους με είδη βοηθείας διά τούς άπόρους της Κοινότητος Άμαράντου Κονίτσας και έτέρους 8 σάκκους με είδη βοηθείας διά τούς άπόρους της Κοινότητος Έλατοχωρίου Δωδώνης.

18) Η κ. Στέλλα Παντελοπούλου, 2 χαρτοκιβώτια με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Βενέτου Βόλου.

19) Τό Α' Γυμνάσιον Άρρένων Άθηνών, 7 χαρτοκιβώτια με ιματισμόν διά τό Γυμνασιακόν Παράρτημα Χώρας Άμοργού, 2 χαρτοκιβώτια με βιβλία διά τό Δημ. Σχολείον Σχιστολίθου Σιντικής, και 5 χαρτοδέματα με φάρμακα ανά έν διά τά Δημ. Σχολεία, Μολίστης Κονίτσας, Άγίου Μάρκου Κιλκίς, Άγ. Ειρήνης Τζανάτων Κεφαλληνίας και Μαγουλάδων Κερκύρας.

20) Τό 4ον Δημ. Σχολείον Μεγάρων, 4 χαρτοδέματα με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Σχιστολίθου Σιντικής, 7 χαρτοκιβώτια με είδη βοηθείας, διά τό Γυμνασιακόν Παράρτημα Έρυμανθείας και 2 έτερα χαρτοδέματα με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Νέου Μοναστηρακίου Δομοκού.

21) Τό Ίδιωτικόν Εκπαιδευτήριον «Άγία Βαβάρα» Κ. Ξηρού Καλλιθέας Άθηνών, 1 σάκκον και 4 χαρ-

τοκιβώτια με είδη βοήθειας διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Καλῆς Κώμης Μουζακίου.

22) Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Ν. Ἐρυθραίας Ἀττικῆς, 3 χαρτόδεματα μετ' εἶδη βοήθειας διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Νεράιδας Εὐρυτανίας.

23) Τὸ 2ον Δημ. Σχολεῖον Ν. Ἐρυθραίας Ἀττικῆς, 2 χαρτόδεματα μετ' εἶδη βοήθειας, ἀνὰ ἓν διά τὰ Δημ. Σχολεῖα Στέρας Ἀργολίδος καὶ Κρωμινικοῦ Ξάνθης.

24) Τὸ 6ον Δημ. Σχολεῖον Καλλιθέας Ἀθηνῶν, 8 χαρτοκιβώτια μετ' εἶδη βοήθειας διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Βάρδας (Πίππας) Ἰωαννίνων.

25) Τὸ Γυμνάσιον Θηλέων Νέας Σμύρνης Ἀθηνῶν, 9 σάκκους καὶ 1 χαρτόδεμα μετ' εἶδη βοήθειας, διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Φροσύνης Σουλίου Ἠπείρου.

ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ

Ἀναγγελθεῖσαι μέχρι 8-3-63

1) Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Ν. Ἰωνίας Ἀθηνῶν, 8 κιβώτια μετ' ἱματισμόν, εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Ἀκακίου Μουζακίου.

2) Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Καισαριανῆς Ἀθηνῶν, 45 δέματα δι' ἀπόρους μαθητὰς.

3) Τὸ 2ον Δημ. Σχολεῖον Βύρωνος Ἀθηνῶν, 4 σάκκους μετ' ἱματισμόν εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Βατσουναίας Μουζακίου.

4) Τὸ 3ον Δημ. Σχολεῖον Κορυδαλλοῦ Πειραιῶς, ἱματισμόν εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀηδοχωρίου Καρδίτσας.

5) Τὸ 8ον Δημ. Σχολεῖον Νικαίας Πειραιῶς, εἶδη βοήθειας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Καρδαριτίου Γορτυνίας.

6) Τὸ 10ον Δημ. Σχολεῖον Νικαίας Πειραιῶς, 100 δέματα μετ' εἶδη βοήθειας εἰς Δημ. Σχολεῖον Πύργου Ἠλείας, καὶ ἕτερα 50 εἰς τὸ Σχολεῖον Λενοσαίων Καρυστίας.

7) Τὸ 37ον Δημ. Σχολεῖον Ἀθηνῶν, εἶδη βοήθειας εἰς ἀπόρους καὶ 2 σάκκους μετ' σχολικά εἶδη εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Σταυροποτάμου Καστορίας.

8) Τὸ 47ον Δημ. Σχολεῖον Ἀθηνῶν, εἶδη βοήθειας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Σταυροποτάμου Καστορίας.

9) Τὸ 73ον Δημ. Σχολεῖον (Τάξεις Ε' καὶ ΣΤ'), εἶδη βοήθειας εἰς ἀπόρους μαθητὰς.

10) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Β. Κρεατσούλη - Σταυράκη Γλυφάδος Ἀθηνῶν, εἶδη βοήθειας εἰς ἀπορον γέροντα, σιγαρέττα εἰς νοσηλευμένους τοῦ ΚΑΠΑΥ, Ἀσκληπείου Ε.Ε.Σ. Βούλας καὶ 8 δέματα μετ' εἶδη βοήθειας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Λεχόβου - Ἀμυνταίου.

11) Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ ΖΑΝ ΝΤ ΑΡΚ Πειραιῶς, 295 δέματα καὶ 1850 δρχ. εἰς τὸν Μητροπολίτην Δρυϊνοπόλεως δι' ἀπόρους, τρόφιμα ἀξίας 1120 δρχ. εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον Γλυφάδος Ἀθηνῶν καὶ εἶδη ἱματισμοῦ ἀξίας 1000 δρχ. εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον Πένκης Ἀττικῆς.

12) Τὸ 5ον Δημ. Σχολεῖον Μεγάρων Ἀττικῆς, εἶδη βοήθειας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Σταυροποτάμου Καστορίας.

13) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Μετρί - Μεγάρων, εἶδη βοήθειας εἰς ἀπόρους μαθητὰς.

14) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Λιθοβουνίου Μαντινείας, εἶδη βοήθειας εἰς ἀπορον οἰκογένειαν.

15) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Μυγαλιᾶς Γορτυνίας, 43 αὐγά εἰς τὸν Οἶκον Τυφλῶν Τριπόλεως.

16) Τὸ 1ον καὶ 4ον Δημ. Σχολεῖα Κιάτου, 6 χαρτοκιβώτια μετ' εἶδη βοήθειας, εἰς τὰ Δημ. Σχολεῖα Ἀχλαδοκάστρου Ναυπακτίας, Πύρας Φωκίδος καὶ Φαναρίου Καρδίτσας.

17) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Φτεριάς Γορτυνίας, 2 κιλά χαμομήλι εἰς τὸ Παναρκαδικὸν Νοσοκομεῖον Τριπόλεως.

18) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Πουλήθρων Κυνουρίας, 565 δρχ. διά τὸν ἀπορον ἀσθενῆ μαθητὴν Γιωργάκη Καρανικόλαν (ἐρανος ἐφημ. «Ἀπογευματινῆ»).

19) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Καλυβίων Ἀργινίου, σχολ. εἶδη καὶ ἱματισμόν εἰς πλημυροπαθεῖς μαθητὰς τοῦ Δημ. Σχολεῖου Ἀγ. Γεωργίου τῆς περιφέρειας τῶν, ὡς καὶ ξηρὸς καρπούς εἰς τὸ Γηροκομεῖον Ἀργινίου.

20) Τὸ Γυμνάσιον Ναυπάκτου, εἶδη βοήθειας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Σταυροποτάμου Καστορίας.

21) Τὸ Γυμνάσιον Γαβαλοῦς Αἰτ/νίας, 2 δέματα μετ' εἶδη βοήθειας, ἀνὰ ἓν εἰς τὰ Δημ. Σχολεῖα Πόδας

καὶ Ἴον Φιλιατῶν, ὡς καὶ ἕτερα 24 δέματα εἰς ἀπορον σχολεῖα τῆς περιφέρειας τοῦ.

22) Τὸ Γυμνάσιον Θηλέων Λαμίας, 45 ζεύγη καλτσῶν καὶ γλυκίσματα εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον τῆς πόλεως.

23) Τὸ Νυκτερινὸν Γυμνάσιον Λαμίας, 1 κιβώτιον μετ' γλυκίσματα εἰς τὸ Γηροκομεῖον τῆς πόλεως.

24) Τὸ Γυμνάσιον Γιαννιτσῶν, εἶδη βοήθειας εἰς τὸ Νηπιαγωγεῖον καὶ τὸ Δημ. Σχολεῖον Σταυροποτάμου Καστορίας.

25) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Ἀθανασίου Δράμας, 30 δέματα μετ' εἶδη βοήθειας εἰς ἀπόρους.

26) Τὸ 48ον Δημ. Σχολεῖον Θεσσαλονίκης, εἶδη βοήθειας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖα Φούρκας, Ἀγ. Παρασκευῆς, Πουρνιδῆς, Γαναδιοῦ Κονίτης καὶ Βαλλιανείου Ἰωαννίνων, ὡς καὶ δῶρα εἰς τὴν Σχολὴν Τυφλῶν τῆς πόλεως.

27) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Πιπιδίας Ἀλμωπίας, διάφορα εἶδη εἰς στρατιωτικὰ φυλάκια.

28) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Πηγῆς Φωκίδος, 105.50 δρχ., 24 τετράδια, 7 μολύβια καὶ 8 βιβλία εἰς καταστραφέν Σχολεῖον ἐκ τοῦ παλιρροϊκοῦ κύματος τοῦ Κορινθιακοῦ.

29) Τὸ Γυμνασιακὸν Παρ/μα Μυκόνου, 4 χαρτοκιβώτια μετ' εἶδη βοήθειας, εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Παπαδάτων Πρεβέζης.

30) Τὸ Τμήμα Ε.Ε.Σ. Μυτιλήνης, 39 δέματα μετ' εἶδη ἱματισμοῦ εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Λεπτετύμνου Λέσβου.

31) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Μαγουλάδων Κερκύρας, τρόφιμα εἰς ἀπόρους.

32) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Μαντζαβινάτων Κεφαλληνίας, ξηρὸς καρπούς εἰς τὸ Φιλανθρωπικὸν Ἰδρυμα Ληξουρίου.

33) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Λενοσαίων Καρυστίας, τρόφιμα εἰς ἀπορον οἰκογένειαν.

34) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Μαγγανίτου Ἰκαρίας, 1 δέμα μετ' γραφικὴν ὕλην εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Κοσμαδαίων Σάμου.

35) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Σιδηρολάκου Ἀρναίας, 1 δέμα μετ' ἱματισμόν εἰς ἀπορον κωφάλαον παιδίον τοῦ χωρίου Ἐργοταξίου Ἡμαθίας καὶ γραφικὴν ὕλην εἰς ἀπόρους μαθητὰς.

36) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Κεραμίων Κεφαλληνίας, 1 δέμα μετ' γραφικὴν ὕλην εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον Ἀργοστολίου.

37) Τὸ 2ον Δημ. Σχολεῖον Βροντάδων Χίου, 1550 δρχ. καὶ ἱματισμόν εἰς ἀπόρους.

38) Τὸ Δημ. Σχολεῖον «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος», Οἰνούσσων Χίου, σχολ. εἶδη εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Δρυῶνος Ἀρτης καὶ 150 δρχ. διά τὸν ἀπορον ἀσθενῆ μαθητὴν Γιωργάκη Καρανικόλαν (ἐρανος ἐφημ. «Ἀπογευματινῆ»).

39) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Λουκαδικῶν Γυθείου, 50 δρχ. δι' ἀπόρους μαθητὰς.

40) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Κάτω Κοτσανοπούλου Πρεβέζης, 33.50 δρχ. δι' ἀπόρους μαθητὰς.

41) Τὸ 4ον Δημ. Σχολεῖον Ἡρακλείου Κρήτης, διάφορα εἶδη βοήθειας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Μπουφιῶν Γορτυνίας.

42) Τὸ 5ον Δημ. Σχολεῖον Ἡρακλείου Κρήτης, 30 δέματα εἰς ἀπόρους.

43) Τὸ 14ον Δημ. Σχολεῖον Ἡρακλείου Κρήτης, 40 δέματα εἰς ἀπόρους.

44) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Γαρίπας Ἡρακλείου Κρήτης, 100 δρχ. εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον Μητροπόλεως Γορτυνίας.

45) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Βαϊνιάς Ἱεραπέτρας Κρήτης, 50 αὐγά, 15 κιλά λεμόνια καὶ φρούτα εἰς τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον Ἱεραπέτρας.

46) Τὸ Γυμνάσιον Θηλέων Ρεθύμνου Κρήτης, 20 δέματα εἰς ἀπόρους οἰκογενεῖας καὶ γλυκίσματα εἰς τὰ νοσηλευόμενα παιδιὰ τοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομοῖου τῆς πόλεως.

47) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Κουστογεράκου Σελλίνου Χανίων, 1 δέμα μετ' φασκόμηλον εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Ε.Ε.Σ. Ἀθηνῶν.

48) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Λαγκάδας Χίου, εἶδη βοήθειας εἰς ἀπόρους μαθητὰς.

49) Τὸ Γυμνασιακὸν Παρ/μα Σπάτων, γραφικὴ ὕλη καὶ ἱματισμόν εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Λιδῶν Φιλιατῶν.

50) Τὸ 2ον Δημ. Σχολεῖον Δάφνης Ἀθηνῶν, εἶδη βοήθειας εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον Βουλιαγμένης.

51) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Κάτω Μετοχίου Λασηθίου, εἶδη βοήθειας εἰς 25 ἀπόρους μαθητὰς.

52) Τὸ Β' Γυμνάσιον Θηλέων Πειραιῶς, εἶδη βοήθειας εἰς ἀπόρους μαθητριάς καὶ οἰκογενεῖας.

53) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Κονισκοῦ Καλαμπάκας, εἶδη βοήθειας εἰς ἀπόρους μαθητὰς.

54) Τὸ Τμήμα Ε.Ε.Σ. Λαρίσης, 7 κιβώτια μετ' φάρμακα διά τὸ Πρότυπον Δημ. Σχολεῖον Παιδαγ. Ἀκαδ. τῆς πόλεως.

55) Τὸ 2ον Δημ. Σχολεῖον Σητείας, 20 δέματα μετ' εἶδη βοήθειας εἰς ἀπόρους οἰκογενεῖας, 1 δέμα εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Χριστοῦ Ἱεραπέτρας καὶ φρούτα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομοῖου τῆς πόλεως.

56) Τὸ 4ον Δημ. Σχολεῖον Ἡρακλείου, εἶδη ἱματισμοῦ εἰς ἀπόρους οἰκογενεῖας.

57) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀμπελακίου Ρεθύμνης, εἶδη βοήθειας εἰς ἀπόρους οἰκογενεῖας καὶ αὐγά εἰς τὴν Παιδικὴν Στέγην Ρεθύμνης «Ὁ Ἅγιος Νικόλαος».

58) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Στούπας Καλαμών, τρόφιμα εἰς ἀπόρους γέροντας.

59) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Τριταίας Φωκίδος, 2 δέματα μετ' εἶδη βοήθειας εἰς πληγέντας μαθητὰς τῆς Δωρίδος ἐκ τοῦ παλιρροϊκοῦ κύματος καὶ εἶδη βοήθειας εἰς ἀπόρους οἰκογενεῖας.

60) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Παλαιοχωρίου Καλαμπάκας, δλευρον εἰς πτωχὴν οἰκογένειαν καὶ 60 δρχ. εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Μικροῦ Χωριοῦ Εὐρυτανίας.

61) Τὸ 8ον Δημ. Σχολεῖον Π. Κοκκινιάς Πειραιῶς, διάφορα δῶρα εἰς τὸ Ἀσκληπτεῖον Ε.Ε.Σ. Βούλας.

62) Τὸ Θεολόγειον Δημ. Σχολεῖον Νικελίων Νισύρου Κῶ, εἶδη βοήθειας εἰς ἀπόρους μαθητὰς τοῦ Δημ. Σχολεῖου Παλαιοχωρίου Ἀγριαίων Εὐρυτανίας.

63) Τὸ 17ον Δημ. Σχολεῖον Ἀθηνῶν, 2 δέματα μετ' εἶδη βοήθειας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Δροσάτου Μουζακίου.

64) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Γαλάρου Τριταίας Πατρῶν, 30 δραχμὰς εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον Ἑλληνικῆ Ἀναγέννησης Πατρῶν.

65) Τὸ Ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτήριον «Βυζάντιον» Παγκρατίου Ἀθηνῶν, βιβλία εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Καστανοχωρίου Ἀρκαδίας καὶ διάφορα δῶρα εἰς τὰ νοσηλευόμενα παιδιὰ τοῦ Κέντρου Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων Παιδῶν Βούλας.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

1) Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Ὑδρας, 2 δέματα μετ' εἶδη ἱματισμοῦ.

2) Τὸ 2ον Γυμνάσιον Θηλέων Πειραιῶς, 1775 δρχ.

3) Τὸ 17ον Γυμνάσιον Ἀρρέων Ἀθηνῶν, 500 δρχ.

4) Τὸ 2ον Δημ. Σχολεῖον Αἰγίνης, 2 δέματα μετ' εἶδη βοήθειας.

5) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Σώστου Φθιώτιδος, 120 δραχμὰς.

6) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Νικελίων Νισύρου Κῶ, 120.

7) Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Ζαχάρως Ὀλυμπίας, 1 δέμα μετ' εἶδη βοήθειας.

8) Τὸ 2ον Δημ. Σχολεῖον Ζαχάρως Ὀλυμπίας, 2 δέματα μετ' εἶδη βοήθειας.

9) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Δάρα Πυλίας, 2 χαρτοκιβώτια μετ' εἶδη βοήθειας.

10) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Στυλίων Κορινθίας, 1 κιβώτιον μετ' ξηρὸς καρπούς.

11) Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ «Ἅγιος Παῦλος», Πατησίων Ἀθηνῶν, 3 σάκκους μετ' εἶδη βοήθειας.

12) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Σκοπῆς Σητείας, 1 κιβώτιον μετ' σχολικά εἶδη.

13) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Ζωτικῶν Δωδώνης, ποσότητα χαμαιμήλου.

14) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Γέρακα Ἀττικῆς, 2 χαρτοκιβώτια μετ' εἶδη βοήθειας.

15) Τὸ Λύκειον «Ἑλληνισμός» Κ. Σταυριανοῦ Πειραιῶς, 3 σάκκους μετ' εἶδη βοήθειας.

16) Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Ὑδρας, 1 δέμα μετ' ἱματισμόν.

17) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Εἰρ. Θεοκλή Πειραιῶς, 1 δέμα μετ' εἶδη βοήθειας.

18) Ὁ Ἐρυθροσταυρίτης μαθητῆς Κ. Καρνασιώτης, 1 χαρτόδεμα μετ' εἶδη βοήθειας.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΙ ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ

Ἐπειδὴ τὸ τεῦχος Μαΐου εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ Σχολ. ἔτους 1962-63, θεωροῦμεν ἀπαραίτητον νὰ ὑπευθυμίσωμεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Νὰ μᾶς σταλοῦν μέχρι τέλους Ἰουνίου τὸ βραδύτερον:

α) Αἱ καθυστερούμεναι καταστάσεις ἐγγραφῆς μελῶν.

β) Τὰ ἐρωτηματολόγια δράσεως σχολ. ἔτους 1962-63 δεόντως συμπληρωμένα.

γ) Αἱ ἐκθέσεις δράσεως διὰ τὸν διαγωνισμόν «ΑΧ. ΚΥΡΟΥ» σχολ. ἔτους 1962-63 διὰ τῶν οἰκείων Ἐπιθεωρήσεων.

2) Ἐπιστροφὰι φυλλαδίων μηνὸς Μαΐου θὰ γίνουιν δεκταὶ μέχρι 10 Ἰουνίου.

ΕΞΟΦΛΗΣΕΙΣ ΑΝΤΙΤΙΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως ἐπισπευθῇ ἡ ἐξόφλησις τῶν ὀφειλῶν ἀντιτίμου περιοδικοῦ, τὸ μὲν πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν ἐκδόσεώς του, τὸ δὲ πρὸς τακτοποίησιν τῶν βιβλίων δια εἰρήσεως.

Ὑπευθυμίζομεν καὶ πάλιν ὅτι τὰ ἐμβάσματα πρέπει νὰ στέλλωνται ἐπ' ὀνόματι Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ἀπροσώπως χωρὶς δηλ. νὰ ἀναγράφεται εἰς τὴν ἐπιταγὴν τὸ ὄνομα τῆς Διοσεως τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Κας Κ. Παπαδοπούλου ἢ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν., ὡς ἐνίοτε γίνεται, διότι τοῦτο δυσχεραίνει τὴν εἰσπραξίν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Μαΐου, εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ σχολ. ἔτους 1962-63 καὶ ἐπωφελοῦμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ ἀπευθύνωμεν εὐχαριστίας πρὸς ὅλους τοὺς συνεργάτας μας καὶ ἰδιαίτερος πρὸς τοὺς φίλους κ. κ. Ἐκπαιδευτικούς, οἱ ὅποιοι μετ' ἐνθουσιασμόν συνεργασίαν τῶν βοηθῶν τόνον πολὺ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ περιοδικοῦ μας, τὴν ὁποίαν μαρτυρεῖ ἡ σταθερὴ καὶ μεγάλως αὐξανόμενη κυκλοφορία του.

Παιδιὰ τοῦ Μικροῦ Χωριοῦ μετ' δέματα βοήθειας, ποὺ τοὺς ἐμοίρασε ἐπὶ τόπου ἀντιπροσωπεῖ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθητῶν τοῦ Κολεγίου Ἀθηνῶν.

Children of Micro Chorio with the gifts distributed to them by the Juniors of Athens College.

Δεξιὰ: Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ 43ου Δημ. Σχολ. (τάξ. Δ' Ε' καὶ Στ') Β' Περιφ. Ἀθηνῶν μετ' δέματα γιὰ τὸ Μικρὸ Χωριὸν Εὐρυτανίας.
(Right) Juniors of 43rd Elem. School Athens with gifts for Micro Chorio Evrytania.

Ε.Ε.Σ.Ν. Ἰδιωτ. Σχολῆς Μ. Χατζήμπεη Ν. Φιλαδέλφειας Ἀθηνῶν μετ' δῶρα δι' ἐνδεῆ σχολεῖα.
Juniors of private school Hatzibey Athens with gifts for needy schools.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Σ.Ν.

Από Έλλειψι χώρου δημοσιεύ-
μεν συνολικώς τήν δράσιν τών α-
κολούθων Σχολείων, ή όποία πε-
ριήλθε εις χείρας τής αρμοδίας
ύπηρεσίας μέχρι και τής 31ης
Μαρτίου έ.ε.

(Σημ. Η δράσις τών Σχολεί-
ων, ή όποία θα σταλή μέχρι τέ-
λους τού Σχολ. έτους, είτε δι'
έπιστολής είτε δι' επιστροφής τού
συμπληρωμένου Έρωτηματολο-
γίου δράσεως, θα ανακοινωθή τό-
σον εις τόν οίκειον Έπιθεωρητήν
τής Περιφέρειας έκάστου Σχολείου,
όσον και εις τόν έν Γενεύη Σύν-
δεσμον τών Έρυθρών Σταυρών.
Η δέ δημοσίευσίς των θα γίνη
εις τεύχη τού προσεχούς σχολ.
έτους).

ΑΘΗΝΑΙ: Κολλέγιον 'Α-
θηνών, Γυμνάσια: 'Αρσάκειον
Ψυχικού, τάξ. Αδ και Γδ, ΣΤ'
Θηλέων, Ζ' 'Αρρένων, Οίκον.
Γυμν. Θηλέων, Οίκον. Γυμν.
Καλλιθέας, «'Ελληνικό Σπίτι»,
Δημ. Σχολεία: 5ον, 17ον, 23ον,
37ον, 2ον Βύρωνος, 2ον Δά-
φνης, 'Ιδιωτ. 'Εκπ. Κρεατσού-
λη-Σταυράκη Γλυφάδος.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Γυμνάσια: ΣΤ'
Μικτόν, Λύκειον 'Ελληνισμός,
'Ιδιωτ. Σχολή Θειακάκη, Δημ.
Σχολεία 1ον Κορυδαλλού, 12ον
Νικαίας.

ΕΥΒΟΙΑ: Δημ. Σχολεία: 7ον
Χαλκίδος, Λεονσαίων Καρυστί-
ας, Παραλίας Κύμης.

ΗΠΕΙΡΟΣ: Γυμνάσιον Πα-
ραμυθίας, Δημ. Σχολεία: Τερ-
πνᾶς-Καψάλων 'Αρτης, Κον-
τατών και Μονολιθίου 'Ιωαννί-
νων, Πολυβρύσου Πρεβέζης,
Καρτερίου Παραμυθίας.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ: Γυμνάσια: Λύ-
κειον Βόλου, Τυρνάβου, Θηλέ-
ων Λαμίας, Δημ. Σχολεία: 5ον,
15ον και 20ον Βόλου, Δεσκά-
της 'Ελασσόνας, Παιδοπόλεως
Λαρίσης, Καλομοίρας, Παλαιο-
χωρίου Ξηροκάμπου, Κονισκού,
Κλεινού, Καστανέας Καλαμπά-
κας, Γεφυριών, Ευονερίου,
Πετρίλου και 7ον Καρδίτσας,
Καλλιπέυκης και Αιγάνης Λα-
ρίσης, Μούρεσι, Τρικκερίου,
Δρακείας, Λουτρακίου, Προμυ-
ρίου, Πινακατών, Γλώσσης και
Κλήματος Μαγνησίας, Ράξης,
Κορυφής, Κριτσινίου και 9ον

Τρικάλων, Ρευματίας και Βαμ-
βακούς Φαρσάλων.

ΘΡΑΚΗ: Γυμνάσιον Διδυμο-
τείχου, Δημ. Σχολείον Καρυ-
διάς Κομοτινής.

ΚΡΗΤΗ: Γυμνάσιον Θηλέων
Ρεθύμνης, Δημοτ. Σχολεία: Φρέ-
'Αποκορώνου, Α' και Β' 'Αρ-
χανών, Γαρίπας και 5ον 'Ηρα-
κλείου, 'Αγ. 'Ιωάννου 'Ιερα-
πέτρας, 'Ακρίων Μονοφατίου,
Σταμνών, Σμαρίου και 'Εμπά-
ρου Πεδιάδος, 'Αγ. Φωτιάς
Σητείας, Λιμένος Κισάμου,
Σφακιών και 7ον Χανίων.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ: Γυμνάσια:
'Ελευθερουπόλεως, 'Αρρ. Κα-
τερίνης, Δημ. Σχολεία: Λευκί-
μης 'Αλεξανδρουπόλεως, Νεο-
χωρακίου 'Αμυνταίου, Λεπτο-
καρυᾶς Πιερίας, Μαυροθαλάσσης
Βισαλτίας, Αχλαδοχωρίου Γιαν-
νιτσών, Καληράχης Γρεβενών,
Ν. Σεβαστείας, Καλαμπακίου
και 'Εξοχής Δράμας, 48ον
Θεσσαλονίκης, 4ον Κατερίνης,
'Ισώματος και Βαπτιστού Κιλ-
κίς, Μεταμορφώσεως και 'Α-
κρινής Κοζάνης, Μανιάκων Νε-
στορίου, Κυψέλης, 2ον και
7ον Ξάνθης, Στρυμονοχωρίου
και Φιλόρας Σιντικής, Σταυ-
ροῦ, Ριζών, Βάβδου και Σι-
δροχωρίου Σταγείρων, Πλα-
τανοχωρίου Χαλκιδικής.

ΝΗΣΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ: Γυμνάσια
Θηλέων Μυτιλήνης, Πλωμαρίου
Πυθαγορείου Σάμου, Πανορμη-
τείου Σύμης, 'Υδρας, Δημοτ.
Σχολεία: Μελάνων Νάξου, 'Α-
νω Μεριᾶς Σαμοθράκης, Σκοπέ-
λου, Τριποτάμου Τήνου, Α' 'Υ-
δρας, Κάμπου, Αύγωνύμων,
Λαγκαδάς, Οίνουσσών «'Ο 'Α-
γίος Παῦλος», Α' και Β' Βρον-
τάδου Χίου.

ΝΗΣΟΙ ΙΟΝΙΟΥ: Δημ. Σχο-
λεία: Καβαλλουρίου, Μαγουλά-
δων και Νυμφών Κερκύρας,
Λουρδάτων, Κεραμειών, Πόρου
και Β' 'Αργοστολίου Κεφαλλη-
νίας.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ: Γυμνά-
σια: 'Ακράτας Αιγιαλείας, Λαγ-
καδίων Γορτυνίας, Δημοτ. Σχο-
λεία: Βοβόδης Αιγιαλείας, 2ον
Αιγίου, Σωστίου, Ροδιάς και
'Αγραπιδοχωρίου 'Αμαλιάδος,
2ον Λεβιδίου 'Αρκαδίας, Πλα-

τέος και Στούπας Καλαμάτας,
Βραχατίου και 'Ισθμίας Κοριν-
θίας, Πλατάνου και Μεσορράχης
Κυνουρίας, Κ. Φυγαλείας 'Ο-
λυμπίας, Ριόλου και Σαρκου-
νᾶς Πατρών, Πεταλούς Σικυώ-
νος.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ: Γυμνάσια:
Γαβαλούς, Θηλέων Λαμίας,
Δημοτ. Σχολεία: Καλυβίων και
Πλατανιάς 'Αγρινίου, Γέρακα
'Αττικής, 'Επισκοπής Εύρυτα-
νίας, Μαυρομματίου Θηβών,
14ον Λαμίας, Περαιχωρίου Λε-
βαδείας, Μελίου και 5ον Μεγά-
ρων, Καλαβρούζης Ναυπακτί-
ας, 2ον Μεσολογγίου, 3ον Ναυ-
πάκτου, Οίτης Φθιώτιδος, 'Αγ.
Εύθυμίας και Τριταίας Φωκί-
δος.

Αί ομάδες Ε.Ε.Σ.Ν. τών ως
άνω σχολείων έφρόντισαν διά
τήν καθαριότητα τού σχολικού
κτιρίου, τού σχολικού χώρου και
έπέβλεψαν τήν καθαριότητα τών
συμμαθητών των. 'Ιδρυσαν μα-
θητικό κουρείο, έκαλλιέργησαν
σχολ. κήπον, έβοήθησαν τούς
μικροτέρους μαθητάς εις τὰ μαθή-
ματα, έδιδάχθησαν μαθήματα Α'
βοηθειών και παρέσχον βοήθειαν
εις περιπτώσεις έπειγούσης ανάγκ-
κης. Έπεσκέφθησαν άσθενείς συμ-
μαθητάς των, έψαλλαν τὰ κά-
λαντα, τὰς εισηπράξεις τών όποίων
διέθεσαν διά φιλανθρωπικών σκο-
πόν, έπεσκέφθησαν Νοσοκομεία,
Φιλανθρωπικά 'Ιδρύματα (αί δέ
τής παραμεθορίου περιοχής 'Α-
κριτικά Φυλάκια, όπου ώργάνω-
σαν πρόγραμμα ψυχαγωγίας και
διένειμαν μικρά δώρα, παρέθεσαν
γεῦμα εις πλημμυροπαθή παιδιά,
άπέστειλαν διάφορα είδη και δέ-
ματα βοηθείας εις σχολεία τής ύ-
παίθρου, ως και εις πληγέντα από
θεομηνίας. Έλαβον μέρος εις δια-
φόρους έράνους, έβοήθησαν εις τήν
έπισκευήν τού διδακτηρίου των
και τής έκκλησίας τού χωρίου,
ισοπέδωσαν τὸ Γυμναστήριόν των
άνέλαβον τήν καταπολέμησιν τών
σφηκῶν και λοιπῶν βλαβερῶν έν-
τόμων, έλαβον μέρος εις τήν
ανάδασωσιν, έβοήθησαν εις διά-
φορα κοινοτικά έργα, έβοήθησαν
τούς ήλικιωμένους, άλληλογρα-
φοῦν με 'Ερυθροσταυρίτας άλλων
Σχολείων.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΝΟΙΞΙ ΚΑΛΩΣ ΜΑΣ ΗΡΘΕΣ

"Ανοιξι καλῶς μᾶς ήλθες
τὰ πουλάκια κελαϊδοῦν
και τὰ χελιδόνια πάλι
στις παλιές φωλιές γυρνοῦν.

"Εχουν λυῶσει πιά τὰ χιόνια
στις ψηλές βουνοκορφές
γάργαρα νερά κυλοῦνε
σ' άνθισμένες ρεματιές.

ΒΑΣΩ ΔΡΙΤΣΑ
Δημ. Σχολ. Μαυρομματίου Θηβών

Ο ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ ΕΡ. ΣΤΑΥΡΟΥ

Πάντα παραμένει και θα παραμένη
σταθερά ή ανάμνησις τής ήρωϊκής εκεί-
νης μορφής τού 'Ερρίκου Ντυνάν, εις
τήν ανθρωπότητα, πού προσπαθοῦσε
νά σώσῃ τίς ψυχές, πού χαροπάλευαν
εις τήν μάχη τού Σολφερίνο.

Ποτέ δέν θα φανταζόταν πῶς από
εκέι θα ξεκινούσε ή μεγάλη 'Ιδέα τού
'Ερυθροῦ Σταυροῦ, πού θα άπλωνε τὰ
κλαδιά του και θα περιλάμβανε στήν
άγκαλιά του, με μητρική γλυκύτητα κι
άγάπη όλες τίς δυστυχισμένες και βασα-
νισμένες ψυχές. Καί όταν τὸ 1910 τιμή-
θηκε με τὸ βραβείο Νόμπελ, ή ανθρωπό-
της τού είχε δώσει τὸ ύψιστο βραβείο,
άλλά μαζί με αὐτό, και τὸν σεβασμό
και τήν ευγνωμοσύνη της, αναγνωρί-
ζοντάς τον ὡς ένα από τούς πιδό μεγάλους
εὐεργέτας της.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΡΙΣΠΟΣ
Α' Πρότ. Γυμν.—'Αρρ. 'Αθηνών

ΤΟΥ ΤΟ ΔΙΔΑΣΕ

Πριν άπ' τὸ διαγωνισμό, ὁ 'Αλέκος
λέει ὅτι δέν ξέρει τίποτα γιά τὸν ήλεκτρι-
σμό. Καί ὁ μικρός Τάκης, πού τ' άκουσε,
λέει:

— Καῦμενε, τὸ πιδό εύκολο δέν ξέρεις;
Εἶναι εκείνο τὸ κουμπί, πού τὸ γυρίζεις
και άνάβει!

ΑΙΜΙΛΙΑ ΜΑΡΚΟΥ
Γυμν. Θηβών

Θ. ΠΕΤΡΟΒΑΣ
Οίκ. Γυμν. Καλλιθέας
'Αθηνών

Δ. ΜΗΤΡΟΥ
'Ιερ./λείον Βέλλας

ΜΗΤΕΡΑ

Μητέρα! Πάντα ακούραστη σέ βλέπω
δλόγυρά μου
άπό τὸ γλυκοχάραμα ἔως τὸ δειλινό,
πότε με βλέμμα πρόσχαρο πότε με λυ-
πημένο
πάντα σέ βλέπω πλάι μου προστάτη κι
όδηγό.

Σέ κάθε δύσκολη στιγμή τρέχω στήν
άγκαλιά σου
και θάρρος και ξεκούραση βρίσκω κάθε
φορά.

"Ω! Νά μπορούσα νάκανα κι ἐγώ κάτι
μεγάλο,
κάτι πού νά σέ γέμιζε, νά σοῦδινε χαρά.

ΕΦΗ ΧΑΙΡΕΤΗ
Λύκ. ὁ «Κοραῖς» 'Ηράκλειον Κρ.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ

Ο 'Ερρίκος Ντυνάν, γνωστός εις
όλόκληρον τήν ανθρωπότητα ὡς ιδρυ-
τής τού 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, τής μεγάλης
και ανθρωπιστικῆς αὐτῆς 'Οργανώσεως,
πού φροντίζει γιά τούς δυστυχισμένους
όλον τού κόσμου, βρέθηκε στή μάχη τού
Σολφερίνο και είδε τούς στρατιώτας,
πού βρίσκονταν τραυματισμένοι και έγ-
καταλελειμμένοι εις τὰ μάρμαρα τών έκ-
κλησιῶν, λασπωμένοι και πληγωμένοι
γεμίζοντας τήν ατμόσφαιρα με κραυγές
πόνου.

Η μαρτυρική άγωνία τών θυμάτων
αὐτῶν συνεκίνησε βαθύτατα τήν ψυχή
του. Μιά σκέψι τότε άνεπήδησε μέσα εις
τὸ μυαλό του και μία στοργική άγάπη
έγέμισε τήν τρυφερή και άγνή καρδιά του,
πῶς νά βοηθήσῃ τὸν συνάνθρωπόν του.
Καί έπειτα από λίγον καιρό μία μεγάλη
άγκαλιά άνοιξε γιά όλον τὸν κόσμο, τὸν
δυστυχισμένο. Ήταν ή άγκαλιά τού
'Ερυθροῦ Σταυροῦ, γιά τὸν ὁποῖον τό-
σους κόπους είχεν ὑπόσπῃ ὁ ιδρυτής του,
'Ερρίκος Ντυνάν. Η ανθρωπότης ὁλό-
κληρος σέβεται και τιμᾷ τὸ έργον του,
και ὁ ίδιος έπιμήθη εις αναγνώρισιν τής
μεγάλης του αὐτῆς συμβολῆς, με τὸ
βραβείον Νόμπελ.

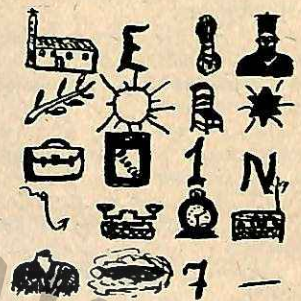
ΜΑΡΙΑ ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ
Α' Δημ. Σχολ. Ληξουρίου Κεφαλ.

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Δάσκαλος: Δέν μου λές, Γιάννη, γιατί
δέν κουρεύτηκες;
Γιάννης: Δουλεύω, κύριε, τὸ άπόγευμα
και δέν έπρόλαβα.
Δάσκαλος: Καί πού δουλεύεις, Γιάννη;
Γιάννης: Σέ κουρεύω, κύριε!!!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΙΠΙΝΗΣ
Γυμν. Μεγάρων

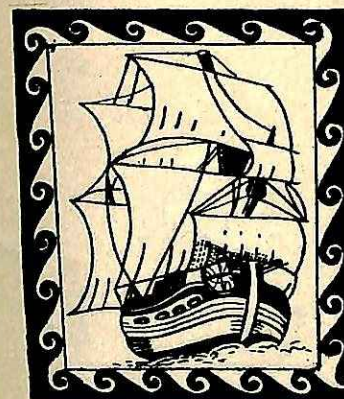
ΠΡΟΣΟΧΗ!

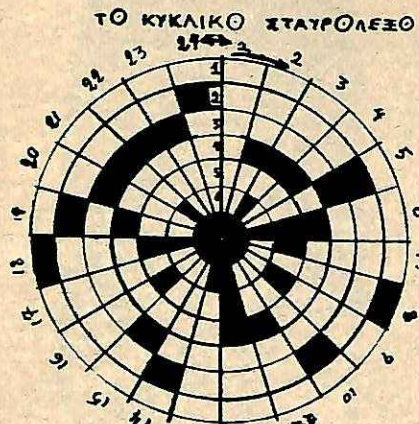
Με τὰ άρχικά γράμματα τών άνω-
τέρω εικόνων θα σχηματίσωμεν μίαν
φράσιν, τήν ὁποίαν είπεν ὁ 'Ιουλιανός
όλίγον πρό τού θανάτου του.

ΑΡ. ΤΣΑΓΚΑΡΟΥΛΗΣ
Γυμν. 'Αρ. Σπάρτης

Δ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ
Γυμν. Ρεθύμνης

Ν. ΣΚΑΡΒΕΛΑΚΗΣ
Γυμν. Πανόρμου

ΚΑΘΕΤΩΣ Πρὸς τὸ Κέντρο

1. Τὸ ἀντίθετο τοῦ σβήνω.
2. Τόπος λατρείας (κλ.) — δυνητ. μόριον.
3. Ὀνομασία τοῦ Χριστοῦ.
4. Τελική πρόθεσις (ἀρχαία) — Ἀγγλική πρόθεσις σημαίνουσα ἐντός.
5. Ἡ πρώτη λέξη προσκοπικοῦ ρητοῦ
6. Ἐπίθετο σημαίνον ἰσότητα (θηλ.).
7. Τὸ ἔχει κάθε ἀνθρώπος.
8. Φυλὴ τῆς Ν. Ἀμερικῆς καὶ λέξις, ποὺ λέγεται γιὰ τοὺς ἀφελεῖς ἀμαθεῖς.
9. Ἄντων. ἀόριστος ἐκ τοῦ κ ἂν τι (σχηματιζομένη — 30).
10. 400 — «Ἰσοσπερές» ὠνόμαζον τὰς Ἀθήνας.
11. Τὰ 3/8 γένους φυτῶν, περιλαμβάνον τὰ ραδίκια, ἀντίδια κ.ά. — ἀναφορικὸν καὶ τροπικὸν ἐπίρρημα σημαίνει καθ' ὃν τρόπον.
12. Τὸ 3ον, 4ον, 5ον γράμμα δεξαμενῆς παρὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ γνωστῆς ἐκ τῆς Κ. Διαθήκης.
13. Ἑλληνικὴ ὁμάς ποδοσφαίρου καθὼς καὶ πλανήτης τοῦ σὺμπαντος (μετ' ἀρθροῦ).
14. 300 — «... ἡ Ρόδος ... καὶ τὸ πῆγμα».
15. Δευτέρα ὀνομασία τοῦ θεοῦ τῶν ἀρχ. Αἰγυπτίων Ἀμμωνος — τὰ 3/5 πυροβόλου μὲ βραχὺ σωλήνα καὶ μεγάλης διαμέτρου.
16. Νομὸς τῆς Ἀλγερίας.
17. Θαλάσσιος θεὸς τῆς ἀρχ. Ἑλληνικῆς Μυθολογίας.
18. Διεθνὲς σῆμα κινδύνου.
19. Τὸ πρόθεμα, τὸ ὁποῖον φανερώνει ὅτι σωματίδιον τί τοῦ ἀτόμου εἶναι ἠλεκτρικῶς οὐδέτερον (2 γράμματα).
20. Φθόγγος — Ποδοσφαιρικὴ ὁμάς Ἑθνικῆς Κατηγορίας.
21. Φθόγγος (ἀντιστρ.) — Τὸ 1/2 λέξεως λίαν προσφιλοῦς εἰς τίς μητέρες (ἀντιστρ.).
22. Ἄρθρον (πληθ.) — Ὁργανισμὸς «πούλμαν» ἐν Ἀθήναις.

23. Πρόθεσις τῆς ἀρχαίας συντασσόμενῃ μετ' αἰτιατικῆς — Βιβλικὸν πρόσωπον σωθὲν ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ.
24. 50 — Ἄρμα μάχης (ἀγγλ. ἐνικ.).

ΚΥΚΛΙΚΩΣ

1. Ἐποχὴ τοῦ ἔτους — Μηχάνημα ὀνομαζόμενον ἀλλιῶς «μοριακὸς ἐπιταχυντής». Ἐντὸς αὐτοῦ στροβιλίζονται ἀτομικὰ σωματίδια γύρω ἀπὸ ἓνα ἑλικά, κερδίζοντας ταχύτητα. — Ὁμὰς καλαθοσφαίρας Α' κατηγορίας.
2. Τόπος λατρείας (γεν. πληθ.) — ὅ,τι καὶ τὸ 7 καθέτως. — τὰ 3/7 ἀγαπημένον μαθητοῦ τοῦ Κυρίου — ὅ,τι καὶ στὸ 13 καθέτως, ἀλλὰ χωρὶς ἀρθρον — Προσωπικὴ ἀντωνυμία (πληθ. δημοτική).
3. Τὸ 1 εἰς ἑλληνικὸν ἀριθμητικὸν καὶ τὸ ἐν εἰς τὴν Δημοτικὴν — Περιφνημ κατὰ σκοπὸς κατὰ τὸν Α' Παγκ. Πόλεμον δρᾶσα ἐν τὴν Γαλλίαν μὲ τὸ μέρος τῶν Γερμανῶν (μετ' ἀρθροῦ) — «..... σταυρώσον αὐτόν» — 300.
4. Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης υἱὸς τοῦ βασιλέως Ἀρχιδάμου — ὁποῖος ἐπιδιώκει... χωρὶς μέτρο τιμωρεῖται — «... ἀριστεύειν». Τὸ λένε οἱ πρόσκοποι (Νὰ γραφῇ μαζί μὲ τὸ πρῶτο γράμμα τῆς ἐπομένης λέξεως).
5. Ἡ πράξη καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ τάσσων — ὁ πατήρ τῆς μηχανικῆς. Ἐφεύρε τὸν θεμελιώδη νόμο αὐτῆς $F=ma$.
6. Ὅ,τι καὶ στὸ 23α καθέτως — ἀρνησις (γεν.) — ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Μ. Ἀσίας (μετ' ἀρθροῦ) — αἰτιατ. πληθ. τῆς προσωπ. ἀντων. σὺ — τὰ ἀρχικὰ νεοσυσταθέντος πολιτικοῦ κόμματος ἐν Ἑλλάδι — Εὐρωπαϊκὸς ὁργανισμὸς ἔχων σκοπὸν τὴν σύσφιξιν τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Τελευταῖος μέλος αὐτοῦ ἔγινε καὶ ἡ Ἑλλάς (τὰ ἀρχικά, ἀντιστρ.).

Σ. ΜΠΕΚΑΤΩΡΟΣ

Ζ' Γυμ. Ἀρρ. Ἀθηνῶν

ΕΛΛΗΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

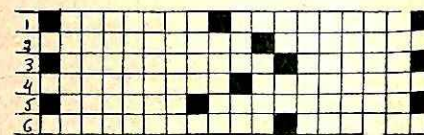
Ἐὰν συμπληρώσετε τὰ κενὰ μὲ τὰ σύμφωνα ποὺ λείπουν, θὰ σχηματίσετε τὸ ὄνομα βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων ἐκ γνωστοῦ ἀπὸ τὴν Παλαιάν Διαθήκην,

—Α—ΟΥ—Ο—Ο—Ο—Ο—

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥΜΠΑΝΙΑΡΗΣ

Α' Πρότυπον. Γυμ. Ἀρρ. Πειραιῶς

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

1. Ρωμαῖος πολιτικός, μέγας ρήτωρ καὶ συγγραφεὺς (106-43 π.Χ.) — Ρωμαῖος ἱστορικός (Δ' μ.Χ.).
2. Ἐκ τῶν σπουδαιότερων ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων — Λατίνος ποιητής (43-π.Χ. — 18 μ.Χ.).
3. Ἰδρυτὴς τῆς θεωρίας περὶ ἀτόμων — Ἡ ἐλεγεία εἶναι δημιούργημα τῶν ...
4. Ἀγγλος μηχανικὸς ἐφευρέτης τῆς ἀτμαμάξης — Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ (42 π.Χ. — 37 μ.Χ.).
5. Γάλλος ποιητὴς καὶ συγγραφεὺς (1849-1925) — Ἀθηναῖος ρήτωρ (436-338).
6. Εἰς ἐκ τῶν 4 μεγάλων πατέρων τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας — Ἀγγλος ποιητής (1792-1828).

Τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν λέξεων σχηματίζουν τὸν πρῶτον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

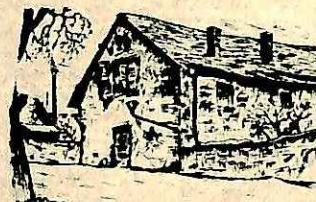
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΗΣ

Γυμν. Δάφνης

ΠΡ. Ν. ΨΩΡΑ

Γυμν. Βροντάδων Χίου

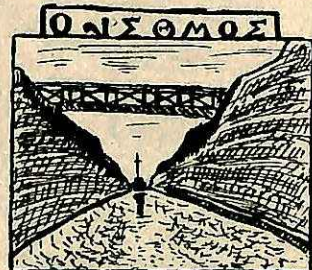

Θ. ΒΑΜΒΟΥΡΕΛΛΗΣ

Γυμν. Ἀρρέων Ἀρτῆς

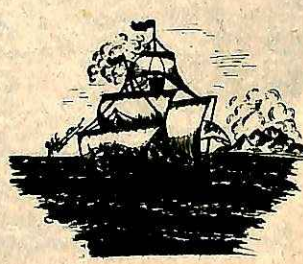
ΗΛΙΑΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

Ιον. Πρ. Γυμν. Ἀρ. Ἀθηνῶν

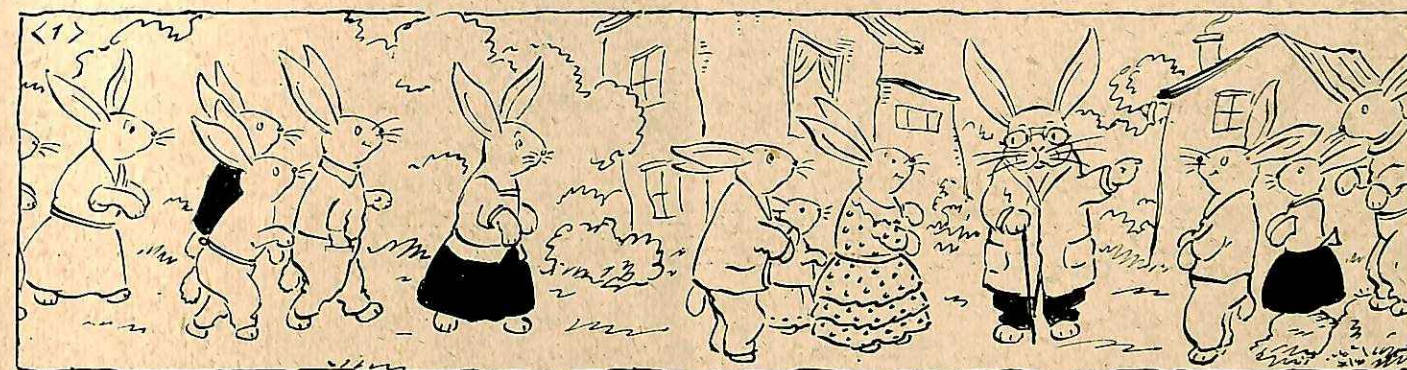
ΧΡ. ΚΑΡΑΚΟΖΗΣ

Γυμν. Σωχοῦ

Τὸ νερό καὶ τὰ κουνέλια

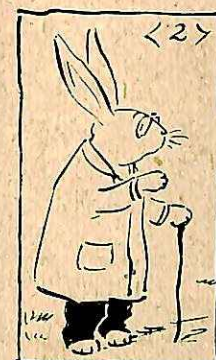
Στίχοι, σκίτσα Α. Β.

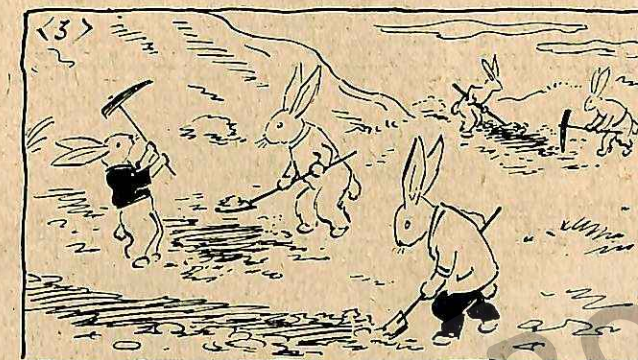
Τ' ὥραϊο κουνελοχωριὸ ἀπὸ πολὺν καιρὸ εἶχε μεγάλη ἀναβροχία κ' ἦταν χωρὶς νερό.

Τὰ κουνελάκια τὰ φτωχὰ κουντεῦαν νὰ πεθάνουνε καὶ τὸν πιὸ γέρο κουνέλο ρώτησαν τί νὰ κάνουμε.

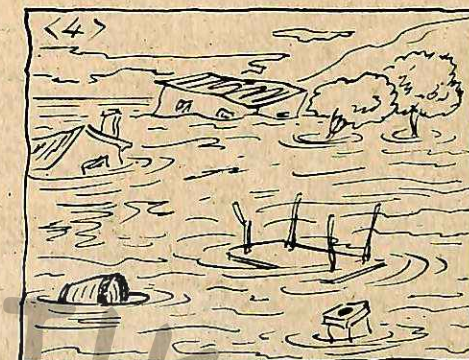
Κι αὐτὸς τοὺς ἀποκρίθηκε: «Πίσω ἀπ' τὸ βουναλάκι περνάει ἓνας ποταμὸς. Ἀνοίξτε ἓνα χαντάκι,

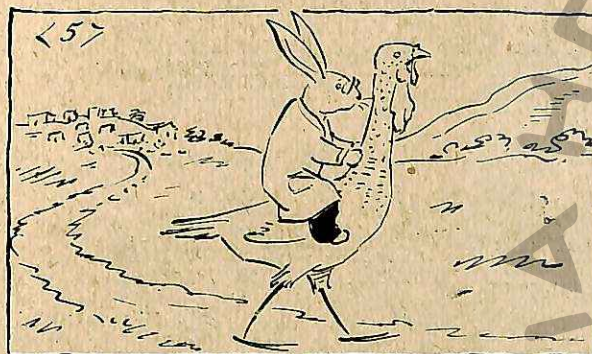
νερό γιὰ ν' ἄρχεται κ' ἐδῶ, νὰ ξεδιψᾶμε ὅλοι μας, νὰ μᾶς ποτίζη τὰ σπαρτά, νὰ πλύνεται κ' ἡ πόλι μας».

Κι ἀρχίζουνε τὸ σκάψιμο. Μ' ἀντὶ ἓνα χαντάκι, τριάντα χαντάκια σκάβουνε κι ἄλλοι στὸ χωριουδάκι...

Μιά λίμνη τὸ κακόμοιρο ἔγινε σὲ μίαν ὥρα κ' ἓνα κουνέλι ζωντανὸ δὲν ἔμεινε πιά τώρα...

Ὁ γέρος μόνο σώθηκε ὁ κουνελοπαπιπούλης, καὶ τριγυρνώντας στὰ χωριά ἔλεγε ὁ καὺμενούλης:

«Ἐνα χαντάκι σκάψετε, εἶπα, γιὰ τὸ καλὸ μας, κι αὐτοὶ ὅλη τὴ θάλασσα φέρανε στὸ χωριὸ μας.

Μὲ μέτρο κάνε κάθε τί. Γιατὶ ἂν παραγίνη, μπορεῖ νὰ βγῇ καταστροφὴ ἀντὶ γιὰ καλwsύνη».

“ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙ”

Στίχοι
ΔΗΜ. ΒΕΡΙΤΗ

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Σὲ ρυθμό τοῦ Βάλς.

1. Μο - σχο - βο - λᾱ στήν ἐ - ξο - χή
2. Μο - σχο - βο - λοῦν οἱ λαγ - κα - διές

δυ - μά - ρι καὶ λου - λού - δι —
γε - λᾱ ἡ πλά - σις ὁ - λη —

λάμπει σὰ μέ - τω παῖ χα - ρά, παντοῦ ἅ -
λάμπουν τὰ στέ - ρια τοῦ - ρα - νοῦ ἡ φύ - σις

κοῦς τρα - γού - δι. — Ἄ - να - το - λές
ἐ - χει σχό - λη. — Ἐμ - πρὸς παι - διά

γε - μᾱ - τες φῶς γα - λη - νε - μέ - να
μέ μιὰ καρ - διά στήν κα - τα - σκή - νω -

βρά - δυα — κι ὦ - ρες γλυ - κές τῆς προ - σευ -
σί - μας — χο - ρὸς τρα - γού - δι καὶ χα -

ΡΙΧ.
ΦΡΕΤΙΑΣ

χῆς, σὰν πέ - φτουν τὰ σκο - τὰ δια -
ρά ἄς εἶ - ναι ἡ ζω - ῇ μας.